

สรุปสาระสำคัญ

พระราชบัญญัติถนน

พระราชบัญญัติลำดับที่ ๑๘๐ ปีโชวะ ๒๗ (ปี ๒๔๙๕)

(ปรับปรุงล่าสุด ปีระวะ ๔ (ปี ๒๕๖๕) เกี่ยวกับการจัดระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องอันเนื่องมาจากการแก้ไข

พระราชบัญญัติประมวลกฎหมายอาญา)

สาระของพระราชบัญญัติและระบบ

พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้บัญญัติเกี่ยวกับการการดูแลรักษาถนน อาทิ ข้อกำหนดเกี่ยวกับการซ่อมบำรุงเพื่อความปลอดภัยบนถนน การใช้ถนนเพื่อระบบสาธารณสุขโรค นียามเกี่ยวกับถนน รวมทั้งบัญญัติเกี่ยวกับการแบ่งความรับผิดชอบและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับถนน

(เนื้อหาสรุปตามต้นฉบับ)

สารบัญพระราชบัญญัติ

หมวดที่ ๑ บททั่วไป (มาตราที่ ๑ - มาตราที่ ๔)

หมวดที่ ๒ นียามของทางหลวงแผ่นดินและการกำหนดและอนุมัติรับรองเส้นทางหลวง (มาตราที่ ๕ - มาตราที่ ๑๑)

หมวดที่ ๓ การกำกับดูแลรักษาถนน

ส่วนที่ ๑ ผู้ดูแลรักษาถนน (มาตราที่ ๒๐ - มาตราที่ ๒๘ (๒))

ส่วนที่ ๒ โครงสร้างถนน (มาตราที่ ๒๙ - มาตราที่ ๓๑ (๒))

ส่วนที่ ๓ การใช้ถนนเพื่อระบบสาธารณสุขโรค (มาตราที่ ๓๒ - มาตราที่ ๔๑)

ส่วนที่ ๔ การซ่อมบำรุงเพื่อความปลอดภัยบนถนน (มาตราที่ ๔๒ - มาตราที่ ๔๗ (๑๖))

ส่วนที่ ๕ พื้นที่โครงสร้างแบบอุโมงค์ของถนนยกระดับหรือใต้ดิน (มาตราที่ ๔๗ (๑๗) - มาตราที่ ๔๘)

ส่วนที่ ๖ ทางหลวงพิเศษเฉพาะรถยนต์ (มาตราที่ ๔๘ (๒) - มาตราที่ ๔๘ (๑๒))

ส่วนที่ ๗ ถนนสำหรับรถจักรยาน (มาตราที่ ๔๘ (๑๓) - มาตราที่ ๔๘ (๑๖))

ส่วนที่ ๘ ถนนสำหรับการขนส่งสินค้าสำคัญจำเป็น (มาตราที่ ๔๘ (๑๗) - มาตราที่ ๔๘ (๑๙))

ส่วนที่ ๙ ถนนเพื่อเพิ่มความสะดวกสำหรับคนเดินทาง (มาตราที่ ๔๘ (๒๐) - มาตราที่ ๔๘ (๒๙))

ส่วนที่ ๙ (๒) ที่จอดรถในเขตพิบัติภัย (มาตราที่ ๔๘ (๒๙) (๒) - มาตราที่ ๔๘ (๒๙) (๗))

ส่วนที่ ๑๐ ที่จอดรถประเภทพิเศษ (มาตราที่ ๔๘ (๓๐) - มาตราที่ ๔๘ (๓๖))

ส่วนที่ ๑๑ ข้อตกลงว่าด้วยการติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวก (มาตราที่ ๔๘ (๓๗) - มาตราที่ ๔๘ (๓๙))

ส่วนที่ ๑๒ การบริหารจัดการที่จอดรถยนต์ (มาตราที่ ๔๘ (๔๐) - มาตราที่ ๔๘ (๔๕))

ส่วนที่ ๑๓ หน่วยงานตรวจสอบและจดทะเบียนตามที่กำหนด (มาตราที่ ๔๘ (๔๖) - ๔๘ (๕๙))

ส่วนที่ ๑๔ หน่วยงานความร่วมมือด้านถนน (มาตราที่ ๔๘ (๖๐) - มาตราที่ ๔๘ (๖๕))

หมวดที่ ๔ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับถนน รายได้และการแบ่งความรับผิดชอบ (มาตราที่ ๔๙ - มาตราที่ ๗๐)

หมวดที่ ๕ การกำกับดูแล (มาตราที่ ๗๑ - มาตราที่ ๗๖)

หมวดที่ ๖ การดำเนินการด้านสำรวจตรวจสอบพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาเกี่ยวกับการจัดการ

โครงสร้างพื้นฐานทางสังคม

หมวดที่ ๗ เบ็ดเตล็ด

หมวดที่ ๘ บทลงโทษ

บทบัญญัติเพิ่มเติม

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
หมวด ๑ บททั่วไป มาตราที่ ๑ วัตถุประสงค์/ เจตนารมณ์กฎหมาย	เพื่อเป็นการบำรุงดูแลรักษาเครือข่ายถนนทั่วประเทศ โดยในส่วนของถนนนั้น ได้บัญญัติมาตราเกี่ยวกับการแบ่งส่วนความรับผิดชอบและค่าใช้จ่าย รักษาความปลอดภัย โครงสร้าง ถนน การบำรุงรักษา การกำหนดและอนุมัติรับรองเส้นทางหลวงแผ่นดินทั่วประเทศ ซึ่งจะสร้างการพัฒนาด้านการคมนาคม และส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพของประชาชน
มาตราที่ ๒	นิยามเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ปรากฏในพระราชบัญญัติฉบับนี้ เช่น ความหมายของถนน อุโมงค์ สะพาน อาคารเรือข้ามฟาก ลิฟต์ขนส่งรถยนต์ในอาคารจอดรถ สิ่งที่สูงขึ้นและอุปกรณ์ ควบคุมการจราจรเพื่อความปลอดภัยบนถนน (รั้ว แฉกกันตก ต้นไม้ ไฟส่องสว่าง ป้ายจราจร หลักกิโลเมตร) อุปกรณ์ควบคุมข้อมูลถนน อุปกรณ์เสริมช่วยการขับเคลื่อนอัตโนมัติบนถนน เครื่องจักรซ่อมบำรุงรักษาถนน/ที่วางวัสดุหรืออุปกรณ์ ที่จอดรถยนต์หรือจักรยาน อาคารจอดรถหรือจุดจอดรถประเภทพิเศษที่สามารถจอดรถได้ตั้งแต่ ๒ คันขึ้นไปในเวลาเดียวกัน อุโมงค์ร้อยสายระบบสาธารณูปโภค ความหมายของคำว่า “รถยนต์” “การจอดรถ” “ยานพาหนะ”
มาตราที่ ๓	ประเภทของถนน ๑. ทางหลวงพิเศษ (ทางด่วน) ๒. ทางหลวงแผ่นดิน ๓. ทางหลวงจังหวัด ๔. ทางหลวงท้องถิ่น
มาตราที่ ๓ (๒)	นิยามความหมาย “ทางหลวงพิเศษ (ทางด่วน)”
มาตราที่ ๔	อธิบายเกี่ยวกับขอบเขตสิทธิส่วนบุคคลไม่สามารถใช้ได้กับสิ่งที่สูงขึ้น กำแพงกัน ที่ดินที่เป็นองค์ประกอบของถนน แต่ทั้งนี้ ไม่ได้เป็นขัดขวางการโอนกรรมสิทธิ์ การกำหนดหรือโอนสิทธิในการจำนอง
หมวดที่ ๒	นิยามของทางหลวงแผ่นดินและการกำหนดและอนุมัติรับรองเส้นทางหลวง (การกำหนดความหมายของถนนและการกำหนดเส้นทางหลวง)
มาตราที่ ๕	นิยามเกี่ยวกับทางหลวง ลักษณะทางหลวงตามนิยาม
มาตราที่ ๖	ยกเลิก
มาตราที่ ๗	ความหมายของทางหลวงจังหวัดและการอนุมัติรับรองเส้นทาง นิยามเกี่ยวกับ “ทางหลวงจังหวัด” และลักษณะทางหลวงจังหวัด เส้นทางเชื่อมระหว่างท่าเรือหลักและย่านสถานี และวิธีการอนุมัติระบุเส้นทาง
มาตราที่ ๘	ความหมายของทางหลวงท้องถิ่นและการอนุมัติรับรองเส้นทาง นิยามเกี่ยวกับทางหลวงท้องถิ่น การกำหนดอนุมัติเส้นทาง ในระดับท้องถิ่น (เขตตำบล หมู่บ้าน)
มาตราที่ ๙	การประกาศอนุมัติรับรองเส้นทางหลวง การประกาศเส้นทางที่ได้รับการอนุมัติรับรองในระดับท้องถิ่น โดยคำสั่งกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยว
มาตราที่ ๑๐	การยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงเส้นทางหลวง (บางส่วน/ทั้งหมด) โดยผู้ว่าราชการหรือหัวหน้าปกครองระดับท้องถิ่น *การยกเลิกเส้นทางในกรณีไม่มีจำเป็นต่อสาธารณประโยชน์/เส้นทางทับซ้อน

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
มาตราที่ ๑๑	มาตรการจัดการกรณีเส้นทางทับซ้อนและการแจ้งเหตุผลความจำเป็นในการยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงเส้นทาง
หมวดที่ ๓	การกำกับดูแลรักษาถนน
ส่วนที่ ๑	ผู้กำกับดูแลรักษาถนน
มาตราที่ ๑๒	การก่อสร้างถนนสายใหม่หรือปรับปรุงซ่อมแซมถนน อนุมัติโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยว และดำเนินการที่เกี่ยวข้องโดยจังหวัด
มาตราที่ ๑๓	การบำรุงรักษา ซ่อมแซมทางหลวงและกำกับดูแลอื่น ๆ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวเป็นผู้แต่งตั้งหน่วยงานภายในจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ กรณีในพื้นที่ซ่อมบำรุงถนนหรือกู่เส้นทางจากเหตุพิบัติภัยมีความจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในการจัดการ แต่หน่วยงานในพื้นที่เห็นควรที่จะต้องใช้อะไรมีส่วนงานคาบเกี่ยวกับหน่วยงานนอกพื้นที่ สามารถให้ดำเนินการแทนได้ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวจะต้องแจ้งจังหวัดให้ทราบล่วงหน้า ทั้งนี้ การประชุมร่วมกันเพื่อวางแผนการบำรุงรักษา ปรับปรุงซ่อมแซมหรือกู่เส้นทางในกรณีพื้นที่ความรับผิดชอบของจังหวัดทับซ้อนกัน หากไม่สามารถประชุมร่วมกันจะถือคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวเป็นสำคัญ
มาตราที่ ๑๔	ยกเลิก
มาตราที่ ๑๕	การกำกับดูแลรักษาทางหลวงจังหวัด แขวงทางจังหวัดจะเป็นผู้ดูแลเส้นทางที่มีอยู่ในความรับผิดชอบ
มาตราที่ ๑๖	การกำกับดูแลรักษาทางหลวงท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเป็นผู้ดูแลเส้นทางที่มีอยู่ในความรับผิดชอบ กรณีมีส่วนที่ทับซ้อนจำเป็นต้องมีการประชุมร่วมกันกับท้องถิ่นแต่ละแห่ง โดยถือคำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นสำคัญ ทั้งนี้ หัวหน้าปกครองระดับท้องถิ่นจะต้องประกาศผลการประชุมร่วมกัน
มาตราที่ ๑๗	การกำกับดูแลรูปแบบพิเศษ กรณีเมืองจัดตั้งพิเศษ (นคร) ให้เมืองนั้นดำเนินการกำกับดูแลส่วนเมืองนอกเหนือจากเมืองจัดตั้งพิเศษ (นคร) จะมีการประชุมร่วมกันกับจังหวัดเพื่อมีมติร่วมกัน รวมทั้งการก่อสร้างถนนสายใหม่ การซ่อมบำรุง การบำรุงรักษาถนนในเขตเมืองพิเศษ (นคร) เพื่อให้ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นมีความสะดวกสบายเพิ่มมากขึ้นและมีสิ่งแวดล้อมในการดำรงชีวิตที่ดี และหน่วยงานผู้รับผิดชอบระดับจังหวัดดำเนินการแทน ทั้งนี้ จะต้องมีการประกาศตามคำสั่งกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยว กรณีองค์กรส่วนท้องถิ่นนอกเหนือจากเมืองจัดตั้งพิเศษ (นคร) จะดำเนินการก่อสร้างถนนใหม่ ปรับปรุงถนน ซ่อมบำรุง และบำรุงรักษาและตอนที่แล้วเสร็จทั้งหมดหรือบางส่วน นอกจากนี้ยังมีเนื้อหาเกี่ยวกับการอนุญาตดำเนินการตามความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวได้ด้วยตนเองโดยอยู่ในวิสัยที่ไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการใด ๆ รวมทั้งบัญญัติเกี่ยวกับการบริหารจัดการในกรณีเกิดพิบัติภัย ทั้งการบำรุงรักษาและกู่เส้นทางให้กลับคืนมาใช้งานตามปกติ โดยกรณีที่มีความจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีจะกำหนดภายใต้คำสั่งทางปกครอง
มาตราที่ ๑๘	กำหนดพื้นที่ถนนและการเปิดใช้งาน การระบุเส้นทางหรือการอนุมัติเส้นทางหรือการประกาศการเปลี่ยนแปลงเส้นทางหลวง โดยต้องเป็นคำสั่งกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยว รวมถึงบัญญัติ

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
	เกี่ยวกับผู้ดูแลรักษาดูแลถนนเปิดให้ประชาชนใช้หรือยกเลิกการใช้ โดยต้องเป็นคำสั่งกระทรวงฯ และประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน นอกจากนี้ ยังบัญญัติเกี่ยวกับแนวการจัดการเปิดเส้นทางใหม่ทับซ้อนกับเส้นทางเดิม โดยให้ส่วนที่ทับซ้อนนั้นเป็นส่วนที่ใช้อยู่แต่เดิม โดยไม่ต้องประกาศเปิดให้ใช้
มาตราที่ ๑๙	การกำกับดูแลถนนในพื้นที่รอยต่อ การแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบดูแลเส้นทางหลวงที่คาบเกี่ยวรอยต่อของแต่ละองค์กรส่วนท้องถิ่น โดยผู้ที่ดูแลรับผิดชอบจักต้องประชุมร่วมกันเพื่อกำหนดแนวทางที่เหมาะสม โดยในกรณีที่ไม่สามารถตกลงกันได้ให้ดำเนินการยื่นเรื่องต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยว หากเส้นทางนั้นคาบเกี่ยวรอยต่อระหว่างจังหวัด ส่วนเส้นทางรอยต่อที่ยื่นเรื่องต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อขอคำวินิจฉัย โดยถือเป็นอันสิ้นสุด รวมถึงการประกาศผลการประชุมร่วมกันให้ทราบโดยทั่วกัน
มาตราที่ ๑๙ (๒)	การดูแลรักษาอุปกรณ์ควบคุมร่วมกัน แนวทางการป้องกันหรือลดอันตรายจากเสียงการจราจร อาคารหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นเพื่อควบคุมการระบายน้ำบนถนน โดยที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบต้องประชุมร่วมกันเพื่อกำหนดวิธีการดูแล หากไม่มีข้อยุติให้ดำเนินการยื่นเรื่องต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อขอคำวินิจฉัย โดยถือเป็นอันสิ้นสุด รวมถึงการประกาศผลการประชุมร่วมกันให้ทราบโดยทั่วกัน
มาตราที่ ๒๐	การดูแลสิ่งก่อสร้างขึ้นร่วมประโยชน์ การบริหารจัดการสิ่งก่อสร้างขึ้นที่ใช้ประโยชน์ร่วมกับถนน เช่น การใช้ถนนเป็นแนวกันคลื่น ป้องกันตลิ่ง เขื่อน สะพานสำหรับทางรถไฟ ทางตัดรถไฟ โดยให้มีการประชุมร่วมกับผู้ที่รับผิดชอบเพื่อหาวิธีการดูแลรักษาที่เหมาะสม ระหว่างภาครัฐและเอกชน รวมถึงการประชุมร่วมกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องในบางกรณี และการรับฟังความคิดเห็นจากผู้รับผิดชอบดูแลถนนและสิ่งก่อสร้างขึ้นเพื่อการวินิจฉัย โดยหน่วยงานผู้รับผิดชอบดูแลถนน เมื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับถนนที่นอกเหนือจากกำหนดจะต้องขอคำแนะนำจากสภาจังหวัดที่เป็นผู้รับผิดชอบ หากเป็นถนนอื่นให้สภาองค์กรส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ลงมติ ทั้งนี้ ผลการประชุมระหว่างกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวและกระทรวงหลักที่ดูแลสิ่งก่อสร้างขึ้นหรือผู้ว่าราชการจังหวัดที่มีคำวินิจฉัยให้ถือเป็นการประชุมร่วมกับระหว่างผู้รับผิดชอบ โดยผลการประชุมจะต้องประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน
มาตราที่ ๒๑	คำสั่งดำเนินการต่อหน่วยงานผู้รับผิดชอบสิ่งก่อสร้างขึ้นอื่น คำสั่งดำเนินการก่อสร้างหรือบำรุงรักษาดูแลถนนที่ใช้ร่วมประโยชน์กับสิ่งก่อสร้างขึ้นอื่นไปยังหน่วยงานผู้รับผิดชอบสิ่งก่อสร้างขึ้นนั้น โดยหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้น ๆ
มาตราที่ ๒๒	คำสั่งดำเนินการต่อผู้ที่ก่อให้เกิดเหตุ คำสั่งดำเนินการไปยังผู้ที่เป็นต้นเหตุที่ทำให้ถนนเกิดความเสียหาย หรือเลอะเทอะ เปราะ เปื้อน หรือจากเหตุการณ์อื่นที่เป็นเหตุก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพโครงสร้าง ขนาด หรือความแข็งแรงของถนน อันเนื่องมาจากเหตุอื่นนอกเหนือจากการก่อสร้าง (การก่อสร้างอื่น ๆ) เพื่อดำเนินการแก้ไขปรับปรุง ซ่อมบำรุง ทั้งนี้ การก่อสร้างอื่น ๆ จะใช้พระราชบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น พระราชบัญญัติว่าด้วยแม่น้ำ โดยการก่อสร้างตามแม่น้ำเพื่อป้องกันอุทกภัยที่ถูกใช้โดยอนุโลม การก่อสร้างที่เกี่ยวข้องกับถนนนั้นจะไม่อยู่ในพระราชบัญญัติฉบับนี้

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
มาตราที่ ๒๒ (๒)	การลงนามข้อตกลงความร่วมมือในการบำรุงรักษาและการซ่อมบำรุง หน่วยงานผู้รับผิดชอบดูแลถนนสามารถลงนามข้อตกลงความร่วมมือในการบำรุงรักษาและการซ่อมบำรุง ในกรณีจำเป็นต้องดำเนินการในยามที่เกิดภัยพิบัติเพื่อรักษาความปลอดภัยและป้องกันอันตรายของโครงสร้างถนน (ประกอบด้วยเขตพื้นที่งาน รายละเอียดงาน งบประมาณ ระยะเวลาดำเนินการ มาตรการลงโทษเมื่อทำผิดข้อตกลง และอื่น ๆ)
มาตราที่ ๒๓	การดำเนินการเกี่ยวกับซ่อมบำรุง/ก่อสร้างเพิ่มเติม หน่วยงานผู้รับผิดชอบดูแลถนนสามารถดำเนินการอื่นใดพร้อมกับการก่อสร้าง/ซ่อมบำรุงอื่นที่มีความจำเป็น
มาตราที่ ๒๔	การก่อสร้าง/ซ่อมบำรุงที่ไม่ใช่หน่วยงานผู้รับผิดชอบเป็นผู้ดำเนินการ บุคคลอื่นใดที่ไม่ใช่หน่วยงานผู้รับผิดชอบดูแลถนนสามารถดำเนินการก่อสร้างหรือบำรุงรักษาถนนได้ตามแผนงานการก่อสร้างหรือแผนดำเนินงานโดยได้รับการอนุมัติจากผู้รับผิดชอบ
มาตราที่ ๒๔ (๒)	ค่าธรรมเนียมและค่าปรับเพิ่มที่จอดรถยนต์หรือจักรยาน หน่วยงานผู้รับผิดชอบดูแลถนนสามารถเรียกเก็บค่าธรรมเนียมและค่าบริการที่จอดรถยนต์และจักรยานจากผู้ขับขี่ได้ ยกเว้นการจอดรถฉุกเฉิน ทั้งนี้ ค่าจอดรถจะไม่เกิดความเหลื่อมล้ำต่อผู้ใดโดยเฉพาะ และต้องไม่ทำให้เกิดความลำบากในการจ่ายค่าจอดนั้นตามกำลังทรัพย์ให้แก่ผู้จอด รวมทั้งค่าจอดรถจะต้องไม่เกินกว่าค่าเฉลี่ยเมื่อเทียบกับที่จอดรถอื่นบริเวณใกล้เคียง ทั้งนี้ หน่วยงานผู้รับผิดชอบสามารถเรียกเก็บค่าปรับเพิ่มจำนวน ๒ เท่าของค่าจอดรถที่กำหนด กับผู้ที่ไม่ยอมชำระเงิน
มาตราที่ ๒๔ (๓)	การแสดงค่าจอดรถยนต์และจักรยาน การติดตั้งป้ายแสดงค่าจอดและระยะเวลาที่สามารถจอดได้ให้ชัดเจน
มาตราที่ ๒๕	สะพานที่ต้องจ่ายค่าผ่านทางหรือทำเรือข้ามฟาก จังหวัดหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถเรียกเก็บค่าใช้บริการหรือค่าผ่านทางจากผู้ใช้งานหรือผู้เดินทางผ่านตามความเหมาะสมโดยไม่เกินกว่าประโยชน์ที่ควรจะได้รับ เพื่อนำเงินรายได้ไปชำระคืนงบประมาณในการก่อสร้าง โดยการใช้ประโยชน์มีลักษณะเฉพาะท้องถิ่น ซึ่งผู้ใช้ประโยชน์ได้รับประโยชน์จากการใช้งานอย่างชัดเจน และต้องเป็นสิ่งที่สร้างขึ้นที่จำเป็นต้องหาแหล่งเงินก่อสร้างนอกเหนือความรับผิดชอบของท้องถิ่นนั้น ทั้งนี้ หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนต้องยื่นหนังสือแสดงความจำนง แผนที่ แผนผังการออกแบบ เอกสารก่อสร้างหรือเปลี่ยนแปลงต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวทันที ประกอบด้วย วิธีการก่อสร้าง/การดำเนินการ งบประมาณ วันเดือนปีที่เริ่มและสิ้นสุดโครงการ รายละเอียดงบประมาณรายรับรายจ่าย ค่าธรรมเนียม ระยะเวลาการจัดเก็บค่าธรรมเนียม แผนการชำระเงินคืนค่าก่อสร้างประจำปี
มาตราที่ ๒๖	การตรวจสอบการดำเนินการก่อสร้างสะพานที่ต้องจ่ายค่าผ่านทางหรือทำเรือข้ามฟาก ผู้รับผิดชอบถนนที่จะมีการเรียกเก็บเงินค่าใช้บริการจะต้องได้รับการตรวจสอบระหว่างก่อสร้างและเมื่อแล้วเสร็จ โดยที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวหรือผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถร้องขอมาตรการที่จำเป็นในการเปลี่ยนแปลงวิธีการก่อสร้างต่อผู้ยื่นขอก่อสร้าง หากตรวจพบว่าโครงสร้างสะพานหรืออาคารทำเรือข้ามฟากไม่ตรงตามวิธีการก่อสร้างตามที่ยื่น โดยหน่วยงานผู้รับผิดชอบโครงการก่อสร้างนั้นจะต้องดำเนินการตามนั้น ทั้งนี้ ในการตรวจสอบการก่อสร้าง ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องรายงานผลการตรวจสอบ หรือมาตรการที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบเลือกใช้ต่อ

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม หากไม่ผ่านการตรวจสอบจะไม่สามารถเปิดให้ใช้งานได้
มาตราที่ ๒๗	การดำเนินการแทนหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวมีอำนาจในการดำเนินการแทนหน่วยงานผู้รับผิดชอบดูแลทางหลวงนอกเขตที่กำหนด ในกรณีก่อสร้างถนนใหม่ ปรับปรุงหรือกู่เส้นทางหลวงจากเหตุพิบัติภัย รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตเมืองจัดตั้งพิเศษ (นคร)สามารถดำเนินการแทนหน่วยงานรับผิดชอบได้ในกรณีก่อสร้างทางเท้าใหม่ นอกจากนี้ จังหวัดสามารถดำเนินการแทนหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนน เมื่อมีการบำรุงรักษาและกู่เส้นทางถนนหมู่บ้าน จังหวัด หรือถนนนอกเขต อีกทั้งยังบัญญัติถึงการใช้อำนาจแทนหน่วยงานผู้รับผิดชอบตามการประชุมร่วมกันในกรณีดูแลรักษาถนนนอกเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานที่ดูแลสิ่งก่อสร้างขึ้นและอุปกรณ์ควบคุมการจราจรเพื่อความปลอดภัยบนถนน (รั้ว แผงกั้นตก ต้นไม้ ไฟส่องสว่าง ป้ายจราจร หลัทธิโกลเมตร) ในเขตถนนซึ่งเป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบดูแลถนนเส้นนั้น
มาตราที่ ๒๘	สมุดแผนที่ถนนที่อยู่ในความรับผิดชอบ หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้น จะต้องจัดทำและจัดเก็บรักษาสมุดแผนที่ถนนที่อยู่ในความรับผิดชอบของตน โดยรายการที่ปรากฏในสมุดดังกล่าวหรือการจัดทำหรือการจัดเก็บรักษาจะถูกกำหนดตามคำสั่งกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยว รวมทั้งห้ามปฏิเสธเมื่อมีคำร้องขอเปิดเผย
มาตราที่ ๒๘ (๒)	ที่ประชุมร่วมกัน ที่ประชุมร่วมกันเพื่อดำเนินการประชุมและพิจารณาที่มีความจำเป็นเพื่อให้การดูแลรักษาถนนที่มีการจราจรเชื่อมต่อกันสองระบบ ประเภททางตัดทางข้ามรถไฟ หรืออย่างอื่น ระหว่างหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนตั้งแต่สองหน่วยงานขึ้นไป โดยองค์ประกอบที่ประชุมประกอบด้วย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคลที่สามารถจัดทำมาตรการที่เอื้อต่อการรักษาการจราจรที่สะดวกและปลอดภัยหรือรักษาโครงสร้างถนนให้มั่นคงปลอดภัย และบุคคลที่ที่ประชุมเห็นว่าจำเป็น ทั้งนี้ ที่ประชุมจะต้องเคารพต่อผลการประชุม รวมทั้งการกำหนดเกี่ยวกับสิ่งที่จำเป็นต่อการบริหารจัดการของที่ประชุม
ส่วนที่ ๒	โครงสร้างถนน
มาตราที่ ๒๙	ข้อบังคับ/ระเบียบเกี่ยวกับโครงสร้างถนน ลักษณะโครงสร้างถนนจะต้องมีความปลอดภัยและสามารถสัญจรได้อย่างปลอดภัยและสะดวกรวดเร็วในสภาวะปกติ โดยจำเป็นต้องคำนึงถึงสภาพการจราจรและสภาพภูมิประเทศสภาพพื้นที่ สภาพอากาศและอื่น ๆ ของพื้นที่มีถนนเส้นนั้นอยู่
มาตราที่ ๓๐	(หลักเกณฑ์เกี่ยวกับโครงสร้างถนน) บัญญัติถึงมาตรฐานทางเทคนิคโครงสร้างถนนและทางหลวงพิเศษ โดยมีรายการต่าง ๆ ดังนี้ - รายการเกี่ยวกับประเภทของรถยนต์ที่สัญจร - ความกว้างถนน - ขอบเขตการก่อสร้าง - รูปร่างถนน - ระยะสายตา - ความลาดชันของถนน

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
	<ul style="list-style-type: none"> - ผิวถนน - หน่วยระบายน้ำ - จุดตัดหรือจุดเชื่อม - จุดหลีก - สะพานลอย และชุดอุปกรณ์รักษาความปลอดภัยอื่น ๆ - ระดับความแข็งแรงที่จำเป็นในการรองรับน้ำหนักบรรทุกของรถยนต์ของสิ่งทีสร้างขึ้น เช่น สะพาน - รายการที่จำเป็นอื่น ๆ <p>ทั้งนี้ มาตรฐานทางเทคนิคโครงสร้างถนนจะกำหนดตามคำสั่งทางปกครองหรือบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>
มาตราที่ ๓๑	<p>จุดตัดถนนกับทางรถไฟ</p> <p>หน่วยงานที่รับผิดชอบถนนและทางรถไฟที่มีจุดตัดกัน จะต้องประชุมร่วมกันเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับรูปแบบจุดตัด โครงสร้าง การดำเนินการก่อสร้างและการแบ่งรับผิดชอบค่าใช้จ่าย ในกรณีที่ไม่สามารถได้ผลประชุมระหว่างงานผู้รับผิดชอบถนนนอกเหนือจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกับผู้ประกอบการรถไฟ ให้ร้องต่อรัฐมนตรีเพื่อขอคำวินิจฉัย โดยที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยว จะต้องรับฟังความคิดเห็นของทั้งสองฝ่าย ทั้งนี้ เมื่อหน่วยงานนั้นจะเสนอความคิดเห็นจะต้องขอคำปรึกษาจากสภาจังหวัดหรือสภาท้องถิ่น โดยถือคำวินิจฉัยตัดสินของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวเป็นอันสิ้นสุด รวมทั้งกรณีที่มีการก่อสร้างเส้นทางหรือปรับปรุงเส้นทางในพื้นที่ที่มีจุดตัดระหว่างถนนกับทางรถไฟ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวจะต้องขอความเห็นผู้ประกอบการรถไฟ และกำหนดรูปแบบจุดตัด โครงสร้าง การดำเนินการก่อสร้างและการแบ่งรับผิดชอบค่าใช้จ่าย ยกเว้นตกลงกันได้ พร้อมบัญญัติเกี่ยวกับรูปแบบวิธีจุดตัดทางรถไฟกับรถยนต์ โดยจะต้องคำนึงถึงการจัดการ การปรับปรุง การพัฒนาธุรกิจรถไฟและการรักษาความปลอดภัยหรือบำรุงรักษาทางรถไฟ</p>
ส่วนที่ ๓	การใช้ถนน
มาตราที่ ๓๒	<p>การอนุญาตใช้ถนน</p> <p>การอนุญาตให้ใช้ถนน การติดตั้งวัตถุ สิ่งทีสร้างขึ้นและอุปกรณ์ควบคุมการจราจรเพื่อความปลอดภัยบนถนน (รั้ว แผงกันตก ต้นไม้ ไฟส่องสว่าง ป้ายจราจร หลัทธิโลเมตร) ในพื้นที่ถนนอาคารจากหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนน โดยต้องยื่นหนังสือรายละเอียดที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน เช่น ระยะเวลาการใช้ถนน จุดที่ใช้ถนน ฯลฯ เว้นแต่การดำเนินการที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสาธารณชนอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้ สถานีตำรวจท้องที่ที่สามารถดำเนินการยื่นเอกสารขออนุญาตแทนได้ และต้องประชุมร่วมกับหน่วยงานที่รับผิดชอบถนนนั้น</p>
มาตราที่ ๓๓	<p>หลักเกณฑ์การอนุญาตการใช้ถนน</p> <p>บัญญัติให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบสามารถอนุญาตการใช้ถนนได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด เช่น ความเหมาะสมกับผิวการจราจร การเพิ่มความสะดวกสบายต่อผู้ใช้ถนนบริเวณจุดเชื่อมต่อกับทางหลวงพิเศษหรือทางพิเศษเฉพาะรถยนต์ เป็นไปตามคำสั่งทางปกครองที่เื้อ้อำนวยต่อความสะดวกสบายของผู้เดินเท้าในส่วนของสิ่งทีสร้างขึ้นและอุปกรณ์ควบคุมการจราจรเพื่อความปลอดภัยบนถนน (รั้ว แผงกันตก ต้นไม้ ไฟส่องสว่าง ป้ายจราจร หลัทธิโลเมตร) หรืออาคารประกอบถนน หรือเื้อ้อต่อการจัดการเมื่อเกิดพิบัติภัย เช่น อาคารหรือสิ่งทีสร้างขึ้น</p>

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
	และอุปกรณ์ที่ตั้งขึ้นภายในที่จอดรถสำหรับป้องกันอุบัติเหตุหรือความจำเป็นในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการจราจรบนถนนตามที่กำหนดในกฎหมายหรือเพื่อการรักษาสภาพการจราจรที่คล่องตัวและปลอดภัย การพัฒนาทางเทคโนโลยีรถยนต์ การรักษาสภาพการขนส่งและโครงข่ายการจราจรสำหรับประชาชนอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ หน่วยงานผู้รับผิดชอบต้องประชุมร่วมกับสถานีตำรวจท้องที่ เพื่อกำหนดพื้นที่ในการส่งเสริมความสะดวกสบายสำหรับผู้ใช้งาน พร้อมประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน อีกทั้ง การอนุญาตนั้นจะต้องมีลักษณะเพื่อรักษาสภาพการจราจรที่คล่องตัวและส่งเสริมการบำรุงรักษาและปรับปรุงสภาพแวดล้อมการจราจรหรือประสิทธิภาพของถนนให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน
มาตราที่ ๓๔	เงื่อนไขสำหรับการปรับเปลี่ยนการก่อสร้างที่เกี่ยวข้องกับถนน หน่วยงานผู้รับผิดชอบสามารถกำหนดเงื่อนไขที่จำเป็นในหนังสืออนุญาตเพื่อให้สอดคล้องกับการก่อสร้างที่เกี่ยวข้องกับถนนหรือการใช้ถนน เพื่อไม่ก่อให้เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจ หรือถนนหรือเป็นอุปสรรคต่อการจราจร โดยต้องขอความเห็นกับผู้ที่เกี่ยวข้องหรือดำเนินการก่อสร้าง
มาตราที่ ๓๕	(การใช้ถนนของรัฐเป็นกรณีพิเศษ) การใช้ถนนเพื่องานของรัฐโดยหน่วยงานของรัฐต้องประชุมร่วมกันกับหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนและมีมติร่วมกัน โดยรายการเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมที่เกิดขึ้นให้กำหนดเป็นเกณฑ์ตามคำสั่งทางปกครอง
มาตราที่ ๓๖	การใช้ถนนเพื่องานระบบสาธารณูปโภค อาทิ ประปา ไฟฟ้า แก๊ส ฯลฯ เป็นกรณีพิเศษ ผู้ที่ดำเนินการเกี่ยวกับระบบสาธารณูปโภคต่าง ๆ จะต้องขออนุญาตดำเนินการขอใช้พื้นที่ถนนต่อหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้น พร้อมแผนงานล่วงหน้าก่อนดำเนินการ ๑ เดือน โดยยกเว้นการก่อสร้างนั้นมีลักษณะจำเป็นเร่งด่วนหรือกึ่งเส้นทางอันเนื่องมาจากพิบัติภัยตามคำสั่งทางปกครอง ซึ่งหน่วยงานที่รับผิดชอบถนนนั้นต้องให้การยินยอมเมื่อมีการร้องขอหากพิจารณาเห็นว่าสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้
มาตราที่ ๓๗	กรณีห้ามใช้หรือเขตจำกัดการใช้งานถนน หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีอำนาจสั่งห้ามใช้หรือจำกัดการใช้งานถนนได้ ในกรณีที่เห็นว่า ถนนมีการจราจรหนาแน่นคับคั่งหรือเสียผิวการจราจรอย่างชัดเจน และจำเป็นต้องยกเลิกหรือจำกัดเขตการใช้งานถนนเพื่อรักษาประสิทธิภาพในการจราจร รวมถึงทางเท้า และกรณีเกิดเหตุพิบัติภัยในวงกว้าง ทั้งนี้ การยกเลิกหรือกำหนดเขตจำกัดใช้งานจะต้องแจ้งต่อผู้กำกับสถานีตำรวจท้องที่และประชุมร่วมกัน และถือปฏิบัติเช่นเดียวกันในกรณีต้องการยกเลิกการห้ามใช้หรือกำหนดเขตจำกัดการใช้ โดยหน่วยงานที่รับผิดชอบจะต้องประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน
มาตราที่ ๓๘	การดำเนินการก่อสร้างที่มีการขอใช้โดยหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนน หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนสามารถดำเนินการได้ด้วยตนเองในส่วนที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างถนน เมื่อเห็นว่าจำเป็นหรือมอบหมายให้ผู้ขอใช้ถนน (ผู้ดำเนินการ) เพื่อประโยชน์ในการบำรุงรักษาโครงสร้างถนน โดยหน่วยงานนั้นต้องแจ้งระยะเวลาดำเนินการหรือความประสงค์ของตนต่อผู้ดำเนินการล่วงหน้า
มาตราที่ ๓๙	การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการใช้ถนน หน่วยงานผู้รับผิดชอบสามารถเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการใช้ถนนได้ ยกเว้น กรณีการขอใช้ถนนเพื่องานของรัฐหรือส่วนท้องถิ่นนอกเหนือจากการดำเนินการที่ก่อให้เกิดรายได้ โดยวิธีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการใช้ถนนจะกำหนดเป็นข้อบัญญัติหรือคำสั่งทางปกครอง

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
	โดยกรณีเป็นข้อบัญญัติ จะต้องไม่เกินหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในคำสั่งทางปกครอง หากเป็นสิ่งที่เกี่ยวกับสิ่งที่กำหนดไว้ในคำสั่งทางปกครองว่าด้วยการดำเนินการทั้งประเทศหรือเฉพาะกิจ
มาตราที่ ๓๙ (๒)	<p>แนวทางการขอใช้แบบยื่นประมูล</p> <p>หน่วยงานผู้รับผิดชอบ สามารถกำหนดแนวทางการขอใช้และยื่นประมูลได้ เพื่อให้เกิดความโปร่งใสเสมอภาคให้กับผู้ต้องการขอใช้ถนน โดยการกำหนดค่าธรรมเนียมขอใช้ถนนด้วยวิธีการประมูล ทั้งนี้ แนวทางการขอใช้ถนนแบบยื่นประมูลต้องเป็นไปตามที่กำหนด อาทิ ประเภทสิ่งที่สร้างขึ้นหรืออาคารที่ต้องการขอใช้งาน จุดที่ต้องการขอใช้งานถนน ระยะเวลาเริ่มต้นขอใช้งาน มาตรการด้านสิ่งแวดล้อมการจราจรและความสะอาด และประสิทธิภาพการใช้ถนนเพื่อการจราจร ระยะเวลา (อายุ) อนุมัติ จำนวนเงินยื่นประมูลขั้นต่ำ และอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการยื่นประมูล โดยหน่วยงานผู้รับผิดชอบมีสิทธิปฏิเสธในการกำหนดพื้นที่ตามคำสั่งกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวได้หากเห็นว่าไม่มีความเหมาะสมต่อการดูแลรักษาถนน ทั้งนี้ อายุการอนุมัติจะไม่เกิน ๒๐ ปี โดยจำนวนเงินยื่นประมูลขั้นต่ำ จะต้องไม่ต่ำกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ในบัญญัติขององค์กรส่วนท้องถิ่นที่เป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบ นอกจากนี้ แนวทางการการขอใช้ถนนแบบยื่นประมูลจะต้องถามความเห็นจากหัวหน้าปกครองระดับท้องถิ่น โดยหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนต้องประกาศแนวทางหรือการเปลี่ยนแปลงใดให้ทราบโดยทั่วกัน</p>
มาตราที่ ๓๙ (๓)	<p>การยื่นแผนขอใช้ถนนแบบยื่นประมูล</p> <p>ผู้ที่ต้องการขอใช้ถนนสามารถยื่นแผนขอใช้ถนนที่ต้องมีการประมูลต่อหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นเพื่อเข้าร่วมการประมูลเพื่อได้รับอนุมัติเมื่อได้รับความเห็นชอบว่ามีความถูกต้องเหมาะสม โดยจะต้องระบุรายละเอียดในแผนฯ ให้ชัดเจนตามรายการที่กำหนด รวมทั้งมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมทางการจราจรหรือประสิทธิภาพของถนน ทั้งนี้ การยื่นแผนการขอใช้ถนนแบบยื่นประมูลดังกล่าวนั้น หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนต้องประกาศให้ทราบโดยทั่วกันภายในระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๑ เดือน</p>
มาตราที่ ๓๙ (๔)	<p>การยื่นประมูลเพื่อขอใช้ถนน</p> <p>หน่วยงานผู้รับผิดชอบต้องประกาศเกี่ยวกับการยื่นประมูลให้ทราบโดยทั่วกัน โดยแผนการขอใช้ถนนต้องมีความถูกต้องเป็นไปตามแนวทางการยื่นประมูล และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด โดยการขอใช้ถนนจะต้องไม่นำมาซึ่งอุปสรรคต่อการจราจรบนถนน และบุคคลนั้นจะต้องไม่เป็นบุคคลที่มีพฤติการณ์อันมิชอบหรือทุจริต ทั้งนี้ การยื่นประมูล หน่วยงานผู้รับผิดชอบจะต้องประชุมร่วมกับผู้กำกับสถานีตำรวจท้องที่เกี่ยวกับจุดขอใช้ถนนที่ระบุไว้ในแผนการยื่นประมูลนั้น โดยหน่วยงานฯ จะต้องดำเนินการประมูลตามแนวทางที่กำหนดให้ผู้ยื่นประมูลเข้าด้วย ซึ่งผู้ยื่นราคาประมูลที่ยื่นจำนวนเงินสูงสุดจะได้รับการประมูล ทั้งนี้ หากแผนการขอใช้งานถนนสมประโยชน์ สามารถให้บุคคลนั้นเป็นผู้ชนะการประมูลได้ถึงแม้จะไม่ใช้ผู้ยื่นจำนวนเงินสูงสุดก็ตาม โดยเมื่อสิ้นสุดการประมูล หน่วยงานที่รับผิดชอบต้องแจ้งให้ผู้ชนะการประมูลทราบ</p>
มาตราที่ ๓๙ (๕)	<p>การอนุมัติแผนการขอใช้ถนนแบบยื่นประมูล</p> <p>หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นอนุมัติแผนการขอใช้ถนนที่ส่งมาจากผู้ชนะการประมูล โดยระบุจุดการขอใช้งานและแผนมีความถูกต้องเหมาะสม ทั้งนี้ การอนุมัติจะต้องประกาศจุดที่ขอใช้งานและระยะเวลา (อายุ) การอนุมัติให้ทราบโดยทั่วกัน</p>

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
มาตราที่ ๓๙ (๖)	การเปลี่ยนแปลงแผนการขอใช้ถนนแบบยื่นประมูล ผู้ชนะการประมูล หากประสงค์ในการเปลี่ยนแปลงแผนการขอใช้ถนน ต้องได้รับอนุมัติจากหน่วยงานผู้รับผิดชอบก่อน โดยหน่วยงานฯ จะต้องประชุมร่วมกับผู้กำกับสถานีตำรวจท้องที่นั้นตามที่ระบุไว้ในแผนฯ หากการเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นตามกฎหมายที่กำหนดสามารถอนุมัติการเปลี่ยนแปลงนั้นได้
มาตราที่ ๓๙ (๗)	การอนุญาตให้ใช้ถนนในกรณีที่มีการยื่นประมูลขอใช้ ผู้ที่ยื่นแผนการขอใช้ถนนโดยได้รับการอนุมัติแล้วต้องติดตั้งอุปกรณ์ อาคารตามที่ได้ขอไว้ โดยหน่วยงานผู้รับผิดชอบจะต้องอนุญาตตามที่กำหนด โดยจะต้องคำนึงถึง “การรักษาสภาพการจราจรที่คล่องตัว” หรือ “ต้องรักษาไว้ซึ่งสภาพแวดล้อมการจราจรหรือประสิทธิภาพของถนน” ตามที่ระบุในหนังสือ ทั้งนี้ หน่วยงานที่รับผิดชอบจะถือเอาจำนวนเงินที่ยื่นประมูลและชนะการประมูลเป็นค่าธรรมเนียมขอใช้ถนน โดยไม่เกี่ยวข้องว่าจะระบุไว้กฎหมายซึ่งต่ำกว่าราคาประมูลก็ตาม โดยพื้นที่ขอใช้ถนนจะสงวนไว้ให้กับผู้ชนะการประมูลและได้รับอนุมัติแล้วเท่านั้น บุคคลอื่นนอกจากนี้ไม่สามารถยื่นขออนุญาตได้
มาตราที่ ๓๙ (๘)	การดูแลรักษาอาคาร/วัสดุสิ่งของที่ขอใช้งาน ผู้ที่ขอใช้ถนนจะต้องดูแลรักษาอาคาร สิ่งของ สิ่งที่สร้างขึ้นและอุปกรณ์ควบคุมการจราจร เพื่อความปลอดภัยบนถนน (รั้ว แผงกั้นตก ต้นไม้ ไฟส่องสว่าง ป้ายจราจร หลักรกิโลเมตร) ที่ขอใช้บนถนนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้
มาตราที่ ๓๙ (๙)	มาตรการเกี่ยวกับการดูแลรักษาอาคาร/วัสดุสิ่งของที่ขอใช้งาน หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นมีความอำนาจสั่งการให้ผู้ขอใช้ถนนกำหนดมาตรการที่จำเป็น เมื่อเห็นว่าผู้ขอใช้ถนนนั้นไม่ดำเนินการดูแลรักษาอาคาร/วัสดุสิ่งของที่ขอใช้งานตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด
มาตราที่ ๔๐	การฟื้นฟูสภาพถนนให้คงเดิม ผู้ขอใช้ถนนต้องดำเนินการรื้อถอนสิ่งของที่นำมาติดตั้งและทำให้ถนนกลับสู่สภาพเดิม เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการขอใช้งานหรือถูกยกเลิก ทั้งนี้ หน่วยงานผู้รับผิดชอบสามารถออกข้อกำหนดเกี่ยวกับมาตรการจำเป็นในกรณีนี้เห็นว่าการฟื้นฟูสภาพถนนนั้นไม่เหมาะสม
มาตราที่ ๔๑	การใช้วัสดุสิ่งของเพิ่มเติม การกระทำที่แสดงให้เห็นว่าบุคคลนอกเหนือจากหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นมีความพยายามที่จะติดตั้งวัตถุอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการจราจรหรือโครงสร้างของถนน นอกจากที่ขอใช้จะถือว่าการขอใช้ใหม่ไม่รวมกับที่ขออนุมัติไว้
ส่วนที่ ๔	การรักษาความปลอดภัยของถนน
มาตราที่ ๔๒	การรักษาและซ่อมบำรุงถนน หน่วยงานผู้รับผิดชอบ จะต้องรักษาสภาพถนนให้ต้อยอยู่เสมอและซ่อมบำรุง โดยต้องพยายามไม่ให้เกิดอุปสรรคต่อการจราจร โดยรายการหรือหลักเกณฑ์ทางเทคนิคการรักษาและซ่อมบำรุงจะกำหนดไว้ในคำสั่งทางปกครองและหลักเกณฑ์นั้นจะต้องเป็นหลักเกณฑ์ที่ระบุแนวทางเกี่ยวกับตรวจสอบเพื่อการซ่อมบำรุงที่มีประสิทธิภาพ
มาตราที่ ๔๓	พฤติกรรมห้ามใช้ถนน ลักษณะพฤติกรรมที่เป็นข้อห้ามในการใช้ถนน ได้แก่ การก่อให้เกิดความเสียหายหรือความสกปรกเลอะเทอะต่อถนน และพฤติกรรมการวางวัสดุสิ่งของ อาทิ หิน ดิน ไม้ บนถนน โดยไม่มีเหตุอันควร อันอาจจะก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการจราจรหรือโครงสร้างของถนน

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
มาตราที่ ๔๔	<p>หน้าที่ในการป้องกันความเสียหายแก่ผู้ดูแลที่ดินตามแนวถนน</p> <p>หน่วยงานผู้รับผิดชอบสามารถกำหนดพื้นที่เชื่อมต่อถนนเป็น “แนวถนน” ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อป้องกันอันตรายที่อาจเกิดต่อการจราจรบนถนนหรือป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายต่อโครงสร้างถนนที่เกิดจากดิน ไม้หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นและอุปกรณ์ควบคุมการจราจรเพื่อความปลอดภัยบนถนน (รั้ว แผงกั้นตก ต้นไม้ ไฟส่องสว่าง ป้ายจราจร หลัทธิโลเมตร) ตามแนวถนน โดยมีระยะห่างจากถนนความกว้างไม่เกิน ๒๐ เมตร จากขอบถนนทั้งสองด้าน โดยต้องติดตั้งประกาศให้ทราบทันทีเมื่อกำหนดเสร็จสิ้นแล้ว ทั้งนี้ เจ้าของหรือผู้ดูแลที่ดิน ต้นไม้ หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นต้องกำหนดมาตรการในการป้องกันอันตรายต่อการจราจรหรือความเสียหายต่อโครงสร้างถนน ซึ่งหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นมียอำนาจสั่งการให้มีการกำหนดมาตรการป้องกันนั้นได้ ทั้งนี้ หากมีผู้ได้รับความเสียหายจากคำสั่งดังกล่าว หน่วยงานผู้รับผิดชอบต้องดำเนินการชดเชย โดยมีการประชุมร่วมกัน กรณีที่ไม่สามารถตกลงกันได้ หน่วยงานผู้รับผิดชอบต้องจ่ายเงินตามที่ตนเองประมาณการไว้ให้กับผู้เสียหาย ทั้งนี้ หากผู้เสียหายไม่พึงพอใจกับจำนวนเงินที่ได้รับ สามารถยื่นอุทธรณ์ภายใน ๑ เดือนนับตั้งแต่วันที่ได้รับการจ่ายเงินชดเชย</p>
มาตราที่ ๔๔ (๒)	<p>การยื่นขอติดตั้ง/สร้างอุปกรณ์ควบคุมการจราจรเพื่อความปลอดภัยบนถนน (รั้ว แผงกั้นตก ต้นไม้ ไฟส่องสว่าง ป้ายจราจร หลัทธิโลเมตร) ในเขตถนนที่กำหนดให้ต้องยื่นขออนุญาต</p> <p>หน่วยงานผู้รับผิดชอบที่สามารถกำหนดพื้นที่แนวถนนทั้งหมดหรือบางส่วนเป็น “พื้นที่ที่ต้องยื่นส่งเอกสาร” โดยจะต้องประกาศพื้นที่นั้นให้ทราบโดยทั่วกัน ทั้งนี้ ภายในเขตพื้นที่นั้น ผู้ที่ต้องการดำเนินการใดเกี่ยวกับการติดตั้งหรือก่อสร้างอุปกรณ์ควบคุมการจราจรเพื่อความปลอดภัยบนถนน (รั้ว แผงกั้นตก ต้นไม้ ไฟส่องสว่าง ป้ายจราจร หลัทธิโลเมตร) ใด จะต้องยื่นเอกสารต่อหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นก่อนเริ่มดำเนินการล่วงหน้าภายใน ๓๐ วัน ยกเว้นกรณีที่เป็นกรดำเนินการเล็กน้อยตามบัญญัติ หรือกรณีจำเป็นเร่งด่วนเพื่อบรรเทาสาธารณภัยหรือเพื่อวัตถุประสงค์ของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงให้ผู้ยื่นแจ้งต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบในพื้นที่ล่วงหน้าภายใน ๓๐ วันก่อนดำเนินการ ทั้งนี้ หน่วยงานผู้รับผิดชอบสามารถออกหนังสือตักเตือนไปยังผู้ยื่น หากเห็นว่าสิ่งที่ยื่นขอนั้นอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อการจราจรหรือเกิดความเสียหายต่อโครงสร้างถนนในยามเกิดพิบัติภัย</p>
มาตราที่ ๔๔ (๓)	<p>มาตรการต่อวัตถุสิ่งของปล่อยทิ้งไว้ผิดกฎหมาย</p> <p>หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีอำนาจสั่งให้ผู้รับเหมาหรือผู้ที่ได้รับคำสั่งให้ดำเนินการรื้อถอนสิ่งของวัตถุที่ปล่อยทิ้งไว้ผิดกฎหมาย ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อการจราจรหรือความเสียหายต่อโครงสร้างถนน เช่น ป้าย สิ้นค้าบรรทุก (วางทิ้งไว้หรือตกหล่นจากรถขณะวิ่ง) โดยสามารถออกมาตรการจัดการ หากเจ้าของ ผู้ครอบครอง ผู้ถือกรรมสิทธิ์เพิกเฉยต่อมาตรการหรือไม่สามารถดำเนินการตามคำสั่งได้เนื่องจากไม่อยู่แล้ว อย่างไรก็ตาม หน่วยงานผู้รับผิดชอบที่รื้อถอนหรือสั่งให้ผู้อื่นรื้อถอนจะต้องเก็บรักษาสิ่งของเหล่านั้นไว้ โดยสิ่งของที่จัดเก็บรักษาจะต้องประกาศไปยังผู้ครอบครองเพื่อส่งคืน ทั้งนี้ ในกรณีที่หน่วยงานฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า สิ่งของที่เก็บรักษาอาจได้รับความเสียหาย หรือสูญหาย หรือไม่สามรถจัดส่งของที่จัดเก็บรักษาไว้แก่เจ้าของได้ภายใน ๓ เดือน นับแต่วันประกาศ และก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายที่ไม่เหมาะสมหรือมีค่าธรรมเนียมในการจัดเก็บรักษา ให้หน่วยงานนั้นทำการเปรียบเทียบราคาของนั้นตามการประเมินในคำสั่งทางปกครอง และขายทอดตลาดและเก็บเงินที่ขายได้นั้นไว้ได้</p>

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
	<p>ในกรณีที่ไม่มีผู้รับซื้อ เนื่องจากราคาต่ำให้ดำเนินการกำจัดทิ้งได้ สำหรับเงินที่ได้จากการขายทอดตลาด สามารถผันไปใช้ทดแทนค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นได้ ทั้งนี้ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในการรื้อถอน เก็บรักษา ขายทอดตลาด หรือการประกาศ เจ้าของสิ่งของนั้นต้องเป็นผู้รับผิดชอบ โดยที่สิทธิในการครอบครองสิ่งของเหล่านั้นจะตกอยู่กับหน่วยงานนั้น หากไม่สามารถคืนสิ่งของที่ถูกทิ้งไว้ที่ถูกเก็บรักษาไว้ รวมทั้งเงินที่ได้จากการขายทอดตลาด หลังจากผ่านไปแล้วหกเดือน นับตั้งแต่วันที่มิประกาศ</p>
<p>มาตราที่ ๔๕</p>	<p>การติดตั้งป้ายจราจรบนถนน หน้าที่ของหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นจะต้องติดตั้งป้ายจราจรบนถนนหรือตีเส้นแบ่งช่องจราจรเพื่อความปลอดภัยและสะดวกสบายในการจราจร รวมทั้งรักษาความปลอดภัยให้แก่โครงสร้างถนน โดยประเภท รูปแบบ การติดตั้ง ป้ายหรือตีเส้นแบ่งช่องจราจรจะกำหนดโดยคณะกรรมการและกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยว ทั้งนี้ ขนาดของป้ายจราจรต่าง ๆ ที่ติดตั้งบนทางหลวงแผ่นดินหรือทางหลวงท้องถิ่น จะกำหนดเป็นบัญญัติอ้างอิงตามคำสั่งคณะกรรมการและกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยว</p>
<p>มาตราที่ ๔๕ (๒)</p>	<p>หลักเกณฑ์ด้านประสิทธิภาพอุปกรณ์เสริมช่วยการขับเคลื่อนอัตโนมัติ รายการที่จำเป็นต้องมีในการติดตั้งอุปกรณ์เสริมช่วยการขับเคลื่อนอัตโนมัติบนถนนตามคำสั่งกระทรวงการคมนาคม ทั้งนี้ หน่วยงานผู้รับผิดชอบจะต้องประกาศรายการดังกล่าวและจุดติดตั้ง รวมทั้งประสิทธิภาพของอุปกรณ์ให้ทราบโดยทั่วกัน รวมทั้งเมื่อมีการเปลี่ยนแปลง</p>
<p>มาตราที่ ๔๖</p>	<p>การห้ามหรือจำกัดการจราจร หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นมีอำนาจในการห้ามหรือจำกัดการจราจรตามระยะเพื่อป้องกันอันตรายแก่การจราจรและรักษาโครงสร้างถนนให้ปลอดภัย ในกรณีที่ถนนได้รับความเสียหายพังทลายและมีเหตุที่อาจนำไปสู่อันตรายในการจราจรหรือเพื่อการก่อสร้างซ่อมแซม ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่บำรุงรักษาถนน สามารถสั่งห้ามหรือจำกัดการจราจรชั่วคราว หากเห็นว่ามีควมจำเป็นเร่งด่วนเพื่อป้องกันอันตรายแก่การจราจรหรือโครงสร้างถนน</p>
<p>มาตราที่ ๔๗</p>	<p>การกำหนดระยะความยาว ความสูง น้ำหนัก ความกว้างของยานพาหนะที่ใช้บนถนนหรือรัศมีวงเลี้ยวสูงสุดเพื่อป้องกันอันตรายต่อการจราจรและรักษาโครงสร้างถนนตามคำสั่งทางปกครอง โดยหากพบว่ายานพาหนะมีขนาดไม่เป็นไปตามที่กำหนดจะต้องห้ามสัญจร รวมทั้งในกรณีที่หน่วยงานนั้นเห็นว่า ความสูงหรือน้ำหนักของรถนั้นเกินระยะปลอดภัยต่อโครงสร้าง อุโมงค์ สะพานหรือทางต่างระดับ เมื่อทำการทดสอบหรือตรวจสอบแล้ว สามารถสั่งห้ามรถนั้นสัญจรหรือจำกัดการสัญจรได้ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการจำกัดยานพาหนะที่สัมพันธ์กับถนนนั้นจะกำหนดไว้ในคำสั่งทางปกครองเพื่อป้องกันอันตรายในการจราจรหรือความปลอดภัยต่อโครงสร้างถนน</p>
<p>มาตราที่ ๔๗ (๒)</p>	<p>การอนุญาตการใช้รถที่มีขนาดเกินกว่ากำหนด หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นสามารถอนุญาตการใช้รถที่มีขนาดเกินกว่าที่กำหนด โดยจะต้องมีเงื่อนไขจำเป็นเพื่อป้องกันอันตรายแก่การจราจรหรือรักษาโครงสร้างถนน ตลอดระยะเวลาการสัญจร เส้นทางสัญจร ตามคำร้องของผู้ที่ต้องใช้รถนั้น เนื่องจากเห็นว่าเป็นสินค้าบรรทุกที่มีลักษณะพิเศษหรือเป็นรถที่มีลักษณะพิเศษ ทั้งนี้ กรณีที่การยื่นคำร้องนั้นมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมากกว่า ๒ หน่วยงานขึ้นไป ข้อจำกัดต่าง ๆ สามารถกำหนดได้โดยหน่วยงานนั้น โดยต้องมีการประชุมร่วมกันและมีมติร่วมกัน สำหรับผู้ขออนุญาตจะต้อง</p>

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
	<p>จ่ายเงินค่าธรรมเนียมให้แก่หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้น โดยค่าธรรมเนียมนั้นจะคำนวณจากค่าใช้จ่ายจริง กรณีที่ผู้มีอำนาจในการอนุญาตเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวจะกำหนดไว้ในคำสั่งทางปกครอง และนอกเหนือจากนั้นจะกำหนดไว้ในบัญญัติองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบ ทั้งนี้ หน่วยงานผู้รับผิดชอบต้องดำเนินการออกหนังสืออนุญาตเมื่ออนุญาตแล้ว โดยผู้ได้รับอนุญาตจะเก็บใบอนุญาตไว้กับตัวรถตลอดการใช้งานบนถนนตามเส้นทางที่ได้รับอนุญาต โดยการยื่นคำร้องจะเป็นไปตามคำสั่งกระทรวงฯ</p>
<p>มาตราที่ ๔๗ (๓)</p>	<p>การกำหนดถนนที่ต้องนำทางให้กับรถที่มีขนาดเกินกว่ากำหนด</p> <p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวสามารถกำหนดช่วงถนนให้เป็น “ถนนที่ต้องมีการนำทางสำหรับรถที่มีขนาดเกินกว่ากำหนด ในกรณี queพิจารณาแล้วเห็นว่ามี ความจำเป็นพิเศษเพื่อเป็นการรักษาสภาพการจราจรให้คล่องตัวและปลอดภัยและรักษาโครงสร้างถนน โดยพิจารณาจากสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เช่น สภาพการใช้งานที่ดินตามแนวถนน สภาพการจราจรหรือโครงสร้างถนน ทั้งนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงฯ จะต้องประชุมร่วมกับหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นก่อนล่วงหน้าและมีมติร่วมกัน และถือปฏิบัติเช่นเดียวกันในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิก โดยจะต้องมีประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน ในกรณีที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นมีมติเห็นชอบร่วมกันต้องนำส่งข้อมูลรถ อาทิ ความกว้าง น้ำหนัก ความสูง ความยาว รัศมีวงเลี้ยว ซึ่งเป็นข้อมูลประกอบการอนุญาต เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการพิจารณาให้แก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงฯ โดยเร็ว รวมทั้งเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์การอนุญาต ทั้งนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงฯ จะต้องดำเนินการพิจารณาโดยเทียบหลักเกณฑ์การอนุญาตที่ได้รับจากหน่วยงานต้นเรื่อง โดยที่ผู้ได้รับอนุญาตต้องชำระเงินเป็นค่าธรรมเนียมให้แก่รัฐก่อนการพิจารณา ทั้งนี้ ค่าธรรมเนียมดังกล่าวจะคำนวณตามจริงและกำหนดในคำสั่งปกครอง ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงฯ จะต้องดำเนินการตามคำร้องจากหน่วยงานต้นเรื่องในกรณีที่ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับการอนุญาต</p>
<p>มาตราที่ ๔๗ (๔)</p>	<p>การจดทะเบียนรถที่มีขนาดเกินกำหนด</p> <p>ผู้ที่จะใช้รถที่มีขนาดเกินกำหนดสามารถจดทะเบียนต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยว โดยจะต่ออายุทุก ๕ ปี โดยหากพ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้วจะหมดอายุหากไม่ดำเนินการต่ออายุ ทั้งนี้ การขอต่ออายุ หากไม่ดำเนินการยื่นขอต่ออายุภายในวันหมดอายุ ก็ยังคงมีอายุจนกว่าจะถูกตัดออกจากระบบแม่พิมพ์วันหมดอายุไปแล้ว เมื่อได้รับการต่ออายุแล้ว อายุทะเบียนจะนับตั้งแต่วันถัดจากวันหมดอายุ ผู้ที่ขอจดทะเบียนจะมีค่าธรรมเนียมตามจริงโดยชำระให้แก่รัฐ</p>
<p>มาตราที่ ๔๗ (๕)</p>	<p>การยื่นขอจดทะเบียน</p> <p>ผู้ที่จะขอจดทะเบียนจะต้องยื่นหนังสือคำร้องต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ระบุตามที่กำหนดไว้ ได้แก่ เลขทะเบียนรถ ชื่อผู้ขับขี่ ชื่อเรียกและที่อยู่และในกรณีเป็นนิติบุคคลให้ใช้ชื่อผู้ดำเนินการหรือผู้จัดการแทน ข้อมูลรถ (ความกว้าง ความสูง ความยาวและรัศมีวงเลี้ยว) วิธีการจัดเก็บรักษาน้ำหนักเส้นทางขับขี่ กรณีเป็นรถบรรทุกสินค้าให้กรอกข้อมูลน้ำหนักสินค้าและรายการอื่นตามที่กำหนดไว้ในคำสั่งกระทรวง</p>
<p>มาตราที่ ๔๗ (๖)</p>	<p>หลักเกณฑ์การจดทะเบียน</p> <p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยว จะต้องรับจดทะเบียนรถ หากเห็นว่าตรงตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ ได้แก่ ขนาดตามที่กำหนด วิธีการบันทึก</p>

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
	เส้นทางเดินรถตามที่กำหนด วิธีการบันทึกน้ำหนักบรรทุกตามที่กำหนด โดยหากดำเนินการจดทะเบียนแล้วเสร็จจะต้องแจ้งให้แก่ผู้ยื่นขอทราบโดยทันที
มาตราที่ ๔๗ (๓)	การยื่นขอเปลี่ยนแปลง ผู้ที่ได้รับการจดทะเบียนแล้วจะต้องยื่นแสดงความประสงค์ในการเปลี่ยนแปลงข้อมูลการจดทะเบียนต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยว โดยเมื่อรัฐมนตรีฯ รับเรื่องไว้แล้วจะต้องจดทะเบียนที่เปลี่ยนแปลงดังกล่าว เว้นแต่ไม่ตรงตามเงื่อนไข
มาตราที่ ๔๗ (๔)	การยื่นยกเลิกการจดทะเบียน ผู้ที่ได้รับการจดทะเบียนแล้วจะต้องยื่นความประสงค์ที่จะยกเลิกจดทะเบียนภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ต้องการ โดยจะมีผลยกเลิกการจดทะเบียนเมื่อได้รับเอกสารยกเลิกนั้นแล้ว
มาตราที่ ๔๗ (๕)	การระงับการจดทะเบียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวมีอำนาจในการระงับการจดทะเบียน หากไม่ตรงตามเงื่อนไขที่กำหนด ได้แก่ ได้รับการจดทะเบียนด้วยวิธีที่ทุจริต ไม่ตรงตามเงื่อนไขตามกฎหมายกำหนด ไม่ยื่นเอกสารตามที่กำหนดหรือยื่นเอกสารเท็จ
มาตราที่ ๔๗ (๑๐)	การตรวจสอบข้อมูลการขับขี่รถที่จดทะเบียน ผู้ที่ใช้รถที่จดทะเบียนสามารถขอตรวจสอบเส้นทางที่สามารถขับขี่ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวได้เพื่อไม่ให้เกิดอุปสรรคต่อการป้องกันอันตรายในการขับขี่หรือรักษาโครงสร้างถนน โดยการร้องขอนั้นจะต้องมีลักษณะชัดเจนตามรายการที่กำหนด อาทิ เลขทะเบียนรถ จุดเริ่มต้นและจุดหมายปลายทาง ในกรณีจดทะเบียนว่าเป็นรถบรรทุกสินค้า จะต้องมียอดข้อมูลขนาดสินค้าที่บรรทุก เช่น ความกว้าง น้ำหนัก ความสูงและความยาว ทั้งนี้ รัฐมนตรีที่ได้รับคำร้องจะต้องพิจารณาเส้นทางที่สามารถขับขี่ได้ และตอบผลนั้น โดยในกรณีที่มีเส้นทางที่สามารถใช้งาน จะต้องตอบเกี่ยวกับวิธีการจราจร ระยะเวลาการจราจร สำหรับการพิจารณาจะต้องดำเนินการหลักเกณฑ์การพิจารณา โดยผู้ที่ขอตรวจสอบข้อมูลจะต้องชำระค่าธรรมเนียมตามจริงให้แก่รัฐ ในกรณีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงจะต้องออกเอกสารที่ระบุรายละเอียดการตรวจสอบ โดยผู้ที่ได้รับเอกสารตอบกลับจะต้องเก็บเอกสารฉบับดังกล่าวไว้กับตัวรถตลอดระยะเวลาระหว่างการเดินทางในเส้นทางกรณีที่ขับขี่รถที่จดทะเบียนตามรายการที่ได้รับหนังสือตอบมา กฎหมายบางข้อจะไม่สามารถใช้กับรถที่จดทะเบียนนั้นได้
มาตราที่ ๔๗ (๑๑)	การให้หลักเกณฑ์เพื่อพิจารณาตัดสิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวสามารถได้รับหลักเกณฑ์เพื่อเป็นข้อมูลด้านโครงสร้างถนนประกอบการพิจารณาตามกฎหมายและประชุมร่วมกับหน่วยงานที่รับผิดชอบถนนนั้น กรณีหลักเกณฑ์มีการเปลี่ยนแปลงให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบแจ้งต่อรัฐมนตรีโดยเร็ว และรัฐมนตรีต้องตอบคำถามจากหน่วยงานนั้น
มาตราที่ ๔๗ (๑๒)	การรายงานหรือบันทึกการใช้เส้นทางของรถที่จดทะเบียน ผู้ที่ขับขี่รถที่จดทะเบียน (รถบรรทุกพิเศษ) จะต้องบันทึกข้อมูลตามที่กฎหมายกำหนด เช่น น้ำหนักบรรทุก เส้นทางเดินรถ และต้องเก็บรักษาบันทึกนั้นไว้เป็นอย่างดี โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวมีอำนาจเรียกขอรายงาน

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
	บันทึกนั้นหรืออื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งหลังจากที่ได้รับรายงานแล้วจะต้องแจ้งไปยังหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนที่มีการใช้เส้นทางตามคำสั่งกระทรวง
มาตราที่ ๔๗ (๑๓)	การจัดการฐานข้อมูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวมีอำนาจในการจัดการฐานข้อมูลที่เก็บรักษาหรือบันทึกข้อมูลรายการจดทะเบียน หลักเกณฑ์การพิจารณาข้อมูลตอบคำถาม เพื่อการดำเนินการที่เกี่ยวข้องได้อย่างถูกต้องแม่นยำและรวดเร็วเมื่อมีการสอบถาม โดยรัฐมนตรีจะต้องเปิดเผยข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ตหรืออื่น ๆ
มาตราที่ ๔๗ (๑๔)	มาตรการเกี่ยวกับการสัญจรของยานพาหนะ หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีอำนาจสั่งการให้ออกมาตรการจำเป็นต่อผู้ขับขี่ ได้แก่ สั่งห้ามเดินรถลดน้ำหนักรถบรรทุก ลดความเร็ว หรืออื่น ๆ เพื่อป้องกันอันตรายต่อการจราจรหรือความปลอดภัยต่อโครงสร้างถนน หากพบว่า ยานพาหนะใดฝ่าฝืนข้อกำหนดตามกฎหมาย เช่น การขับขี่ด้วยความเร็วเกินกว่ากำหนด การขับขี่ไม่เป็นตามที่รายการที่แจ้ง หรือไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ โดยหน่วยงานผู้รับผิดชอบฯ มีอำนาจสั่งการให้ผู้ขับขี่รถที่ฝ่าฝืนข้อกำหนดหรือผู้ที่จะใช้ยานพาหนะเพื่อประกอบการขนส่ง ต้องดำเนินการมาตรการจำเป็นเกี่ยวกับถนนในกรณีที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์เพื่อให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์นั้น
มาตราที่ ๔๗ (๑๕)	ป้ายจราจรในกรณีปิดการจราจรหรือจำกัดการจราจร หน่วยงานผู้รับผิดชอบต้องแสดงป้ายจราจรบนถนนให้ชัดเจนเพื่อไม่ให้เกิดอุปสรรคต่อการจราจรตามความจำเป็น โดยป้ายสั่งปิดการจราจรหรือจำกัดการจราจร จะต้องระบุประเภทรถที่ต้องการสั่งห้ามการจราจรหรือจำกัดการจราจร ช่วงถนนและระยะเวลา หรือเหตุผลที่มีการปิดหรือจำกัดการจราจร โดยในกรณีที่เห็นว่ามีมีความจำเป็นเป็นกรณีพิเศษต้องติดตั้งป้ายจราจรนั้น
มาตราที่ ๔๗ (๑๖)	คำร้องขอก่อสร้างปรับปรุงเพื่อความปลอดภัยในทางเท้าจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับหมู่บ้าน เมือง/อำเภอ สามารถร้องขอไปยังหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนของเขตของตนเพื่อดำเนินการก่อสร้างปรับปรุงถนนเพื่อความปลอดภัยของผู้ใช้ทางเท้าหรือติดตั้งอุปกรณ์บนถนนในที่จอดรถ โดยหน่วยงานต้องจัดทำหนังสือแสดงแผนการดำเนินการก่อสร้างปรับปรุงนั้นตามคำร้องขอ โดยต้องมีรายละเอียดที่ถูกต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ของถนนหรือมาตรฐานทางเทคนิคโครงสร้างถนน ทั้งนี้ หน่วยงานนั้นจะต้องดำเนินการพิจารณากำหนดแนวทางว่าจะก่อสร้างปรับปรุงตามที่ร้องขอหรือไม่ หากเห็นควรดำเนินการต้องจัดทำร่างแผนดำเนินการ ทั้งนี้ จะต้องมีขอความเห็นจากคณะกรรมการความมั่นคงของจังหวัด โดยต้องส่งร่างแผนงานเพื่อประกอบการประชุมอย่างใดก็ตาม หากพิจารณาแล้วเห็นไม่สมควรดำเนินการ หน่วยงานผู้รับผิดชอบต้องแจ้งเหตุผลความขัดข้องไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นโดยเร็ว
ส่วนที่ ๕	พื้นที่โครงสร้างแบบอุโมงค์ของถนนยกระดับหรือใต้ดิน
มาตราที่ ๔๗ (๑๗)	การอนุมัติพื้นที่โครงสร้างแบบอุโมงค์ของถนนยกระดับหรือใต้ดิน หน่วยงานผู้รับผิดชอบสามารถกำหนดเขตพื้นที่ถนนในแนวตั้งใต้ดินหรือยกระดับที่ต้องการกำหนดหรือเปลี่ยนแปลง หากเห็นว่ามีมีความจำเป็นเพื่อส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่ดินได้อย่างสมเหตุสมผลและถูกต้อง โดยพิจารณาจากสภาพแวดล้อมของพื้นที่ที่ถนนเส้นนั้นอยู่ โดยหน่วยงานผู้รับผิดชอบสามารถกำหนดสิทธิทางที่ดินเพื่อวัตถุประสงค์ครอบครองอาคารหรือสิ่งสร้างขึ้นในการรักษาสภาพการจราจรให้คงอยู่ โดยจะใช้กฎหมายราชพัสดุเป็นสำคัญ

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
มาตราที่ ๔๗ (๑๘)	<p>ข้อตกลงความร่วมมือเกี่ยวกับอาคารร่วมโครงสร้างถนน</p> <p>หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนสามารถดำเนินการลงนามข้อตกลงความร่วมมือกับผู้ที่ จะครอบครองอาคารแห่งใหม่ที่ยินยอมให้ใช้โครงสร้างอาคารร่วมกับถนนนอกเขตพื้นที่ถนน ภายหลังจากมีมติร่วมกัน โดยหน่วยงานนั้นจะต้องจัดทำหนังสือข้อตกลงความร่วมมือ โดย ต้องเป็นดำเนินการก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ซ่อมแซม กู้คืนหรือการดูแลรักษาอื่น ๆ ตามรายละเอียดที่กำหนด ได้แก่ อาคารที่ต้องการใช้โครงสร้างร่วม การแบ่งภารกิจด้าน ค่าใช้จ่ายในการก่อสร้าง ขอบเขตการดูแลถนน ทางเข้าออกอาคารที่จำเป็นเพื่อการ บำรุงรักษา การปรับแก้ไขกรณีมีการก่อสร้างอาคารหรือการก่อสร้างถนน มาตรการเมื่อเกิด เหตุความเสียหายต่อถนนหรือตัวอาคาร มาตรการกำกับดูแลหรือแก้ไขในกรณีที่มีจอตรถ ข้างเคียงถนนหรือที่จอตรถจักรยานหรือจุดจอตรถพิเศษร่วมโครงสร้างเดียวกับอาคารร่วม ถนน และคาดว่าผู้ใช้บริการที่จอตรถจำนวนมากจะใช้ทางเชื่อมที่จอตรถหรือส่วนอื่นของ อาคาร อายุสิ้นสุดข้อตกลงความร่วมมือ มาตรการกรณีผิดข้อตกลงความร่วมมือ วิธีการแสดง ข้อตกลงความร่วมมือ หรืออื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการกำกับดูแล ทั้งนี้ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ เมื่อ ลงนามข้อตกลงความร่วมมือแล้วจะต้องประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน หรือปิดประกาศสำเนา ข้อตกลงความร่วมมือดังกล่าวภายในหน่วยงานให้เห็นโดยทั่วกัน หรือภายในหรือพื้นที่อาคาร หรือร่วมโครงสร้างถนน</p>
มาตราที่ ๔๗ (๑๙)	<p>ผลข้อตกลงความร่วมมือ</p> <p>ผลการลงนามข้อตกลงความร่วมมือที่มีประกาศต่อผู้ที่เป็นเจ้าของหรือครอบครองอาคารร่วม โครงสร้างถนนนั้น</p>
มาตราที่ ๔๗ (๒๐)	<p>ขอบเขตการใช้สิทธิส่วนบุคคลในอาคารร่วมโครงสร้างถนน</p> <p>บุคคลอื่นนอกเหนือจากผู้ครอบครองอาคารร่วมโครงสร้างถนนจะไม่สามารถใช้สิทธิได้ โดย หากผู้ครอบครองอาคารนั้นไม่มีสิทธิในการแสวงผลกำไรหรือใช้ประโยชน์บนที่ดินหรือภายใน พื้นที่อาคารหรืออื่น ๆ ให้ผู้ครอบครองพื้นที่มีสิทธิในการเรียกคืนอาคาร สามารถร้องขอให้มีการขายอาคารนั้นทอดตลาดด้วยมูลค่า ณ เวลานั้น</p>
มาตราที่ ๔๗ (๒๑)	<p>ระยะปลอดภัยต่อตัวถนน</p> <p>หน่วยงานผู้รับผิดชอบสามารถกำหนดระยะปลอดภัยต่อตัวถนนในแนวตั้งในช่วงยกระดับ หรือใต้ดินเพื่อป้องกันต่อการจราจรและรักษาโครงสร้างของถนน โดยต้องกำหนดระยะ ปลอดภัยขั้นต่ำ และประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน รวมทั้งกรณีเปลี่ยนแปลง ยกเลิก</p>
มาตราที่ ๔๘	<p>ขอบเขตพื้นที่ปลอดภัยต่อตัวถนนในช่วงยกระดับและใต้ดิน</p> <p>เจ้าของหรือผู้ครอบครองสิ่งๆที่สร้างขึ้นและอุปกรณ์ควบคุมการจราจรเพื่อความปลอดภัยบน ถนน (รั้ว แผงกั้นตก ต้นไม้ ไฟส่องสว่าง ป้ายจราจร หลักกิโลเมตร) อาคาร ที่ดิน ต้นไม้ หรือ อื่น ๆ ที่อยู่ในเขตพื้นที่ระยะปลอดภัยต่อตัวถนน จะต้องกำหนดมาตรการจำเป็นเพื่อป้องกัน อันตรายต่อการจราจรหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อโครงสร้างถนน ทั้งนี้ หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบถนนนั้นมียานาจสั่งการให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินนั้นกำหนดมาตรการ เพื่อป้องกันเหตุดังกล่าว โดยที่ผู้นั้นจะต้องยึดถือปฏิบัติตามเหตุที่ว่า ผู้นั้นดำเนินการใดที่อาจ ก่อให้เกิดอันตรายต่อการจราจรหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อโครงสร้างถนน ภายในเขต ปลอดภัยต่อตัวถนน อาทิ การขุดหิน ดิน ทลาย ในแนวตั้งตามแนวพื้นผิวถนนหรือบริเวณ โดยรอบต่อม่อถนนยกระดับ หรืออื่น ๆ ทั้งนี้ หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นมียานาจสั่งให้ผู้</p>

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
	ที่ฝ่าฝืนดำเนินการมาตรการเพื่อป้องกันเหตุอันตรายต่อการจราจรหรือรักษาโครงสร้างถนน เช่น หยุดการกระทำ ปรับปรุงแก้ไข ขนย้ายหรือรื้อถอน
ส่วนที่ ๖	ทางพิเศษเฉพาะรถยนต์
มาตราที่ ๔๘ (๒)	<p>การกำหนดทางพิเศษทางพิเศษเฉพาะรถยนต์</p> <p>หน่วยงานผู้รับผิดชอบสามารถกำหนดถนนที่ยังไม่เปิดใช้เป็นถนนเพื่อใช้เป็นเส้นทางจราจรสาธารณะทั่วไปเฉพาะรถยนต์ได้ หากเป็นเส้นทางที่มีหน่วยงานรับผิดชอบตั้งแต่สองหน่วยงานขึ้นไปให้กำหนดถนนนั้นร่วมกัน ทั้งนี้ เพื่อความสะดวกคล่องตัวของการจราจรเป็นสิ่งสำคัญในเขตเมืองหรือรอบเมืองที่มีการจราจรคับคั่งและอาจส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ยังสามารถกำหนดถนนทั้งเส้นหรือบางส่วนเป็นถนนเพื่อใช้เป็นเส้นทางจราจรสาธารณะทั่วไปในกรณี que เห็นว่ามีความจำเป็นเพื่อป้องกันเหตุจากมลภาวะทางเสียงจราจรหรือเพื่อความคล่องตัวในการสัญจรภายในช่วงถนนที่อาจจะเกิดปัญหาจากเสียงจราจรหรือส่งผลกระทบต่อจราจร ทั้งนี้ การกำหนดวิธีการจราจรจะต้องไม่ส่งผลกระทบต่อจราจรด้วยวิธีการอื่นนอกเหนือจากรถยนต์ โดยหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นจะต้องพึงระวังเป็นพิเศษเกี่ยวกับวิธีการจัดการถนนประเภทนี้ ในกรณีที่ต้องการกำหนดถนนหน่วยงานผู้รับผิดชอบจะต้องประกาศให้ทราบโดยทั่วกันตามคำสั่งกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยว รวมทั้งกรณียกเลิกการกำหนดถนนด้วยเช่นเดียวกัน</p>
มาตราที่ ๔๘ (๓)	<p>รูปแบบทางตัดร่วมกับถนน</p> <p>หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนจะต้องกำหนดรูปแบบทางตัดร่วมถนนเป็นแบบยกระดับ เมื่อต้องการให้ตัดกับถนนทั้งเส้นหรือบางส่วนที่กำหนดหรือที่จะกำหนดตามกฎหมาย ทางรถไฟ ถนนสำหรับรถยนต์หรือถนนเพื่อใช้ในการสัญจร หรือสิ่งก่อสร้างอื่น ๆ ยกเว้นกรณีที่มีปริมาณการจราจรน้อย สภาพภูมิประเทศที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ หรือตามที่กำหนดไว้ในบัญญัติหรือคำสั่งทางปกครอง</p>
มาตราที่ ๔๘ (๔)	<p>ข้อจำกัดในการเชื่อมกับทางพิเศษเฉพาะรถยนต์</p> <p>สิ่งก่อสร้างขึ้น/สถานที่นอกเหนือจากที่กำหนด (ถนน จุดแวะพักบนถนน สถานีเติมน้ำมัน หรืออื่น ๆ หรือสถานที่เชิงพาณิชย์ที่คาดว่าจะมีผู้ใช้บริการจำนวนมาก สถานที่นันทนาการหรืออื่น ๆ สถานที่ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ใช้ประโยชน์สำหรับผู้ใช้รถใช้ถนนโดยเฉพาะ หรือสถานที่ที่กำหนดตามบัญญัติขององค์กรส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้ดูแลทางพิเศษเฉพาะรถยนต์หรือคำสั่งทางปกครอง) จะต้องไม่ให้เชื่อมกับทางพิเศษเฉพาะรถยนต์ที่กำหนดทั้งเส้นหรือบางส่วน</p>
มาตราที่ ๔๘ (๕)	<p>การอนุญาตเชื่อมต่อทางพิเศษเฉพาะรถยนต์</p> <p>ผู้ดูแลสิ่งก่อสร้างขึ้นหรือสถานที่ ต้องประชุมร่วมกับหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้น และต้องได้รับอนุญาต เมื่อต้องการเชื่อมต่อสถานที่หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นของตนกับทางพิเศษเฉพาะรถยนต์ รวมทั้งกรณีการตัดผ่านกับทางพิเศษเฉพาะรถยนต์ด้วยวิธีการอื่นนอกเหนือจากการยกระดับ ทั้งนี้ หน่วยงานผู้รับผิดชอบทางพิเศษเฉพาะรถยนต์สามารถอนุญาตให้เชื่อมต่อกับถนนตามมติการประชุม โดยจะต้องไม่เป็นการกีดขวางประสิทธิภาพการใช้งานถนน ถูกต้องตามหลักวิศวกรรมโครงสร้างของสิ่งก่อสร้างขึ้นนั้นตามคำสั่งกระทรวงหรือหลักเกณฑ์การเชื่อมต่อ ในกรณีที่ต้องการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างสิ่งก่อสร้างขึ้นนั้น ผู้ดูแลจะต้องได้รับอนุญาตจากหน่วยงานผู้รับผิดชอบก่อนดำเนินการ</p>

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
มาตราที่ ๔๘ (๖)	การดูแลรักษาสิ่งทีสร้างขึ้นหรือสถานที่ที่เชื่อมต่อกับถนน ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้เชื่อมต่อกถนนจะต้องดำเนินการดูแลรักษาสภาพของสิ่งทีสร้างขึ้นหรือสถานที่นั้นตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามคำสั่งกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยว
มาตราที่ ๔๘ (๗)	การเรียกเก็บค่าเชื่อมต่อทางพิเศษเฉพาะรถยนต์ หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นสามารถเรียกเก็บค่าเชื่อมต่อทางพิเศษเฉพาะรถยนต์ตามจุดต่าง ๆ ทีมีการเชื่อมต่อ โดยวิธีการจัดเก็บนั้นเป็นไปตามที่กำหนดในบัญญัติขององค์กรส่วนท้องถิ่นหรือคำสั่งทางปกครอง
มาตราที่ ๔๘ (๘)	การรับช่วงต่อสิ่งทีสร้างขึ้นหรือสถานที่ตามใบอนุญาตเชื่อมต่อกับทางพิเศษเฉพาะรถยนต์ ผู้รับช่วงต่อจากผู้ที่ได้รับอนุญาตเชื่อมต่อทางพิเศษเฉพาะรถยนต์ จะรับช่วงต่อตามใบอนุญาตโดยผู้ที่รับช่วงต่อนั้นจะต้องแจ้งต่อหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นภายใน ๓๐ วัน นับจากวันถัดมาที่รับช่วงต่อ
มาตราที่ ๔๘ (๙)	ผู้ที่ได้รับโอนสิ่งทีสร้างขึ้นหรือสถานที่ทีจะเชื่อมต่อกับทางพิเศษเฉพาะรถยนต์ตามทีได้รับอนุญาต จะได้รับช่วงต่อตำแหน่งตามทีได้รับอนุญาต
มาตราที่ ๔๘ (๑๐)	เงื่อนไขการอนุญาตเชื่อมต่อกับทางพิเศษเฉพาะรถยนต์ หน่วยงานผู้รับผิดชอบสามารถกำหนดเงื่อนไขเฉพาะเท่าทีจำเป็นเพื่อการดูแลรักษาถนนในการอนุญาตหรืออนุมัติการเชื่อมต่อกถนน
มาตราที่ ๔๘ (๑๑)	ข้อจำกัดการเข้าออก การห้ามคนหรือยานพาหนะอื่นนอกจากรถยนต์เข้าไปในทางพิเศษเฉพาะรถยนต์ โดยหน่วยงานผู้รับผิดชอบทางพิเศษจะต้องติดตั้งป้ายจราจรห้ามยานพาหนะอื่นวิ่งในทางพิเศษไว้บริเวณทางเข้าทางพิเศษให้ชัดเจน
มาตราที่ ๔๘ (๑๒)	หน่วยงานผู้รับผิดชอบทางพิเศษมีอำนาจสั่งการผู้ฝ่าฝืนให้ดำเนินมาตรการทีจำเป็นเพื่อหยุดการกระทำและป้องกันอันตรายในการจราจร
ส่วนที่ ๗	ทางเฉพาะรถจักรยาน
มาตราที่ ๔๘ (๑๓)	การกำหนดทางเฉพาะรถจักรยาน หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นสามารถกำหนดถนนทั้งเส้นหรือบางส่วนของเส้นให้เป็นทางสัญจรทั่วไปสำหรับจักรยานโดยเฉพาะ เมื่อเห็นว่ามีคามจำเป็นเพื่อทำให้เกิดความปลอดภัยและความคล่องตัวในการจราจร ทั้งนี้ ยังสามารถกำหนดถนนทียังไม่เปิดให้ใช้ทั้งเส้นหรือบางส่วนของเส้นให้เป็นทางสัญจรทั่วไปสำหรับทางเท้าหรือรถจักรยานโดยเฉพาะ หรือเฉพาะทางเท้า ทั้งนี้ จะต้องประชุมร่วมกันกับหัวหน้าปกครองระดับท้องถิ่นทีถนนเส้นนั้นหรือบางส่วนของเส้น เมื่อจะกำหนดหรือยกเลิก พร้อมประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน
มาตราที่ ๔๘ (๑๔)	จุดตัดร่วมกับถนน หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนต้องออกมาตรการเพื่อให้รักษาสภาพการจราจรให้มีความปลอดภัยตลอดเส้นทางหรือบางส่วนของเส้น เมื่อจะต้องให้ถนนสองเส้นตัดกัน เช่นเดียวกับกรณีทางเฉพาะรถจักรยานหรือทางเท้าทีตัดกับถนน
มาตราที่ ๔๘ (๑๕)	การจำกัดการสัญจร บัญญัติข้อห้ามบุคคลใดสัญจรด้วยวิธีการอื่นใดหรือยานพาหนะใดนอกเหนือจากรถจักรยานในทางเฉพาะรถจักรยานหรือทางเท้า ทั้งนี้ หน่วยงานผู้รับผิดชอบต้องติดตั้งป้ายจราจรห้าม

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
	ไม่ให้ยานพาหนะอื่นใดสัญจรที่นอกเหนือจากจักรยานไว้ให้ชัดเจน ณ บริเวณทางเข้าพื้นที่ทางเฉพาะจักรยาน
มาตราที่ ๔๘ (๑๖)	มาตรการต่อผู้ฝ่าฝืน หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีอำนาจสั่งการให้ผู้ฝ่าฝืนข้อกำหนด หยุดการกระทำหรือกระทำการใดตามความจำเป็นเพื่อป้องกันอันตรายจากการสัญจร
ส่วนที่ ๘	ถนนสำหรับการขนส่งที่จำเป็น
มาตราที่ ๔๙ (๑๗)	การกำหนดถนนสำหรับการขนส่งจำเป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวมีอำนาจในการกำหนดช่วงใดช่วงหนึ่งของถนนให้เป็นถนนสำหรับการขนส่งจำเป็น โดยต้องพิจารณาจากสภาพแวดล้อมของถนน โครงสร้างถนน การขับขี่ยานพาหนะ หรือสภาพการใช้ประโยชน์จากที่ดินตามแนวถนน เพื่อสร้างโครงข่ายการขนส่งทั่วประเทศ โดยรัฐมนตรีฯ จะต้องประชุมร่วมกับหน่วยงานผู้รับผิดชอบล่วงหน้าก่อนกำหนดเส้นทาง และต้องมีมติเห็นชอบร่วมกัน โดยจะต้องประกาศให้ทราบในโดยทั่วกัน และถือปฏิบัติเช่นเดียวกันในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิก
มาตราที่ ๔๙ (๑๘)	เงื่อนไขโครงสร้างถนนสำหรับการขนส่งจำเป็น การกำหนดมาตรฐานทางเทคนิคโครงสร้างเพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อการสัญจรของรถบรรทุกสินค้าบนถนนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
มาตราที่ ๔๙ (๑๙)	การดูแลถนนสำหรับการขนส่งจำเป็นเป็นกรณีพิเศษ เมื่อเกิดภัยพิบัติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวสามารถให้ดำเนินการบำรุงรักษาถนนได้ด้วยตนเองตามความเหมาะสมโดยไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานนั้นในยามที่มีเหตุพิบัติภัย หลังจากได้รับคำร้องจากองค์กรปกครองส่วนถิ่นหรือจังหวัด โดยต้องวินิจฉัยจากสภาพความเป็นจริงของพื้นที่หรือระบบการดำเนินการบำรุงรักษาถนนของส่วนท้องถิ่นหรือจังหวัด ได้แก่ ถนนสำหรับการขนส่ง หรือถนนที่มีการระบุดวงหน้าตามมติที่ประชุมร่วมกับหน่วยงานผู้รับผิดชอบว่าเป็นถนนที่มีความจำเป็นแทนถนนสำหรับการขนส่งจำเป็น เพื่อให้การสัญจรของรถบรรทุกของนั้นสามารถสัญจรได้ในกรณีที่ถนนเดิมนั้นชำรุดและเป็นอุปสรรคต่อการสัญจรอันเนื่องมาจากภัยพิบัติ โดยเป็นถนนที่เชื่อมต่อกันกับถนนสำหรับการขนส่งจำเป็น ทั้งนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวจะสามารถใช้อำนาจในการสั่งการแทนหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้น ในกรณีที่ต้องการรักษาทางหลวงท้องถิ่นและทางหลวงอื่นนอกเขตที่กำหนด โดยเทคโนโลยีที่จำเป็นจะถูกกำหนดไว้ในคำสั่งทางปกครอง
ส่วนที่ ๙	ถนนเพื่อเพิ่มความสะดวกสบายต่อผู้ใช้ทางเท้า
มาตราที่ ๔๘ (๒๐)	การกำหนดถนนเพื่อเพิ่มความสะดวกสบายต่อคนเดินเท้าหรือถนนคนเดิน หน่วยงานผู้รับผิดชอบสามารถกำหนดถนนที่เห็นว่ามีมีความจำเป็นพิเศษเป็นถนนเพื่อเพิ่มความสะดวกสบายต่อคนเดินเท้าหรือถนนคนเดิน โดยจะต้องประชุมร่วมกับหัวหน้าปกครองระดับท้องถิ่น และถือปฏิบัติแบบเดียวกัน หากมีการเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิก ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนอกเหนือจากเมืองพิเศษ (นคร) สามารถกำหนดได้เช่นเดียวกัน โดยต้องประชุมร่วมกับจังหวัดและมิมิตร่วมกัน และถือปฏิบัติแบบเดียวกัน หากมีการเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิก หลังจากมีการกำหนดถนนนั้นเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว ต้องประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน รวมทั้งในกรณีเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิก

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
มาตราที่ ๔๘ (๒๑)	หลักเกณฑ์โครงสร้างถนนเพื่อเพิ่มความสะดวกสบายต่อคนเดินเท้า หลักเกณฑ์วิศวกรรมโครงสร้างถนนเพื่อเพิ่มความสะดวกสบายต่อคนเดินเท้าจะต้องกำหนดให้ส่งเสริมความสะดวกสบายหรือการสัญจรที่คล่องตัวและปลอดภัยให้แก่คนเดินเท้า
มาตราที่ ๔๘ (๒๒)	การดูแลรักษาถนนเพื่อเพิ่มความสะดวกสบายต่อคนเดินเท้าเป็นกรณีพิเศษ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนอกเหนือจากเมืองพิเศษ (นคร) สามารถดำเนินการเกี่ยวกับการปรับปรุงเพื่อเพิ่มความสะดวกสบายต่อคนเดินเท้าแทนจังหวัดได้ โดยต้องมีการประชุมและมีมติร่วมกัน และประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน
มาตราที่ ๔๘ (๒๓)	แนวทางการใช้งานแบบมีการประกาศรับสมัครเกี่ยวกับสิ่งเพิ่มความสะดวกสบายต่อคนเดินเท้า หน่วยงานผู้รับผิดชอบสามารถกำหนดแนวทางการใช้ถนนคนเดินหรือประกาศรับสมัครเกี่ยวกับสิ่งเพิ่มความสะดวกสบายต่อคนเดินเท้า โดยแนวทางนั้นจะต้องกำหนดประเภท สิ่งส่งเสริมความสะดวกสบายให้แก่คนเดินเท้า สถานที่และระยะเวลาการใช้ถนนสำหรับสิ่งส่งเสริมความสะดวกสบาย การรักษาความสะอาด อายุใบอนุญาต หลักเกณฑ์การคัดเลือกผู้ที่ต้องการใช้งานถนน และอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการประกาศรับสมัคร ทั้งนี้ สถานที่หรือจุดที่จะใช้ของถนนนั้น หากเป็นสถานที่ที่ไม่เหมาะสมด้วยเหตุผลด้านการดูแลรักษาจะไม่มีกำหนดไว้ในคำสั่งกระทรวง โดยระยะเวลาในการใช้ถนนจะไม่เกิน ๑๒ เดือน ซึ่งหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้น เมื่อมีการกำหนดแนวทางการใช้งานหรือมีการเปลี่ยนแปลงจะต้องประชุมหรือขอความคิดเห็นหัวหน้าปกครองระดับท้องถิ่นและผู้เชี่ยวชาญ และประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน
มาตราที่ ๔๘ (๒๔)	การยื่นแผนส่งเสริมความสะดวกสบายต่อคนเดินเท้า ผู้ที่ต้องการใช้ถนนเพื่อติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกให้คนเดินเท้าบนถนนคนเดิน จะต้องจัดทำแผนการใช้งานถนนเพื่อติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกดังกล่าวและยื่นต่อหน่วยงานผู้รับผิดชอบเพื่อเข้าร่วมในกระบวนการคัดเลือกเพื่อขอรับการอนุมัติรับรองแผนนั้นหากมีความถูกต้องเหมาะสม โดยรายการที่ต้องปรากฏในแผนนั้นจะต้องเป็นไปตามรายการที่กำหนด รวมทั้งมีการดำเนินด้านความสะอาดเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อมบนถนนด้วย โดยการยื่นแผนจะต้องไม่เกินระยะหนึ่งเดือนที่มีการประกาศจากหน่วยงาน
มาตราที่ ๔๘ (๒๕)	การคัดเลือกผู้ต้องการใช้ถนน หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นจะต้องพิจารณาแผนการส่งเสริมความสะดวกสบายแก่คนเดินเท้าจากผู้ที่ต้องการใช้ถนนเพื่อติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่คนเดินเท้าในเขตถนนคนเดิน ตามหลักเกณฑ์ที่มีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร เช่น ความเหมาะสมของแผน ความถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมาย การใช้งานนั้นต้องไม่ส่งผลกระทบต่อจราจร และต้องไม่เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมที่ส่อทุจริตหรือไม่ซื่อสัตย์ ทั้งนี้ หน่วยงานนั้นจะต้องเป็นผู้ประเมินแผนที่ได้รับซึ่งจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น และต้องประชุมร่วมกับผู้กำหนดการสถานที่ตำรวจท้องถิ่น โดยจะเลือกบุคคลที่มีความเหมาะสมตามหลักเกณฑ์ที่สุดในการส่งเสริมความสะดวกสบายแก่คนเดินเท้าตามผลการประเมิน โดยจะต้องรับฟังความเห็นของผู้เชี่ยวชาญก่อนล่วงหน้า และเมื่อได้คัดเลือกแล้วจะต้องแจ้งบุคคลนั้นให้ทราบต่อไป

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
มาตราที่ ๔๘ (๒๖)	การอนุมัติแผนส่งเสริมความสะดวกสบายต่อคนเดินเท้า หน่วยงานผู้รับผิดชอบนั้นจะต้องกำหนดจุดของถนนและอนุมัติแผนส่งเสริมความสะดวกสบายต่อคนเดินเท้าที่ถูกต้องตามประกาศ ทั้งนี้ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ เมื่ออนุมัติแผนแล้วจะต้องประกาศจุดของถนนที่กำหนดให้กับผู้ยื่น รวมทั้งระยะเวลาและวันที่ได้รับอนุมัติ
มาตราที่ ๔๘ (๒๗)	การเปลี่ยนแปลงแผนส่งเสริมความสะดวกสบายแก่คนเดินเท้า ผู้ที่ได้รับการอนุมัติ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงแผนที่ยื่นไปแล้ว จะต้องแจ้งและได้รับอนุมัติจากหน่วยงานผู้รับผิดชอบ โดยหน่วยงานนั้นจะอนุมัติเห็นชอบการเปลี่ยนแปลงนั้นได้ เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด และต้องไม่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการอำนวยความสะดวกให้กับคนเดินเท้าบนถนนคนเดิน
มาตราที่ ๔๘ (๒๘)	การอนุญาตให้ใช้ถนนในกรณีที่มีการประกาศรับสมัคร ผู้ยื่นแผนเพื่ออนุมัติการใช้งาน เมื่อได้รับการอนุมัติแผนส่งเสริมความสะดวกสบายต่อคนเดินเท้าแล้ว (รวมทั้งกรณีได้รับอนุมัติการเปลี่ยนแปลง) จะต้องดำเนินการติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกต่อคนเดินเท้าตามที่รับสมัคร ทั้งนี้ หน่วยงานผู้รับผิดชอบจะต้องอนุญาตตามบทบัญญัติกฎหมาย เช่น ต้องแนบเอกสารที่ระบุมาตรการตามกฎหมาย ต้องรักษาสภาพการจราจรที่คล่องตัว หรือต้องรักษาสภาพแวดล้อมทางการจราจรหรือประสิทธิภาพของถนน โดยแผนที่ได้รับการอนุมัติแล้ว บุคคลอื่นจะไม่สามารถยื่นขออนุญาตใช้สถานที่บนถนนได้
มาตราที่ ๔๘ (๒๙)	การสืบทอดตำแหน่ง บุคคลสามารถสืบทอดตำแหน่งตามที่อนุมัติตามแผนที่มียู่ เช่น ผู้สืบทอดของผู้ยื่นผู้ที่ได้รับสิทธิในการติดตั้งและดูแลสิ่งอำนวยความสะดวกต่อคนเดินเท้าจากผู้ยื่น
ส่วนที่ ๙ (๒)	ที่จอดรถในเขตพิบัติภัย
มาตราที่ ๔๘ (๒๙) (๒)	การกำหนดที่จอดรถในเขตพิบัติภัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวสามารถกำหนดที่จอดรถที่เป็นส่วนประกอบของถนนเป็นที่จอดรถในสถานการณ์ฉุกเฉินในเขตพิบัติภัย เมื่อเห็นว่า มีความจำเป็นกรณีพิเศษเพื่อให้ยังคงรักษาการเป็นหน่วยฉุกเฉินในยามพิบัติภัยในวงกว้างหรือทำให้ยังคงรักษาถนนสำหรับการขนส่งจำเป็นเพื่อใช้ในการขนส่งฉุกเฉินหรือหลบภัยที่คล่องตัว โดยต้องพิจารณาจากสภาพแวดล้อม ตำแหน่งที่ตั้งของหน่วยฉุกเฉินที่อยู่ใกล้เคียงและสภาพการจราจรหรือโครงสร้างของถนนนั้น โดยการกำหนดนั้นจะต้องประชุมร่วมกับหน่วยงานผู้รับผิดชอบในพื้นที่และมีมติร่วมกัน และต้องประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน โดยถือปฏิบัติแบบเดียวกันเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิก
มาตราที่ ๔๘ (๒๙) (๓)	การจำกัดหรือห้ามการใช้ที่จอดรถในเขตพิบัติภัย หน่วยงานผู้รับผิดชอบสามารถสั่งห้ามหรือจำกัดการใช้ที่จอดรถในเขตพิบัติภัยนอกเหนือจากหน่วยฉุกเฉินที่ปฏิบัติหน้าที่รับมือพิบัติภัยในวงกว้างนั้น เมื่อเห็นว่ามีความจำเป็นเป็นกรณีพิเศษเพื่อให้ยังคงสามารถทำหน้าที่ในฐานะหน่วยปฏิบัติการฉุกเฉินได้ในยามพิบัติภัย เพื่อให้สามารถกู้ภัยได้อย่างรวดเร็วหรือป้องกันความเสียหายไม่ให้เกิดขยายเมื่อเกิดพิบัติภัย
มาตราที่ ๔๘ (๒๙) (๔)	การแสดงการจำกัดการใช้ที่จอดรถในเขตพิบัติภัย หน่วยงานผู้รับผิดชอบต้องติดตั้งป้ายประกาศที่จอดรถที่ต้องการจำกัดหรือห้ามใช้ หรือที่ที่จำเป็น ณ บริเวณทางเข้าที่จอดรถนั้นให้ชัดเจน
มาตราที่ ๔๘ (๒๙) (๕)	การลงนามข้อตกลงความร่วมมือเพื่อดูแลรักษาหน่วยปฏิบัติการฉุกเฉินในยามพิบัติภัย

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
	หน่วยงานผู้รับผิดชอบสามารถลงนามข้อตกลงความร่วมมือและดำเนินการดูแลรักษาสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับปฏิบัติการฉุกเฉินในยามพิบัติภัยนอกจากการดูแลรักษาถนน โดยมีรายละเอียดตามรายการที่กำหนด เช่น หน่วยปฏิบัติการฉุกเฉินในยามพิบัติภัยภายใต้ข้อตกลงความร่วมมือ วิธีการดูแลรักษาหน่วยฉุกเฉิน ระยะเวลาของข้อตกลงความร่วมมือ มาตรการเมื่อกระทำผิดต่อข้อตกลงความร่วมมือ วิธีการประกาศแสดงข้อตกลงความร่วมมือในการดูแลรักษาหน่วยฯ และอื่น ๆ ที่มีความจำเป็นต่อการดูแลรักษาหน่วย ทั้งนี้ ข้อตกลงความร่วมมือดังกล่าวจะต้องได้รับมติเป็นเอกฉันท์จากหน่วยงานผู้ดูแลหน่วยฉุกเฉินนอกเหนือจากถนน
มาตราที่ ๔๘ (๒๙) (๖)	การปิดประกาศข้อตกลงความร่วมมือดูแลรักษาหน่วยฉุกเฉินในยามพิบัติภัย หน่วยงานผู้รับผิดชอบจะต้องประกาศว่าจะลงนามข้อตกลงความร่วมมือดูแลรักษาหน่วยฉุกเฉินในยามพิบัติภัยและต้องประกาศแสดงรายชื่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายในสองสัปดาห์นับตั้งแต่มีการประกาศ ทั้งนี้ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถยื่นหนังสือแสดงความเห็นต่อหน่วยงานผู้รับผิดชอบภายในวันสุดท้ายของการประกาศ โดยที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบจะต้องประกาศข้อตกลงความร่วมมือทั้งลงนามแล้วให้ทราบโดยทั่วกันและแสดงให้เห็น หนังสือนำงานของหน่วยงานผู้รับผิดชอบในที่ที่เห็นได้ชัดเจนภายในหน่วยฉุกเฉินหรือภายในพื้นที่นั้น และถือแนวปฏิบัตินี้ในกรณีเปลี่ยนแปลงเช่นเดียวกัน
มาตราที่ ๔๘ (๒๙) (๗)	ผลจากการลงนามข้อตกลงความร่วมมือดูแลรักษาหน่วยฉุกเฉินในยามพิบัติภัย ข้อตกลงความร่วมมือดูแลรักษาหน่วยฉุกเฉินในยามพิบัติภัยที่มีประกาศจะมีผลทันทีภายหลังประกาศนั้นต่อหน่วยงานที่เป็นผู้ครอบครองหน่วยฉุกเฉินนอกเหนือถนนเพื่อเป็นหน่วยปฏิบัติการรับมือพิบัติภัยภายใต้ข้อตกลงความร่วมมือ
ส่วนที่ ๑๐	สถานที่จอดรถประเภทพิเศษ
มาตราที่ ๔๘ (๓๐)	การกำหนดประเภทรถ หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นจะต้องกำหนดประเภทของรถที่สามารถใช้ประโยชน์ในสถานที่จอดรถประเภทพิเศษที่ยังไม่เปิดใช้ โดยหน่วยงานผู้รับผิดชอบนั้นจะต้องประกาศให้ทราบล่วงหน้าก่อนกำหนดประเภทของรถ
มาตราที่ ๔๘ (๓๑)	โครงสร้างสถานที่จอดรถประเภทพิเศษ มาตรฐานทางเทคนิคของสิ่งอำนวยความสะดวกหรือโครงสร้างสถานที่จอดรถประเภทพิเศษจะต้องประกาศตามคำสั่งกระทรวงตามแต่ละประเภทของรถที่สามารถใช้สถานที่จอดเฉพาะนั้นได้
มาตราที่ ๔๘ (๓๒)	การอนุญาตการจอดรถ กรณีที่จะเอารถเข้าไปจอดในสถานที่จอดรถประเภทพิเศษจะต้องได้รับอนุญาตจากหน่วยงานผู้รับผิดชอบ เว้นแต่เป็นรถฉุกเฉิน โดยผู้ที่อนุญาตจะต้องยื่นเอกสารคำร้องที่ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับรถที่เข้าจอด วันเวลา ตามแต่ละประเภทรถ ต่อหน่วยงานผู้รับผิดชอบ ทั้งนี้ หากต้องการเปลี่ยนแปลงจะต้องแจ้งต่อหน่วยงานผู้รับผิดชอบเพื่อขอรับอนุญาต
มาตราที่ ๔๘ (๓๓)	เกณฑ์การอนุญาตให้จอดรถประเภทพิเศษ หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นจะต้องอนุญาตตามเงื่อนไขที่กำหนดว่าเป็นตามประเภทที่กำหนดหรือไม่ หรือเข้าเกณฑ์ตามที่กำหนดตามเงื่อนไขด้านการรักษาสภาพการจราจรที่คล่องตัวและปลอดภัย

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
มาตราที่ ๔๘ (๓๔)	การแสดงข้อจำกัดในการใช้บริการ หน่วยงานผู้รับผิดชอบนั้นจะต้องแสดงข้อจำกัดหรือข้อห้ามในการใช้สถานที่จอดรถไว้อย่างชัดเจน ณ บริเวณทางเข้า
มาตราที่ ๔๘ (๓๕)	ค่าธรรมเนียมและค่าปรับเพิ่มในสถานที่จอดรถเฉพาะ หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นสามารถเรียกเก็บค่าจอดจากผู้ใช้บริการได้ ยกเว้นกรณีรถฉุกเฉิน โดยค่าจอดนั้นจะต้องไม่มีลักษณะของความเหลื่อมล้ำเลือกปฏิบัติต่อผู้ใช้บริการ และไม่ก่อให้เกิดความลำบากในการใช้บริการ โดยอยู่บนพื้นฐานของความสามารถในการรับภาระของผู้ใช้บริการ และจะต้องไม่สูงกว่าค่าเฉลี่ยเมื่อเปรียบเทียบกับสถานที่จอดแห่งอื่นที่ให้บริการแบบสาธารณะ ยกเว้นผู้ที่กระทำการละเว้นการชำระค่าจอด
มาตราที่ ๔๘ (๓๖)	การแสดงค่าจอดรถในสถานที่จอดรถประเภทพิเศษ หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นต้องประกาศค่าจอด ระยะเวลาที่สามารถจอดได้หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับให้บริการขอสถานที่จอดนั้น เพื่อการเรียกเก็บค่าบริการตามกฎหมาย
ส่วนที่ ๑๑	ข้อตกลงว่าด้วยการติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวก
มาตราที่ ๔๘ (๓๗)	การลงนามข้อตกลงความร่วมมือด้านสิ่งอำนวยความสะดวก หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นสามารถลงนามข้อตกลงความร่วมมือด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและดำเนินการดูแลสิ่งอำนวยความสะดวกนอกจากถนนได้ เมื่อเห็นว่ามีจำเป็น โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกตามข้อตกลง วิธีการดูแลรักษา ระยะเวลามาตรการเมื่อกระทำผิดข้อตกลง วิธีการปิดประกาศข้อตกลง หรืออื่น ๆ ที่มีความจำเป็นต่อการดูแลรักษา ทั้งนี้ ข้อตกลงดังกล่าวจะต้องได้รับความเห็นชอบอย่างเป็นทางการจากผู้ครอบครองสิ่งอำนวยความสะดวกนั้น
มาตราที่ ๔๘ (๓๘)	การปิดประกาศข้อตกลงความร่วมมือด้านสิ่งอำนวยความสะดวก หน่วยงานผู้รับผิดชอบจะต้องประกาศว่าจะลงนามข้อตกลงความร่วมมือด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและต้องประกาศแสดงรายชื่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายในสองสัปดาห์นับตั้งแต่มีกการประกาศ ทั้งนี้ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถยื่นหนังสือแสดงความเห็นต่อหน่วยงานผู้รับผิดชอบภายในวันสุดท้ายของการประกาศ โดยที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบจะต้องประกาศข้อตกลงความร่วมมือทั้งลงนามแล้วให้ทราบโดยทั่วกันและแสดงให้เห็น ณ สำนักงานของหน่วยงานผู้รับผิดชอบในที่ที่เห็นได้ชัดเจนภายในสถานที่นั้น และถือแนวปฏิบัตินี้ในกรณีเปลี่ยนแปลงเช่นเดียวกัน
มาตราที่ ๔๘ (๓๙)	ผลจากการลงนามข้อตกลงความร่วมมือด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ข้อตกลงความร่วมมือด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีประกาศจะมีผลทันทีภายหลังจากประกาศนั้นต่อหน่วยงานที่เป็นผู้ครอบครองสิ่งอำนวยความสะดวกภายใต้ข้อตกลงความร่วมมือนั้น
ส่วนที่ ๑๒	การบริหารจัดการที่จอดรถยนต์
มาตราที่ ๔๘ (๔๐)	การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการบริหารจัดการที่จอดรถยนต์เป็นกรณีพิเศษ หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นสามารถให้ผู้มีสิทธิบริหารจัดการที่จอดรถให้จัดเก็บค่าธรรมเนียมการใช้บริการเพื่อเป็นรายได้ของตนเองได้ โดยในกฎหมายที่ระบุว่า “หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนน” ให้แทนที่ว่า “ผู้มีสิทธิในการบริหารจัดการที่จอดรถ)
มาตราที่ ๔๘ (๔๑)	ข้อยกเว้นของกฎหมายว่าด้วยเงินทุนของเอกชน การกำหนดกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้มีเนื้อหาเกี่ยวกับมาตรการจำเป็นเพื่อรักษาประสิทธิภาพในการขนส่งฉุกเฉินในกรณีมีเหตุพิบัติภัยหรือรักษาสภาพการจราจรให้คงอยู่ รวมถึงขั้นตอน

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
	การอนุมัติ วิธีการประกาศเกี่ยวกับเงื่อนไขการใช้บริการ และขั้นตอนการอนุมัติ ประกาศข้อกำหนดให้ใช้งาน และการประกาศค่าธรรมเนียมการใช้บริการ
มาตราที่ ๔๘ (๔๒)	การแสดงหรือออกคำสั่งเปลี่ยนแปลงค่าธรรมเนียมการใช้บริการ หน่วยงานผู้รับผิดชอบที่กำหนดสิทธิในการบริหารจัดการที่จอดรถ มีอำนาจสั่งการให้ผู้ที่มิสิทธิในการบริหารจัดการที่จอดรถดำเนินการปรับแก้ไขเปลี่ยนแปลงค่าธรรมเนียมการใช้บริการ หากเห็นว่า ค่าธรรมเนียมการใช้บริการที่ถูกส่งจากผู้ที่มีสิทธิในการบริหารจัดการที่จอดรถนั้นขัดกับข้อกำหนดที่บัญญัติไว้ โดยหน่วยงานนั้นเมื่อได้รับการแจ้งแล้วจะต้องประกาศให้ทราบโดยทั่วกันตามวิธีที่กำหนดตามบัญญัติหรือคำสั่งกระทรวง
มาตราที่ ๔๘ (๔๓)	การแจ้งต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยว หน่วยงานผู้รับผิดชอบทางหลวงแผ่นดินนอกเขตที่กำหนด จะต้องดำเนินการแจ้งเรื่องใด ๆ ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวเพื่อทราบ เมื่อมีการคัดเลือกผู้ประกอบการเอกชนในการดำเนินการบริหารจัดการที่จอดรถ หรือเมื่อมีการอนุญาตตามกฎหมายเงินลงทุนเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการที่จอดรถ หรือเมื่อมีคำสั่งยกเลิกสิทธิในการบริหารจัดการที่จอดรถหรือระงับการใช้สิทธินั้น หรือเมื่อสิทธิในการบริหารจัดการที่จอดรถหมดลงเนื่องมาจากครบอายุการใช้สิทธิ
มาตราที่ ๔๘ (๔๔)	การเปลี่ยนการใช้คำในกรณีกำหนดสิทธิการบริหารจัดการที่จอดรถ การเปลี่ยนการใช้คำในข้อกำหนด เช่น คำว่าหัวข้อรายการ การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการใช้บริการ เป็น ขอรับค่าธรรมเนียมการใช้บริการ เป็นต้น
มาตราที่ ๔๘ (๔๕)	การรับทราบของหน่วยงานผู้รับผิดชอบบนนให้กับผู้ถือสิทธิบริหารจัดการที่จอดรถเป็นกรณีพิเศษ การประชุมร่วมกันระหว่างผู้ถือสิทธิบริหารจัดการที่จอดรถกับหน่วยงานผู้รับผิดชอบที่มีมติร่วมกัน จะถือว่ารับทราบหรืออนุญาต
ส่วนที่ ๑๓	หน่วยงานตรวจสอบและจดทะเบียนตามที่กำหนด
มาตราที่ ๔๘ (๔๖)	การกำหนด รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวสามารถกำหนดหน่วยงานตรวจสอบและจดทะเบียนได้ตามที่มีการร้องขอ เมื่อเห็นว่ามีความถูกต้องตามหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการดูแลการจราจร ทั้งนี้ จะต้องพิจารณาว่า แผนเกี่ยวกับการดำเนินการด้านดูแลการจราจร เช่น วิธีการดำเนินการ หรือเจ้าหน้าที่ที่มีความเหมาะสมหรือไม่ หรือมีพื้นฐานทางวิศวกรรม/เชิงเทคนิคหรือทางบัญชีที่เพียงพอต่อการดำเนินแผนดูแลการจราจรหรือไม่ หรือเมื่อดำเนินการดูแลการจราจรแล้วจะไม่ส่งผลกระทบต่อการทำงานที่ถูกต้อง โดยการกำหนดนั้น จะต้องกำหนดและดำเนินการภายในขอบเขตการดำเนินการดูแลการจราจร
มาตราที่ ๔๘ (๔๗)	เงื่อนไขการขาดคุณสมบัติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวจะต้องกำหนดหน่วยงานตรวจสอบและจดทะเบียนตามที่ร้องขอ โดยจะต้องพิจารณาว่าเป็นผู้ที่เคยได้รับโทษปรับและสิ้นสุดแล้วหรือการดำเนินการลงโทษนั้นสิ้นสุดยังไม่ถึง ๒ ปี หรือในคณะกรรมการบริหารมีใครต้องโทษคุมขังหรือโทษปรับหรือการดำเนินการลงโทษนั้นสิ้นสุดยังไม่ถึง ๒ ปี

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
มาตราที่ ๔๘ (๔๘)	การประกาศการกำหนดนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวจะต้องประกาศข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดดำเนินการดูแลการจราจรหรือที่ตั้งสำนักงานที่ดำเนินการดูแลการจราจร ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานนั้น ที่อยู่ หรือชื่อเรียกหน่วยงาน ทั้งนี้ หน่วยงานตรวจสอบและจดทะเบียน จะต้องยื่นเอกสารขอเปลี่ยนแปลงชื่อ ที่อยู่ หรือที่ตั้งก่อนล่วงหน้า ๒ สัปดาห์ ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยว โดยรัฐมนตรีฯ จะต้องประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน
มาตราที่ ๔๘ (๔๙)	ภารกิจของหน่วยงานตรวจสอบและจดทะเบียน หน่วยงานตรวจสอบและจดทะเบียนจะต้องปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดตามกฎหมาย หรือตามที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบนั้นมอบหมาย หรือดำเนินการอื่นใดที่เอื้อต่อการดูแลการจราจร
มาตราที่ ๔๘ (๕๐)	การดำเนินงานด้านการจดทะเบียนโดยหน่วยงานตรวจสอบและจดทะเบียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยว ให้หน่วยงานที่ถูกกำหนดต้องดำเนินการภารกิจตามที่กำหนดทั้งหมดหรือบางส่วน เช่น หน้าที่เกี่ยวกับการจดทะเบียน การตอบหนังสือ การให้ข้อมูลหรือรับหลักเกณฑ์การพิจารณา การแจ้งหรือรับรายงาน การประกาศหรือบันทึกในฐานข้อมูล โดยที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงฯ จะต้องกำหนดในคำสั่งกระทรวงฯ เกี่ยวกับรายการที่ต้องรับดำเนินการด้านจดทะเบียนหรืออื่น ๆ เมื่อไม่ให้หน่วยงานนั้นดำเนินการ
มาตราที่ ๔๘ (๕๑)	หน้าที่ในการรักษาความลับ ผู้ที่เป็นผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่หรือบุคคลในลักษณะเดียวกันนี้ต้องไม่เปิดเผยความลับเกี่ยวกับการจดทะเบียนเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว ทั้งนี้ ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่จดทะเบียนถือเป็น ผู้ปฏิบัติงานราชการ
มาตราที่ ๔๘ (๕๒)	ระเบียบงานจดทะเบียน หน่วยงานตรวจสอบและจดทะเบียนต้องกำหนดระเบียบงานจดทะเบียนตามคำสั่งกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยว และต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงฯ และให้ถือแนวปฏิบัติเดียวกันในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้ รายการที่กำหนดในระเบียบต้องกำหนดในคำสั่งกระทรวงฯ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงฯ มีอำนาจสั่งการเปลี่ยนแปลงระเบียบนั้น หากเห็นว่าไม่เหมาะสมหรือถูกต้อง
มาตราที่ ๔๘ (๕๓)	การจัดทำบันทึกข้อมูลทางบัญชี หน่วยงานตรวจสอบและจดทะเบียนจะต้องจัดทำและจัดเก็บรักษาบันทึกข้อมูลทางบัญชีที่มีรายละเอียดตามคำสั่งกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยว รวมทั้งเอกสารอื่นตามที่กำหนด
มาตราที่ ๔๘ (๕๔)	คำสั่งเกี่ยวกับการดูแลตรวจสอบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงฯ มีอำนาจสั่งการที่จำเป็นต้องการดูแลตรวจสอบไปยังหน่วยงานตรวจสอบและจดทะเบียนได้ หากเห็นว่าจำเป็นเพื่อให้สามารถยังคงดำเนินการที่ถูกต้องเกี่ยวกับงานดูแลถนนและการจราจร
มาตราที่ ๔๘ (๕๕)	การรายงานและการตรวจสอบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวสามารถร้องขอรายงานที่เกี่ยวข้องกับการดูแลถนนและการจราจรจากหน่วยงานตรวจสอบและจดทะเบียน

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
	หรือให้เจ้าหน้าที่เข้าไปยังหน่วยงานนั้นเพื่อเข้าตรวจสอบเอกสารต่าง ๆ บันทึกทางบัญชีหรือสภาพการดูแลถนนและการจราจร และสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ที่เข้าพื้นที่ตรวจสอบนั้น จะต้องถือเอกสารแสดงตนและแสดงต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยห้ามถืออำนาจในการเข้าตรวจสอบนั้นเป็นการเข้าตรวจสอบเพื่อตรวจค้นทางอาญา
มาตราที่ ๔๘ (๕๖)	การสั่งห้ามหรือหยุดปฏิบัติหน้าที่จดทะเบียน หน่วยงานตรวจสอบและจดทะเบียนจะต้องยุติหรือหยุดพักการปฏิบัติหน้าที่จดทะเบียนทั้งหมดหรือบางส่วน ในกรณีที่ไม่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงฯ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงฯ จะต้องประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน หากอนุญาตแล้ว
มาตราที่ ๔๘ (๕๗)	การยกเลิกการกำหนด รัฐมนตรีว่าการกระทรวงฯ จะต้องยกเลิกการกำหนดหน่วยงานตรวจสอบและจดทะเบียนตามเงื่อนไขที่กำหนด โดยมีคำสั่งยกเลิกหรือสั่งระงับการปฏิบัติงานจดทะเบียนทั้งหมดหรือบางส่วนตามระยะเวลาที่กำหนด ในกรณีกระทำการฝ่าฝืนข้อกำหนด หรือกระทำการที่ไม่เป็นไปตามระเบียบงานจดทะเบียน ฝ่าฝืนคำสั่งกระทรวงฯ หรือกรณีเห็นว่าไม่ตรงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมาย หรือกระทำที่ไม่ถูกต้องเหมาะสมต่อการจดทะเบียน หรือมีการกำหนดจัดตั้งด้วยวิธีการที่มีชอบ ทั้งนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงฯ จะต้องประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน เมื่อมีคำสั่งระงับการปฏิบัติหน้าที่นั้น
มาตราที่ ๔๘ (๕๘)	การปฏิบัติหน้าที่จดทะเบียนโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงฯ ที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงฯ ที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวสามารถทำหน้าที่เกี่ยวกับการจดทะเบียนแทนหน่วยงานตรวจสอบและจดทะเบียนได้ด้วยตนเอง ในกรณีหน่วยงานนั้นถูกสั่งให้หยุดหรือระงับการปฏิบัติหน้าที่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เนื่องจากสาเหตุทางภัยธรรมชาติ โดยจะต้องมีประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน ทั้งนี้ รายการที่รับช่วงการดำเนินการนั้นจะกำหนดไว้ในคำสั่งกระทรวงฯ
มาตราที่ ๔๘ (๕๙)	ค่าธรรมเนียม การจ่ายค่าธรรมเนียมให้กับหน่วยงานตรวจสอบและจดทะเบียนตามความเป็นจริง ตามกฎหมายที่กำหนด จากผู้ที่ยื่นขอจดทะเบียน ผู้ที่ต้องการยื่นขอจดทะเบียนตามประเภทที่กำหนด ทั้งนี้ ค่าธรรมเนียมที่จ่ายนั้นจะเป็นเงินรายได้ให้กับหน่วยงานนั้น
ส่วนที่ ๑๔	หน่วยงานความร่วมมือด้านถนน
มาตราที่ ๔๘ (๖๐)	การกำหนดหน่วยงานความร่วมมือด้านถนน หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นสามารถกำหนดองค์กรใดตามที่ระบุในคำสั่งกระทรวงฯ ที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวที่เป็นนิติบุคคลหรือเทียบเท่าที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามที่ระบุไว้ในกฎหมาย ให้เป็น “หน่วยงานความร่วมมือด้านถนน” ตามคำร้องได้ โดยเมื่อมีการกำหนดแล้ว หน่วยงานผู้รับผิดชอบนั้นจะต้องประกาศชื่อองค์กร ที่อยู่หรือที่ทำการให้ทราบโดยทั่วกัน หากมีการเปลี่ยนแปลง หน่วยงานความร่วมมือด้านถนนนั้นจะต้องแจ้งหน่วยงานผู้รับผิดชอบให้ทราบ ทั้งนี้ เมื่อหน่วยงานผู้รับผิดชอบได้ยื่นหนังสือจะต้องประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน
มาตราที่ ๔๘ (๖๑)	(หน้าที่ของหน่วยงานความร่วมมือด้านถนน) หน่วยงานความร่วมมือด้านถนน นั้นต้องปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนด ได้แก่ ร่วมมือกับหน่วยงานผู้รับผิดชอบเพื่อบำรุงรักษาหรือก่อสร้างถนน ดูแลหรือติดตั้งอุปกรณ์ควบคุม

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
	การจราจรเพื่อความปลอดภัยบนถนน (รั้ว แฉกกันตก ต้นไม้ ไฟส่องสว่าง ป้ายจราจร หลักกิโลเมตร) สถานที่ วัตถุ ที่ส่งเสริมความสะดวกสบายต่อผู้ใช้หรือคนสัญจรบนถนนหรือยังสภาพการจราจรที่ปลอดภัยและคล่องตัว ทำหน้าที่รวบรวมหรือให้ข้อมูลหรือเอกสารสำคัญ ดำเนินการศึกษาด้านการดูแลถนน ส่งเสริมความรู้หรือสร้างความตระหนักต่อประชาชน หรือทำงานตามภารกิจที่กำหนดไว้
มาตราที่ ๔๘ (๖๒)	การกำกับดูแล หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นสามารถสั่งให้หน่วยงานความร่วมมือด้านถนนจัดทำรายงานเกี่ยวกับภารกิจของตนได้ รวมทั้งออกมาตรการที่จำเป็นเกี่ยวกับการปรับปรุงการบริหารจัดการงาน โดยในกรณีพบว่า มีการกระทำที่ฝ่าฝืนคำสั่ง หน่วยงานนั้นสามารถยกเลิกได้ โดยจะต้องประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน
มาตราที่ ๔๘ (๖๓)	การให้ข้อมูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวหรือหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นต้องให้ข้อมูลหรือคำชี้แนะหรือคำปรึกษาที่จำเป็นต่อการปฏิบัติภารกิจให้กับหน่วยงานความร่วมมือด้านถนน
มาตราที่ ๔๘ (๖๔)	การรับรองหน่วยงานรับผิดชอบให้กับหน่วยงานความร่วมมือถนนเป็นกรณีพิเศษ การใช้ข้อบัญญัติทางกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการกิจของหน่วยงานความร่วมมือถนนจะต้องประชุมร่วมกับหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนและถือเป็นการรับรองหรืออนุญาต
มาตราที่ ๔๘ (๖๕)	ความร่วมมือต่อการปรับปรุงถนนตัดผ่านทางรถไฟ หน่วยงานความร่วมมือถนนต้องให้ความมือในการปรับปรุงถนนตัดผ่านทางรถไฟที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนและผู้ประกอบการธุรกิจรถไฟดำเนินการตามแผนงานปรับปรุงถนนตัดผ่านทางรถไฟของรัฐและเอกชน
หมวดที่ ๔	ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับถนน รายได้และการแบ่งความรับผิดชอบ
มาตราที่ ๔๙	หลักการในการแบ่งความรับผิดชอบเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาถนน ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการดูแลรักษาถนนจะอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้น
มาตราที่ ๕๐	การแบ่งความรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการดูแลรักษาทางหลวง ค่าใช้จ่ายจำเป็นในการสร้างทางหลวงใหม่หรือปรับปรุงทางหลวงจะเป็นความรับผิดชอบตามสัดส่วน โดยรัฐจะรับผิดชอบ ๒ ใน ๓ และจังหวัดจะรับผิดชอบ ๑ ใน ๓ ส่วน ในกรณีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวดำเนินการสร้างทางหลวงใหม่หรือปรับปรุงทางหลวง ส่วนในกรณีที่จังหวัดดำเนินการสร้างถนนใหม่หรือปรับปรุงถนน รัฐและจังหวัดนั้นจะแบ่งความรับผิดชอบกันคนละครึ่ง ทั้งนี้ ค่าใช้จ่ายจำเป็นในการกู้เส้นทางหลวงจากเหตุพิบัติภัยภายในพื้นที่กำหนดพิเศษ รัฐจะรับผิดชอบ ๕.๕ ใน ๑๐ และจังหวัดนั้นจะรับผิดชอบ ๔.๕ ใน ๑๐ ในส่วนของค่าใช้จ่ายจำเป็นต่อการบำรุงรักษา นอกเหนือจากการบำรุงรักษา ซ่อมแซมและการกู้เส้นทางในพื้นที่กำหนดพิเศษ จังหวัดหรือเมืองพิเศษนั้นเป็นผู้รับภาระ ส่วนค่าใช้จ่ายจำเป็นในการดำเนินการกู้เส้นทางหลวงนอกเขตพื้นที่กำหนดพิเศษจะเป็นความรับผิดชอบของจังหวัดนั้น ส่วนค่าใช้จ่ายจำเป็นในการบำรุงรักษาถนนนอกพื้นที่กำหนดพิเศษจะเป็นความรับผิดชอบของจังหวัดซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบถนนเส้นนั้น ในกรณีที่จังหวัดได้รับประโยชน์จากการสร้างถนนใหม่หรือการปรับปรุงถนน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวสามารถสั่งการ

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
	<p>ให้แบ่งความรับผิดชอบส่วนหนึ่งระหว่างจังหวัดที่มีถนนเส้นนั้นกับจังหวัดอื่นที่ได้รับประโยชน์จากถนนนั้น โดยจะต้องรับฟังความเห็นจากทุกจังหวัดที่เกี่ยวข้อง</p>
<p>มาตราที่ ๕๑</p>	<p>ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการก่อสร้างทางหลวงท้องถิ่นหรือทางหลวงจังหวัดที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวรับผิดชอบ</p> <p>ค่าใช้จ่ายจำเป็นที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวดำเนินการเกี่ยวกับการปรับปรุงสิ่งที่สร้างขึ้น/อุปกรณ์ควบคุมการจราจรเพื่อความปลอดภัยบนถนน (รั้ว แผงกั้นตก ต้นไม้ ไฟส่องสว่าง ป้ายจราจร หลัทธิโลเมตร) หรืออาคาร (จุดแวะพัก ห้องน้ำ) ที่ให้บริการตามเส้นทางหลวงท้องถิ่นหรือจังหวัด กระทรวงจะรับผิดชอบจำนวนเงินที่สนับสนุนงานก่อสร้าง และจังหวัดหรือท้องถิ่นจะรับผิดชอบจำนวนที่หักลดลงจากค่าใช้จ่ายทั้งหมด ส่วนกรณีค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซม จังหวัดและท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบ และในกรณีบำรุงรักษาหรือการกู้เส้นทางจากพิบัติภัย จังหวัดหรือท้องถิ่นจะรับภาระ</p>
<p>มาตราที่ ๕๒</p>	<p>เงินที่ต้องรับภาระของท้องถิ่น</p> <p>การให้ท้องถิ่นรับภาระค่าใช้จ่ายที่จำเป็นส่วนหนึ่งในการก่อสร้างหรือดำเนินการบำรุงรักษา โดยจำนวนเงินที่ต้องรับภาระนั้นจะต้องมีการรับฟังความคิดเห็นและกำหนดผ่านความเห็นชอบของสภาจังหวัดนั้น ๆ</p>
<p>มาตราที่ ๕๓</p>	<p>การจ่ายหรือชำระเงินที่ต้องรับผิดชอบหรือเงินสนับสนุน</p> <p>จังหวัดหรือท้องถิ่นจะต้องจ่ายเงินที่ต้องรับผิดชอบให้กับคลังหลวงหรือกรมธนารักษ์ตามกฎหมายที่กำหนดในกรณีที่มีการสร้างถนนใหม่หรือปรับปรุงถนนตามคำสั่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยว การกู้เส้นทางในยามพิบัติภัยในเขตพื้นที่ที่กำหนด หรือการบำรุงรักษาถนน สิ่งที่เกิดขึ้นและอุปกรณ์ควบคุมการจราจรเพื่อความปลอดภัยบนถนน (รั้ว แผงกั้นตก ต้นไม้ ไฟส่องสว่าง ป้ายจราจร หลัทธิโลเมตร) ในเส้นทาง ในกรณีการปรับปรุงหรือสร้างถนนใหม่โดยจังหวัด รัฐจะต้องจ่ายเงินสนับสนุนให้แก่จังหวัดนั้น ๆ และจังหวัดที่ได้รับคำสั่งให้ต้องรับภาระจะต้องจ่ายเงินสนับสนุนกับจังหวัดนั้น และเงินสนับสนุนในส่วนท้องถิ่นจะต้องจ่ายให้กับจังหวัดนั้น ๆ</p>
<p>มาตราที่ ๕๔</p>	<p>ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการดูแลรักษาถนนช่วงรอยต่อพื้นที่</p> <p>หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นจะต้องประชุมร่วมกันและกำหนดจำนวนเงินที่จะแบ่งรับภาระหรือวิธีการแบ่งรับภาระค่าใช้จ่ายการดูแลรักษาถนนระหว่างรอยต่อเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือจังหวัด รวมทั้งการบังคับใช้ข้อกำหนดทางกฎหมายเกี่ยวกับการวินิจฉัยของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงฯ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด และการกำหนดชื่อเรียกบุคคลหรือหน่วยงานในกฎหมาย โดยการวินิจฉัยของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงฯ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด ถือเป็นผลการประชุมของหน่วยงานผู้รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องนั้นแล้ว</p>
<p>มาตราที่ ๕๔ (๒)</p>	<p>ค่าใช้จ่ายจำเป็นต่อการดูแลรักษาอุปกรณ์หรือสถานที่ในการดูแลระบบสาธารณูปโภคของถนน</p> <p>หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนที่ดูแลอุปกรณ์หรือสถานที่ในการดูแลระบบสาธารณูปโภคของถนนจะต้องประชุมร่วมกันเพื่อกำหนดจำนวนหรือวิธีการแบ่งรับภาระค่าใช้จ่ายจำเป็นในการดูแลถนน รวมทั้งการบังคับใช้ข้อกำหนดทางกฎหมายเกี่ยวกับการวินิจฉัยของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงฯ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด และการกำหนดชื่อเรียกบุคคลหรือหน่วยงานในกฎหมาย โดยการวินิจฉัยของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงฯ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดถือเป็นผลการประชุมของหน่วยงานผู้รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องนั้นแล้ว</p>

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
มาตราที่ ๕๕	<p>ค่าใช้จ่ายสำหรับสิ่งก่อสร้างขึ้นและอุปกรณ์ควบคุมการจราจรเพื่อความปลอดภัยบนถนน (รั้ว แฉกกันตก ต้นไม้ ไฟส่องสว่าง ป้ายจราจร หลัทธิโกลเมตร) ที่ใช้ประโยชน์สองสถาน</p> <p>ถนนที่มีประโยชน์ร่วมกันสองสถานที่ร่วมกับสิ่งก่อสร้างอื่นที่มีค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษา นั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวหรือหน่วยงาน รับผิดชอบถนนสามารถประชุมหารือกับผู้ดูแลสิ่งก่อสร้างอื่นเพื่อกำหนดจำนวนเงินและ วิธีการแบ่งรับภาระร่วมกัน รวมทั้งการบังคับใช้ข้อกำหนดทางกฎหมายเกี่ยวกับการวินิจฉัย ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัด และการกำหนดชื่อเรียกบุคคลหรือ หน่วยงานในกฎหมาย โดยการวินิจฉัยของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวหรือรัฐมนตรีที่กำกับดูแลสิ่งก่อสร้างขึ้นและอุปกรณ์นั้นหรือผู้ว่า ราชการจังหวัด หรือการประชุมระหว่างรัฐมนตรีกับรัฐมนตรีที่กำกับดูแลสิ่งก่อสร้างขึ้นหรือ อุปกรณ์นั้น ถือเป็นผลการประชุมของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงฯ หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนน และผู้ดูแลสิ่งก่อสร้างขึ้นนั้นแล้ว</p>
มาตราที่ ๕๖	<p>การช่วยเหลือค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับถนน</p> <p>รัฐสามารถให้ความช่วยเหลือค่าใช้จ่ายให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนน เช่น ไม่เกิน ๑ ใน ๒ ส่วน ในกรณีสร้างถนนใหม่หรือปรับปรุงถนน หรือไม่เกิน ๑ ใน ๓ ในกรณีสำรวจถนน หรือไม่ เกิน ๑ ใน ๒ ในกรณีซ่อมแซม เป็นต้น</p>
มาตราที่ ๕๗	<p>ค่าใช้จ่ายจำเป็นในการก่อสร้างหรือดำเนินการเกี่ยวกับถนนของบุคคลนอกเหนือจาก หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนน</p> <p>ค่าใช้จ่ายจำเป็นในการบำรุงรักษาถนนหรือดำเนินการเกี่ยวกับถนนโดยบุคคลอื่นนอกเหนือ หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนน ที่ผู้ดำเนินการหรือผู้ที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานผู้รับผิดชอบ ถนนนั้นจะต้องรับภาระ</p>
มาตราที่ ๕๘	<p>เงินที่จะต้องรับภาระหรือเงินสมทบตามความจำเป็น</p> <p>หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนจะต้องรับภาระค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาถนนหรือการ ดำเนินการเกี่ยวกับถนนที่มีความจำเป็น ยกเว้นกรณีค่าใช้จ่ายงานก่อสร้างตามแนวแม่น้ำ เพื่อ ป้องกันอุทกภัย</p>
มาตราที่ ๕๙	<p>ค่าใช้จ่ายจำเป็นในการก่อสร้างเพิ่มเติม</p> <p>ค่าใช้จ่ายจำเป็นในการดำเนินการเกี่ยวกับถนน ผู้ที่ควรจะได้รับภาระค่าใช้จ่ายจะต้องรับภาระ ทั้งหมดหรือบางส่วน ยกเว้นงานก่อสร้างตามแนวแม่น้ำ (เพื่อป้องกันอุทกภัย) ทั้งนี้ หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบถนนสามารถให้ผู้ที่จะต้องรับภาระค่าใช้จ่ายจากการก่อสร้างหรือดำเนินการเกี่ยวกับ ถนนนั้นรับภาระได้</p>
มาตราที่ ๖๐	<p>ค่าใช้จ่ายจำเป็นต่อถนนที่ผู้รับผิดชอบสิ่งก่อสร้างขึ้นและอุปกรณ์ควบคุมการจราจรอื่นเพื่อ ความปลอดภัยบนถนน (รั้ว แฉกกันตก ต้นไม้ ไฟส่องสว่าง ป้ายจราจร หลัทธิโกลเมตร)</p> <p>ค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างเกี่ยวกับถนนที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนสั่งการให้ผู้รับผิดชอบสิ่ง ที่ สร้างขึ้นอื่น ๆ ในเขตถนนเป็นผู้ดำเนินการ ผู้นั้นจะต้องรับภาระค่าใช้จ่ายดังกล่าว แต่ในกรณี ที่ผู้รับผิดชอบสิ่งก่อสร้างขึ้นอื่นใดนั้นได้รับประโยชน์จากการก่อสร้างสามารถให้ผู้รับผิดชอบ นั้นรับภาระค่าใช้จ่ายการดำเนินการนั้นบางส่วนไม่เกินผลประโยชน์ที่ได้รับ</p>
มาตราที่ ๖๑	<p>การรับภาระของผู้ได้รับประโยชน์</p> <p>หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้น สามารถให้ผู้ได้รับผลประโยชน์รับภาระค่าใช้จ่ายในการ ดำเนินการเกี่ยวกับถนนส่วนหนึ่งตามผลประโยชน์ที่ได้รับ ในกรณีที่สามารถให้ผู้ นั้นได้</p>

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
	ประโยชน์จากการก่อสร้าง โดยขอบเขตของผู้ที่ถูกเรียกเก็บเงินและวิธีการเรียกเก็บเงินจะถูกกำหนดโดยบัญญัติขององค์กรส่วนท้องถิ่นที่เป็นผู้รับผิดชอบ
มาตราที่ ๖๒	ค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างสำหรับการใช้งานถนน ค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างสำหรับการใช้งานถนนที่ผู้ที่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการใช้งานถนน จะต้องรับภาระ รวมทั้งในกรณีที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบนั้นดำเนินการเองก็ต้องดำเนินการแบบเดียวกัน
มาตราที่ ๖๓	การแจ้งจำนวนเงินที่ต้องรับภาระและขั้นตอนการชำระเงิน รายการที่จำเป็นเกี่ยวกับการแจ้งจำนวนเงินที่ต้องรับภาระและขั้นตอนการชำระเงินจะกำหนดไว้ในคำสั่งปกครอง
มาตราที่ ๖๔	การครอบครองรายได้ การครอบครองรายได้ของหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนน จังหวัดหรือเมืองจัดตั้งพิเศษ (นคร) โดยในกรณีของค่าจอดรถหรือค่าปรับ เงินค่าธรรมเนียมเชื่อมต่อกับทางพิเศษ เงินที่ได้รับจากการแบ่งสัดส่วนความรับผิดชอบ เงินค่าจอดรถประเภทพิเศษและเงินค่าตอบแทนในการกำหนดสถิติการบริหารจัดการที่จอดรถ จะเป็นรายได้ของผู้รับผิดชอบถนน และกรณีของค่าใช้งานถนน จะเป็นรายได้ของหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนน จังหวัดหรือเมืองจัดตั้งพิเศษ (นคร) ที่ดูแลนอกเหนือจากการบำรุงรักษา ซ่อมแซมหรือกู้เส้นทางทางหลวงแผ่นดินจากเหตุพิบัติภัย
มาตราที่ ๖๕	ค่าใช้จ่ายจำเป็นสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ ค่าใช้จ่ายจำเป็นสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการตามคำสั่งหรือบัญญัติที่กำหนด ผู้ปฏิบัติหน้าที่จะต้องรับผิดชอบเอง เว้นแต่เป็นการกำหนดพิเศษไว้ในกฎหมาย
มาตราที่ ๖๖	การเข้าไปในที่ดินของผู้อื่นหรือการใช้ชั่วคราว กรณีที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนหรือผู้ที่ได้มอบหมายหรือได้รับคำสั่งให้ดำเนินการสำรวจรังวัดหรือดำเนินการเกี่ยวกับถนนหรือมีความจำเป็นต้องดำเนินการเพื่อบำรุงรักษาถนนสามารถเข้าไปในที่ดินของคนอื่นหรือที่ดินผู้อื่นที่ยังไม่มีการใช้ประโยชน์พิเศษ และใช้ชั่วคราวได้ เพื่อเป็นแหล่งเก็บข้อมูลเกี่ยวกับที่ดินหรือที่ปฏิบัติงาน โดยต้องแจ้งเจ้าของที่ดินนั้นให้ทราบ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วนไม่สามารถแจ้งได้ทันล่วงหน้า ในกรณีที่เข้าจะต้องเข้าไปในที่ที่เป็นที่พักอาศัยหรือที่ดินที่มีรั้วหินหรือรั้วล้อมรอบจะต้องบอกกล่าวให้เจ้าของทราบ ทั้งนี้ห้ามเข้าไปในที่ดินก่อนพระอาทิตย์ขึ้นและหลังพระอาทิตย์ตก เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของ ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ที่จะเข้าไปยังที่ดินของผู้อื่นนั้น จะต้องถือบัตรแสดงตนและต้องแสดงให้ดูเมื่อร้องขอ โดยในกรณีใช้ที่ดินของผู้อื่นที่ยังไม่มีการใช้ประโยชน์เป็นสถานที่ปฏิบัติงานหรือที่เก็บข้อมูลชั่วคราว จะต้องแจ้งให้เจ้าของที่ดินนั้นทราบ และต้องขอความเห็นด้วย ทั้งนี้รูปแบบบัตรแสดงตนและรายละเอียดที่เกี่ยวข้องจะกำหนดในคำสั่งของกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยว
มาตราที่ ๖๗	การจำยอมให้เข้าพื้นที่หรือใช้งานชั่วคราว ภาวะจำยอมของผู้ครอบครองหรือเจ้าของที่ดินจะต้องไม่ขัดขวางหรือปฏิเสธการเข้าไปในที่ดินของตนหรือใช้งานที่ดินของตนชั่วคราว เท่าที่สมเหตุสมผลตามกฎหมาย
มาตราที่ ๖๗ (๒)	การเคลื่อนย้ายรถที่ถูกปล่อยทิ้งไว้เป็นเวลานาน หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนหรือผู้ที่ได้รับคำสั่งหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายสามารถเคลื่อนย้ายรถออกไปไว้ในพื้นที่ไม่เกิน ๕๐ เมตรจากจุดที่ปล่อยรถนั้นทิ้งไว้ เฉพาะกรณีที่ไม่มีผู้รับผิดชอบดูแลรถหรือผู้ขับขีรถนั้น รวมทั้งกรณีจอดทิ้งไว้บนถนนเป็นระยะเวลายาวนาน หากเห็นว่ามี

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
	<p>ความจำเป็นฉุกเฉินหรือเพื่อกำจัดหิมะที่ทับถมกันหรืองานกู้เส้นทางจากพิบัติภัย ปรับปรุงหรือซ่อมแซมถนน ทั้งนี้ หากในรัศมีไม่เกิน ๕๐ เมตรนั้นไม่มีที่ให้เคลื่อนย้ายไป สามารถเคลื่อนย้ายไปจอดในที่อื่นนอกเหนือจากบริเวณถนนที่กำหนดไว้ เช่น ที่จอดรถ ที่วางเปล้า โดยก่อนเคลื่อนย้ายจะต้องรับฟังความเห็นของผู้กำกับการสถานีตำรวจท้องที่ ก่อนล่วงหน้า และต้องเก็บรักษารถนั้นไว้เป็นอย่างดี โดยที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้น จะต้องแสดงการเก็บรักษารถและติดตั้งอุปกรณ์ห้ามล้อหรืออื่น ๆ เพื่อป้องกันลักขโมยหรืออุบัติเหตุต่อรถนั้น รวมทั้งหน่วยงานผู้รับผิดชอบนั้นจะต้องแจ้งข้อมูลวันเวลาเริ่มเก็บรักษาและสถานที่เก็บรักษารถนั้นให้ผู้ครอบครองหรือผู้ใช้รถนั้นทราบ ทั้งนี้ หากไม่ทราบชื่อที่อยู่ของผู้ใช้นั้น จะต้องประกาศในคำสั่งทางปกครอง นอกจากนี้ ยังหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนน เมื่อดำเนินการปรับปรุง ซ่อมแซม หรือกู้ภัยถนนนั้นแล้วเสร็จ หรือไม่จำเป็นต้องเก็บรักษารถนั้นแล้ว จะต้องเคลื่อนย้ายกลับไปยังที่เดิมหรือบริเวณใกล้เคียง</p>
<p>มาตราที่ ๖๘</p>	<p>การใช้ที่ดินในกรณีเกิดพิบัติภัย หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นสามารถใช้ที่ดินชั่วคราวหรือใช้ หรือนำไปใช้หรือจัดการทรัพย์สินต่าง ๆ เช่น ที่ดิน หิน ต้นไม้ได้ สถานที่เกิดพิบัติภัย หากเห็นว่ามีมีความจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้เพื่อรับมือกับถนนที่เสียหาย โดยที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นสามารถกันไม่ให้ผู้ที่อาศัยอยู่ใกล้เคียงหรืออยู่ในที่เกิดพิบัติภัยเข้าไปยุ่งเกี่ยวได้</p>
<p>มาตราที่ ๖๙</p>	<p>การชดใช้ความเสียหาย หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนต้องชดใช้ความเสียหายที่ควรจะเป็นให้กับผู้ได้รับความเสียหายจากการจัดการที่เกิดจากการดำเนินการตามกฎหมายของหน่วยงานฯ</p>
<p>มาตราที่ ๗๐</p>	<p>การชดใช้ความเสียหายจากการสร้างถนนใหม่หรือการปรับปรุงถนน หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนต้องชดใช้ความเสียหายทั้งหมดหรือบางส่วนให้กับผู้ที่ได้รับความเสียหายที่ร้องขอ อันเนื่องมาจากการสร้างถนนใหม่ การปรับปรุงถนน การสร้างถนนเพิ่ม การซ่อมแซม หรือการเคลื่อนย้าย หรือการปรับหน้าดิน หรือการถมดิน โดยในกรณีนี้ หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนหรือผู้ที่ได้รับความเสียหายสามารถร้องขอให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นดำเนินการแทนการชดใช้ความเสียหายทั้งหมดหรือบางส่วน ทั้งนี้ การชดใช้ความเสียหายจะไม่สามารถเรียกร้องได้หลังจากการก่อสร้างถนนเสร็จสิ้นไปแล้ว ๑ ปี โดยที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นจะต้องประชุมร่วมกับผู้เสียหาย ในกรณีที่มีการประชุมไม่เป็นผล หน่วยงานผู้รับผิดชอบหรือผู้ที่ได้รับความเสียหายจะสามารถร้องขอการวินิจฉัยและตัดสินต่อคณะกรรมการเวนคืนที่ดินและการนำทรัพย์สินในที่ดินไปใช้ประโยชน์</p>
<p>หมวดที่ ๕</p>	<p>การกำกับดูแล</p>
<p>มาตราที่ ๗๑</p>	<p>การจัดการและกำกับดูแลของหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนน หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนมีอำนาจสั่งการบุคคลตามประกาศ (ผู้กระทำความผิดต่อการจัดการการอนุมัติอนุญาต หรือได้รับการอนุญาตที่ไม่ถูกต้อง) เพื่อยกเลิกการอนุมัติอนุญาตและระงับผลการอนุมัติอนุญาตนั้น หรือเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขหรือหยุดการกระทำหรือการดำเนินการ สั่งดำเนินการปรับปรุง เคลื่อนย้าย รื้อถอนสิ่งที่สร้างขึ้นหรือวัตถุสิ่งของที่อยู่บนถนนหรือดำเนินการจำเป็นเพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นจากวัตถุสิ่งของเหล่านั้น หรือสั่งการฟื้นฟูถนนให้กลับสู่สภาพเดิม รวมทั้งยังสามารถสั่งการให้ดำเนินการจัดการและมาตรการต่อผู้ที่ได้รับอนุญาตในกรณีที่จำเป็นต้องดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับถนน หรือเกิดอุปสรรคต่อการจราจรหรือโครงสร้างถนนหรือมีความจำเป็นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เพื่อสาธารณประโยชน์</p>

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
	<p>โดยหากไม่สามารถแจ้งบุคคลที่จะต้องดำเนินการจำเป็นนั้นได้ หน่วยงานผู้รับผิดชอบฯ สามารถดำเนินการนั้นเองหรือให้ผู้ที่ได้รับคำสั่งหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายดำเนินการได้ โดยจะต้องประกาศให้ทราบล่วงหน้า นอกจากนี้ หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นสามารถให้เจ้าหน้าที่ส่งพนักงานดูแลถนนและให้ใช้อำนาจสั่งการผู้ที่กระทำผิดต่อการจัดการตามที่กฎหมายกำหนดให้หยุดการกระทำการฝ่าฝืนหรือหยุดดำเนินการก่อสร้างหรือสั่งให้ดำเนินการปรับปรุง เคลื่อนย้าย รื้อถอนสิ่งที่สร้างขึ้นหรือวัตถุสิ่งของบนถนนหรือดำเนินการที่จำเป็นเพื่อป้องกันความเสียหายจากสิ่งเหล่านั้นหรือฟื้นฟูถนนให้กลับสู่สภาพเดิม และยังสามารถให้พนักงานดูแลถนนใช้อำนาจตามกฎหมายได้ โดยพนักงานนั้นจะต้องถือบัตรแสดงตนและสามารถแสดงต่อผู้ร้องขอได้ ซึ่งรายการแสดงบนบัตรนั้นจะถูกกำหนดโดยคำสั่งกระทรวง</p>
มาตราที่ ๗๒	<p>การชดใช้ความเสียหายจากการกำกับดูแลและการจัดการ หน่วยงานผู้รับผิดชอบจะต้องชดใช้ความเสียหายที่ควรจะได้รับจากการดำเนินการจัดการต่าง ๆ ของผู้ที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายกำหนด โดยที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบฯ สามารถให้ผู้ที่ก่อความเสียหายนั้นรับผิดชอบได้</p>
มาตราที่ ๗๒ (๒)	<p>การรายงานและการเข้าพื้นที่ตรวจสอบ หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนสามารถให้ผู้ที่ได้รับอนุญาตรายงานที่จำเป็นในการดูแลถนนหรือให้เจ้าหน้าที่เข้าพื้นที่สำนักงานหรือสถานที่ทำงานของผู้ที่ได้รับอนุญาตหรือพื้นที่การก่อสร้างถนนหรือการกระทำการใดตามที่ได้รับอนุญาตและตรวจสอบการกระทำหรือการก่อสร้างนั้นหรือสิ่งที่สร้างขึ้น บันทึกทางบัญชี เอกสารหรือวัตถุสิ่งของอื่น ๆ รวมทั้งให้ผู้ที่ครอบครองหรือขับขี่รถที่มีความเร็วเกินกำหนดรายงานที่จำเป็นในการดูแลถนนหรือให้เจ้าหน้าที่เข้าพื้นที่ของผู้ครอบครองหรือผู้ขับขี่นั้นและตรวจสอบบันทึกหรือวิธีการขับขี่ เวลา ถนน หรืออื่น ๆ ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ผู้ที่ได้รับมอบหมายจะต้องถือบัตรประจำตัวและต้องแสดงต่อผู้ที่ร้องขอได้ โดยห้ามถืออำนาจในการเข้าตรวจสอบนั้นเป็นการเข้าตรวจสอบเพื่อตรวจค้นทางอาญา</p>
มาตราที่ ๗๓	<p>การเรียกเก็บเงินที่ต้องจ่าย เช่น ค่าธรรมเนียมบริการ หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นจะต้องออกหนังสือเตือนให้ชำระเงินในกรณีที่มีผู้ที่ไม่ชำระเงินที่ต้องรับภาระ ค่าใช้ถนน ค่าจอดรถ ค่าปรับ ค่าบริการ ค่าเชื่อมโยงถนน โดยหน่วยงานผู้รับผิดชอบสามารถเรียกเก็บเงินค้ำชำระหรือค่าธรรมเนียมดำเนินการต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นได้ แต่จำนวนเงินค่าธรรมเนียมจะคิดค่าใช้จ่ายจำเป็นในออกใบเตือน และเงินค้ำชำระต้องกำหนดจำนวนเงินเพิ่มไปอีกไม่เกินร้อยละ ๑๔.๕ ต่อปี หากผู้ที่ได้รับใบเตือนแล้วไม่ยอมชำระเงินภายในระยะเวลาที่กำหนด หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นสามารถเรียกเก็บเงินที่ต้องรับภาระหรือค่าธรรมเนียมดำเนินการหรือเงินค้ำชำระตามวิธีการจัดการค้ำชำระภาษีได้ โดยลำดับสิทธิในการชำระหนี้ผูกพันจะเป็นลำดับต่อจากภาษีรัฐและภาษีท้องถิ่น โดยที่เงินค่าธรรมเนียมและเงินค้ำชำระจะมีลำดับก่อนเงินที่ต้องรับภาระ ทั้งนี้ สิทธิในการเรียกเก็บเหล่านี้ จะหมดไป หากเกินระยะเวลา ๕ ปี นับตั้งแต่วันที่มิสิทธินั้น</p>
มาตราที่ ๗๔	<p>การอนุมัติอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยว หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนอกเขตจะต้องได้รับอนุมัติอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวในกรณีสร้างถนนใหม่หรือปรับปรุงถนน ยกเว้นกรณีที่ไม่จำเป็นตามคำสั่งกระทรวง</p>

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
มาตราที่ ๗๕	<p>การแจ้งกรณีฝ่าฝืนคำสั่ง</p> <p>หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนสามารถแจ้งเกี่ยวกับมาตรการจำเป็นในการบำรุงรักษาถนนหรือยกเลิก เปลี่ยนแปลงการจัดการหรือยุติ เปลี่ยนแปลงหรือดำเนินการก่อสร้าง ในกรณีต่าง ๆ เช่น กรณีรักษาโครงสร้างถนนหรือป้องกันอันตรายจากการจราจร กรณีฝ่าฝืนการจัดการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวเป็นผู้สั่งการ นอกจากนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสามารถดำเนินมาตรการต่าง ๆ กับหน่วยงานผู้รับผิดชอบทางหลวงจังหวัดหรือเมืองจัดตั้งพิเศษ (นคร) เช่น แจ้งการจัดการที่จำเป็น เมื่อจำเป็นเร่งด่วนเพื่อป้องกันอันตรายจากการจราจรหรือรักษาโครงสร้างถนน หรือร้องขอให้จัดการ เมื่อเห็นว่าการฝ่าฝืนคำสั่งรัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด รวมทั้ง ดำเนินมาตรการต่าง ๆ กับหน่วยงานผู้รับผิดชอบทางหลวงท้องถิ่น เช่น แจ้งให้ดำเนินการ หรือร้องขอ เมื่อมีความจำเป็นเป็นกรณีพิเศษ หรือต้องดำเนินการตามที่กระทรวงร้องขอ โดยที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบต้องชดใช้ความเสียหายให้ผู้ได้รับความเสียหายจากการดำเนินการต่าง ๆ ของหน่วยงานนั้น</p>
มาตราที่ ๗๖	<p>การยื่นรายงาน</p> <p>หน่วยงานผู้รับผิดชอบต้องรายงานตามรายการที่กำหนดต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวในกรณีหน่วยงานในจังหวัด ส่วนในระดับท้องถิ่นให้รายงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ได้แก่ แผนการซ่อมบำรุงถนน ผลการดำเนินการก่อสร้างถนน สภาพการติดตั้งอุปกรณ์เสริมช่วยการขับเคลื่อนอัตโนมัติบนถนน เนื้อหาการประชุมร่วม บทบัญญัติ โดยที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเมื่อได้รับรายงานแล้วจะต้องแจ้งให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวทราบ</p>
มาตราที่ ๗๗	<p>การสำรวจถนน</p> <p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวสามารถให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการสำรวจเกี่ยวกับสภาพการดูแลรักษาถนนหรือสภาพการดำเนินการซ่อมแซมหรือบำรุงรักษาถนนหรือโครงสร้าง ปริมาณการจราจรบนถนน ทั้งนี้ หัวหน้าปกครองระดับท้องถิ่นจะต้องรายงานผลการสำรวจนั้นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ทั้งนี้ ผู้ที่จะสำรวจปริมาณการจราจรสามารถบังคับให้หยุดยานพาหนะที่สัญจรหยุดรถชั่วคราว และสอบถามเกี่ยวกับความยาว ความกว้าง ความสูง น้ำหนัก หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับถนน โดยจะต้องถือบัตรแสดงตนและสามารถแสดงให้ดูได้เมื่อมีการร้องขอ โดยห้ามถืออำนาจในการเข้าตรวจสอบนั้นเป็นการเข้าตรวจสอบเพื่อตรวจค้นทางอาญา ทั้งนี้ รายการสำรวจจะกำหนดไว้ในคำสั่งกระทรวง</p>
มาตราที่ ๗๘	<p>การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการบริหารจัดการหรือเทคโนโลยีถนน</p> <p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวสามารถช่วยเหลือ แนะนำ หรือเสนอความเห็นที่จำเป็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการถนนหรือเทคโนโลยีถนน ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดหรือหัวหน้าปกครองระดับท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการซ่อมบำรุงและการรักษาถนน</p>
หมวดที่ ๖	<p>การศึกษาและพิจารณาของคณะกรรมการว่าด้วยการบำรุงรักษาถนนหรือโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม</p>
มาตราที่ ๗๙	<p>การศึกษาและพิจารณาของคณะกรรมการว่าด้วยการบำรุงรักษาถนนหรือโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม</p>

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
	คณะกรรมการว่าด้วยการบำรุงรักษาทุนหรือโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมปฏิบัติหน้าที่เป็นที่ปรึกษาให้กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยว และศึกษาพิจารณาเกี่ยวกับระบบถนน วิธีการก่อสร้าง โครงสร้างถนนและอื่น ๆ หรือกำหนดเส้นทางหลวงแผ่นดิน แผนการซ่อมบำรุงรักษาถนน ยกเว้นรายการที่ทับซ้อนกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการชุดอื่น โดยสามารถเสนอเรื่องที่กำหนดไว้ในกฎหมายต่อหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง
มาตราที่ ๘๐-๘๔	ถูกยกเลิก
หมวดที่ ๗	เบ็ดเตล็ด
มาตราที่ ๘๕	การก่อสร้างหรือปรับปรุงอุปกรณ์เสริมบนถนน ที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นต้องดำเนินการ เว้นแต่ตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยว โดยในกรณีของทางหลวงจังหวัดหรือทางหลวงท้องถิ่น หน่วยงานในเขตนั้นต้องดำเนินการ ทั้งนี้ค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างหรือติดตั้งหรือปรับปรุงอุปกรณ์เสริมนั้น หากเป็นกรณีที่เป็นการดำเนินการสร้างใหม่หรือปรับปรุงบนถนนหลวง ผู้ที่จะต้องรับภาระค่าใช้จ่ายในการดำเนินการนั้นจะต้องรับภาระตามสัดส่วนที่กำหนด ซึ่งในกรณีนั้นหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนจะเป็นผู้รับภาระ
มาตราที่ ๘๖	การเรียกเก็บเงินที่ต้องรับภาระจากผู้ประกอบการของรัฐ วิธีการเรียกเก็บเงินหรือการจัดการจำนวนเงินที่ต้องรับภาระค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างถนนตามการใช้งานหรือตามกฎหมายกำหนด ซึ่งจะกำหนดหลักเกณฑ์ในคำสั่งทางปกครอง ทั้งนี้หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้น ในกรณีที่จะเรียกเก็บเงินหรือกำหนดหรือแก้ไข จะต้องอยู่ภายในขอบเขตของหลักเกณฑ์ที่กำหนดในคำสั่งทางปกครอง
มาตราที่ ๘๗	เงื่อนไขการอนุญาต รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวหรือหน่วยงานผู้รับผิดชอบจะต้องกำหนดและแนบเงื่อนไขที่จำเป็นต่อการรักษาสภาพการจราจรที่คล่องตัวหรือป้องกันอันตรายจากการจราจรหรือรักษาโครงสร้างถนน เมื่อมีการอนุมัติอนุญาตตามกฎหมาย ทั้งนี้ เงื่อนไขนั้น จะต้องไม่ใช่เงื่อนไขที่ไม่มีผลต่อหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติของผู้ที่ได้รับอนุมัติอนุญาต
มาตราที่ ๘๘	ข้อยกเว้นเป็นกรณี เช่น ถนน รัฐสามารถให้การสนับสนุนช่วยเหลือหรือรับภาระนอกเหนือจากที่กำหนดในกฎหมายหรือดำเนินการสนับสนุนช่วยเหลือหรือรับภาระสูงกว่าระดับการสนับสนุนหรือสัดส่วนการรับภาระค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับถนนตามกฎหมายกำหนดหรือเต็มจำนวนตามคำสั่งทางปกครอง ทั้งนี้ หากเป็นถนนที่อยู่ในเขตที่ไม่สามารถพัฒนาศักยภาพทรัพยากรได้อย่างเต็มที่และมีเงื่อนไขทางธรรมชาติ เช่น สภาพอากาศ ภูมิประเทศ ที่เลวร้าย ให้ถือปฏิบัติเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวสามารถใช้อำนาจของหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นได้ทั้งหมดหรือบางส่วน ที่กำหนดไว้ในคำสั่งทางปกครอง เมื่อมีความเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยให้แก่รัฐ ทั้งในกรณีที่รัฐรับภาระมากกว่าสัดส่วนที่กำหนดมากกว่า ๑ ใน ๒ และในกรณีค่าใช้จ่ายจำเป็นต่อการบำรุงรักษาหรือซ่อมแซม หรือมากกว่า ๓ ใน ๔ ในกรณีของการสร้างใหม่หรือปรับปรุงถนนในเขตทางสัญจร ส่วนในกรณีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงใช้อำนาจของหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนทั้งหมดหรือ

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
	บางส่วน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีทางหลวงท้องถิ่นหรือทางสัญจร จะต้องชำระเงินที่ต้องชำระตามกฎหมายให้แก่คลังหลวงหรือกรมธนารักษ์
มาตราที่ ๘๙	<p>ข้อยกเว้นเป็นกรณีในเขตการปกครองกรุงโตเกียว</p> <p>ในเขตการปกครองพิเศษกรุงโตเกียว ผู้ว่าการกรุงโตเกียวสามารถออกคำสั่งกำหนดเส้นทางเปลี่ยนแปลง ยกเลิกเส้นทางได้โดยมติของสภากรุงโตเกียว โดยไม่ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ในมาตรา ๗ ทั้งนี้ ผู้ว่าการกรุงโตเกียว จะต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้อำนวยการเขตที่มีถนนนั้นอยู่ล่วงหน้าก่อนการกำหนด เปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกเส้นทาง</p>
มาตราที่ ๙๐	<p>การครอบครองพื้นที่ถนน</p> <p>พื้นที่ประกอบกันเป็นที่ได้จากสร้างใหม่หรือปรับปรุงหรือแผงเหล็กพยางค์เพิ่มความแข็งแรงหรือสิ่งอื่นใดในเส้นทางหลวงแผ่นดินจะอยู่ภายใต้การครอบครองของรัฐ แต่หากเป็นพื้นที่ในเขตทางหลวงจังหวัดหรือท้องถิ่นจะอยู่ภายใต้การครอบครองของจังหวัดหรือท้องถิ่นนั้น ทั้งนี้ทรัพย์สินของรัฐในหมวดทรัพย์สินทั่วไป ในกรณีที่ยกให้เพื่อใช้งานสำหรับทางหลวงจังหวัดหรือท้องถิ่นสามารถให้องค์กรส่วนท้องถิ่นที่เป็นผู้รับผิดชอบดูแลถนนนั้นยืมแบบไม่มีค่าใช้จ่ายหรือโอนเป็นกรรมสิทธิ์ได้</p>
มาตราที่ ๙๑	<p>พื้นที่กำหนดให้เป็นถนน</p> <p>ข้อห้ามไม่ให้บุคคลใด หากไม่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้น เปลี่ยนแปลงสภาพดิน ปลูกสร้าง ปรับปรุงสิ่งสร้างขึ้น หรือสร้างเพิ่มหรือปรับขยายให้ใหญ่หรือเสริมวัสดุอุปกรณ์ใดก่อนหน่วยงานจะได้รับสิทธิ์เกี่ยวกับที่ดินตรงนั้น จนกว่าจะถึงเวลาเริ่มให้ใช้ถนน หลังจากมีการกำหนดพื้นที่ถนนแล้ว ทั้งนี้ ระยะเวลาก่อนการใช้งานถนน และการที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนได้รับสิทธิ์บนที่ดิน และสิ่งของที่ควรจะเป็นส่วนหนึ่งของถนนที่ติดตั้งพื้นที่ที่จะเป็นถนนจะเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด หากมีผู้เสียหายตามที่กฎหมายกำหนด หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นจะต้องชดใช้ความเสียหายนั้นตามที่ควรจะได้รับแก่ผู้นั้นตามกฎหมายที่กำหนด</p>
มาตราที่ ๙๒	<p>การดูแลรักษาหรือสับเปลี่ยนสิ่งของหรือพื้นที่ที่ไม่ใช้ประโยชน์</p> <p>กรณีที่มีการเลิกใช้ถนนหรือมีการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ถนน พื้นที่ที่ไม่มีการใช้ประโยชน์ในเขตถนน แผงเหล็กพยางค์เพิ่มความแข็งแรงหรือวัสดุอื่นใด ผู้ที่เคยดูแลถนนจะต้องเก็บรักษาดูแลภายในระยะเวลาไม่เกิน ๑ ปี ตามที่กำหนด จนกว่าพ้นระยะเวลาที่กำหนด ทั้งนี้ หากเห็นว่ามี ความจำเป็นที่จะต้องใช้สิ่งของนั้นหรือพื้นที่นั้น เนื่องจากสาเหตุในการเปลี่ยนแปลงเส้นทางหรือพื้นที่ หน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นสามารถสับเปลี่ยนสิ่งของหรือพื้นที่ที่ไม่ใช้ประโยชน์นั้นได้ถึงแม้ในระยะเวลาที่กำหนดข้างต้น เมื่อต้องมีมติร่วมกับกับผู้มีสิทธิ์นั้น</p>
มาตราที่ ๙๓	<p>การใช้สิ่งของหรือพื้นที่ที่ไม่ใช้ประโยชน์</p> <p>กรณีที่มีความจำเป็นต้องใช้สิ่งของหรือพื้นที่ที่ไม่ใช้ประโยชน์เนื่องจากมีการสร้างถนนใหม่หรือเปลี่ยนแปลงแนวพื้นที่และในกรณีที่สิ่งของหรือพื้นที่ที่ไม่ใช้ประโยชน์นั้นอยู่ในเขตถนน เมื่อหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนได้ยื่นความจำนงต่อผู้ดูแลสิ่งของหรือพื้นที่นั้นแล้ว ผู้ดูแลจะต้องส่งมอบให้กับหน่วยงานนั้น</p>
มาตราที่ ๙๔	<p>การโอนหรือคืนสิ่งของหรือพื้นที่ที่ไม่ใช้ประโยชน์</p> <p>หน่วยงานผู้ดูแลสิ่งของหรือพื้นที่ที่ไม่ใช้ประโยชน์นั้นจะต้องคืนแก่เจ้าของทันทีหลังพ้นระยะเวลาที่กำหนด ในกรณีที่สิ่งของหรือพื้นที่นั้นครอบครองโดยบุคคลที่ไม่ใช่หน่วยงานผู้ดูแล หากเป็นทรัพย์สินของรัฐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง</p>

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
	ร้องนั้นสามารถอุทธรณ์เพื่อให้มีการพิจารณาได้ โดยถือว่าเป็นการปฏิเสธการอนุญาตของหน่วยงานนั้น และให้ถือปฏิบัติเช่นเดียวกันในกรณีขออนุญาตตามมาตราอื่น ๆ แต่หน่วยงานนั้นไม่ดำเนินการใดๆ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันรับเรื่อง
มาตราที่ ๙๗	การแบ่งภาระหน้าที่ ภารกิจที่ถูกระบุว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นต้องเป็นผู้ดำเนินการจัดการ ได้แก่ ภารกิจที่เมืองได้รับมติจากจังหวัดในฐานะผู้ดูแลถนนหรือผู้ดูแลสิ่งของหรือพื้นที่ที่ไม่ใช่ประโยชน์นอกเขตที่กำหนด ภารกิจที่กำหนดว่าจังหวัดหรือเมืองที่จัดตั้งพิเศษ (นคร) เป็นผู้ดำเนินการจัดการ ภารกิจที่กำหนดว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนอกเขตเมืองพิเศษ (นคร) เป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับถนน ภารกิจที่กำหนดว่าจังหวัดเป็นผู้ดำเนินการ ภารกิจที่กำหนดว่าจังหวัดจะต้องดำเนินการในฐานะผู้ที่สมควรเป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนหรือผู้รับผิดชอบทางหลวงแผ่นดินนอกเขต
มาตราที่ ๙๗ (๒)	การมอบอำนาจความรับผิดชอบ อำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวที่กำหนดตามกฎหมายฉบับนี้ จะกำหนดไว้ในคำสั่งทางปกครอง และสามารถมอบอำนาจส่วนหนึ่งให้กับหัวหน้ากองซ่อมบำรุงส่วนภูมิภาคต่าง ๆ หรือหัวหน้าส่วนกองพัฒนาเขตจังหวัดฮอกไกโด ยกเว้นการวินิจฉัย การอนุมัติหรือการออกคำสั่ง
มาตราที่ ๙๘	บทบัญญัติที่ไม่บังคับใช้ บทบัญญัติมาตรา ๔ จะไม่บังคับใช้กับสิ่งที่สร้างขึ้นอื่น ๆ ที่มีการกำหนดหรืออนุมัติเส้นทาง
มาตราที่ ๙๘ (๒)	มาตรการเฉพาะกาล ในกรณีที่มีการกำหนดหรือยกเลิกเปลี่ยนแปลงคำสั่งตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ สามารถกำหนดมาตรการเฉพาะกาลตามจำเป็นขึ้นได้ ภายใต้ดุลพินิจว่ามีความจำเป็นสมเหตุผลต่อการกำหนดหรือยกเลิกเปลี่ยนแปลงคำสั่งนั้น
หมวดที่ ๘	การลงโทษ
มาตราที่ ๙๙	การรับโทษจำคุกหรือปรับ หากเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีพฤติกรรมที่ขัดต่อหน้าที่เพื่อโน้มน้าวการเกิดการฮั้วประมูลต่อผู้ขออนุญาตหรือแอบแจ้งข้อมูลลับเกี่ยวกับประกาศรับสมัครหรือการประมูลใช้ถนน หรือพฤติกรรมอื่นใดที่เกิดการทุจริตในการประมูล
มาตราที่ ๑๐๐	การรับโทษจำคุกหรือปรับหรือทั้งจำทั้งปรับ หากบุคคลใดกระทำความผิดซึ่งมีพฤติกรรมที่อาจก่อการทุจริตในการประมูลใช้ถนน ด้วยการฉ้อฉลหรือใช้อำนาจบังคับ หรือการฮั้วประมูลเพื่อผลประโยชน์ของตนและก่อให้เกิดความเสียหายต่อราคาที่เป็นธรรม
มาตราที่ ๑๐๑	การรับโทษจำคุกหรือปรับ ผู้ที่กระทำความผิดก่อให้เกิดอันตรายต่อการจราจรบนถนนหรือทำให้ประสิทธิภาพในการใช้ถนนเสียหายหรือเคลื่อนสิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ บนถนนโดยไม่มีเหตุอันควร
มาตราที่ ๑๐๒	พฤติกรรมหรือการกระทำที่จะต้องรับโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปีหรือปรับไม่เกิน ๕.๕ แสนเยน เช่น การใช้ถนนหรือพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นถนนผิดกฎหมายข้อต่าง ๆ การปล่อยความลับที่ตนเองรับทราบจากหน้าที่และใช้เพื่อผลประโยชน์ของตนเองโดยผิดกฎหมาย การกระทำผิดต่อคำสั่งในการระงับการจดทะเบียน หรือการปฏิเสธหรือขัดขวางการดำเนินการ การเวนคืนหรือการใช้สิ่งของหรือพื้นที่ หรือการใช้ที่ดินชั่วคราว

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
มาตราที่ ๑๐๓	พฤติกรรมหรือการกระทำที่ต้องรับโทษไม่เกิน ๘ เดือนหรือปรับไม่เกิน ๓.๕ แสนเยน เช่น การใช้ถนนหรือพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นถนนผิดกฎหมายข้อต่าง ๆ ตามที่กำหนด หรือขัดคำสั่งหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้น การฝ่าฝืนข้อห้ามหรือการควบคุมและสัญญา ฝ่าฝืนข้อห้ามและการควบคุมและสัญญาในอุโมงค์ใต้น้ำ หรือการสัญญาโดยฝ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนด หรือฝ่าฝืนคำสั่งหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการสัญญา ฝ่าฝืนให้ที่จอดรถเฉพาะกิจในเขตพิบัติภัย หรือเข้าไปในที่ดินหรือปฏิเสธหรือขัดขวางการใช้ที่ดินชั่วคราว หรือฝ่าฝืนมาตราใดๆ ที่กำหนด
มาตราที่ ๑๐๔	พฤติกรรมหรือการกระทำที่ต้องรับโทษปรับไม่เกิน ๑ แสนเยน เช่น การขับซีโดยฝ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนด กรณีรถที่มีความเร็วเกินกำหนด ไม่ติดป้ายแสดงการอนุญาตใช้เส้นทาง ฯลฯ หรือไม่ติดเอกสารแสดงที่เกี่ยวข้อง ไม่ทำการบันทึกข้อมูลการใช้รถ จัดทำบันทึกข้อมูลเท็จ หรือไม่เก็บรักษาบันทึกนั้น หรือในกรณีรายงานเท็จหรือไม่รายงาน หรือกรณีกระทำการฝ่าฝืนคำสั่งหน่วยงานผู้รับผิดชอบตามกฎหมายมาตราต่าง ๆ หรือฝ่าฝืนคำสั่งคณะกรรมการตรวจสอบและกำกับดูแลถนน
มาตราที่ ๑๐๕	การลงโทษปรับบุคคลที่ขัดคำสั่งของหน่วยงานหรือคำสั่งคณะกรรมการตรวจสอบและกำกับดูแลถนน กรณีการขับซีรถที่มีลักษณะพิเศษเกินหลักเกณฑ์ที่กำหนด
มาตราที่ ๑๐๖	การลงโทษปรับบุคคลไม่เกิน ๓ แสนเยน กรณีฝ่าฝืนคำสั่งหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนน การไม่แจ้งหรือแจ้งเท็จ การไม่จัดเตรียมบันทึกทางบัญชีหรือไม่บันทึกหรือบันทึกข้อมูลเท็จหรือไม่เก็บรักษาบันทึก การไม่รายงานหรือรายการอันเป็นเท็จ หรือปฏิเสธหรือขัดขวางหรือหลีกเลี่ยงการสอบรายการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ตอบคำถามหรือตอบคำถามอันเป็นเท็จ กรณียกเลิกรายการจดทะเบียนโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือกรณีฝ่าฝืนไม่รายงานหรือรายงานข้อมูลเท็จหรือปฏิเสธหรือขัดขวางการตรวจสอบรายงาน
มาตราที่ ๑๐๗	การลงโทษปรับผู้ที่กระทำการหรือนิติบุคคลหรือบุคคลตามแต่ละมาตรา เมื่อฝ่าฝืนตั้งแต่มาตรา ๑๐๐ ถึงมาตรา ก่อนหน้า ๑๐๖ ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ของบุคคลนั้น
มาตราที่ ๑๐๘	การปรับเงินไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ เยน ในกรณีบุคคลฝ่าฝืนข้อกำหนดไม่แจ้งหรือแจ้งข้อมูลเท็จตามมาตราในพระราชบัญญัติฉบับนี้
มาตราที่ ๑๐๙	ผู้ที่ดำเนินการหรือใช้อำนาจหน้าที่แทนหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนตามที่กฎหมายกำหนดให้ว่าผู้นั้นเป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้น และใช้หมวดนี้ลงโทษได้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	
๑	วันเดือนปีการบังคับใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้
๒	การใช้มาตราและการกำหนดค่าในพระราชบัญญัติ เช่น การกักขัง ภารกิจพิเศษ
๓	รัฐสามารถให้จังหวัดกู้ยืมเงินแบบไม่มีดอกเบี้ยเท่ากับจำนวนที่รัฐรับภาระค่าใช้จ่ายภายใต้วงเงินงบประมาณ สักระยะหนึ่ง เพื่อนำมาอุดหนุนค่าใช้จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการพิเศษเกี่ยวกับส่งเสริมพัฒนาทุนหรือโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมจากการใช้รายได้จากการขายหุ้นของบริษัทโทรศัพท์และโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย จำกัด (มหาชน) เนื่องจากการสร้างถนนใหม่หรือปรับปรุงที่จังหวัดที่รัฐเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่าย
๔	รัฐสามารถให้องค์กรส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบดูแลถนนกู้ยืมเงินแบบไม่มีดอกเบี้ยเท่ากับจำนวนที่รัฐสามารถอุดหนุนหรือรับภาระได้ตามบทบัญญัติกฎหมาย ภายใต้วงเงินงบประมาณที่เกี่ยวกับเงินที่ใช้อุดหนุนค่าใช้จ่ายจำเป็นต่อสิ่งที่ตรงกับมาตราในกฎหมายว่าด้วยมาตรการพิเศษเกี่ยวกับส่งเสริมพัฒนาทุนหรือโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม เพื่อสร้างถนนใหม่หรือ

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
	ปรับปรุงแก้ไขหรือซ่อมแซมถนนนอกเขตกำหนดที่รัฐสามารถอุดหนุนหรือรับภาระค่าใช้จ่ายนั้นได้
๕	ระยะเวลาคืนเงินกู้ยืม ซึ่งกำหนดไว้ภายใน ๕ ปี
๖	การบัญญัติเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการคืนเงินหรือเลื่อนกำหนดการคืนเงิน และกฎหมายคืนเงินกู้ยืม
๗	รัฐต้องจ่ายเงินเทียบเท่าเงินส่งคืนเงินกู้ยืม เมื่อมีการคืนเงินกู้ยืม ซึ่งเป็นภาระของรัฐ ในกรณีที่รัฐให้กู้ยืมแก่จังหวัด
๘	รัฐ เมื่อให้อำนาจปกครองส่วนท้องถิ่นกู้ยืมเงิน จะต้องรับภาระหรืออุดหนุนเงินเทียบเท่ากับเงินที่กู้ยืมในส่วนของการซ่อมแซมทางหลวงนอกเขตที่กำหนดหรือปรับปรุงถนนหรือสร้างใหม่ ซึ่งจะต้องมีการกู้ยืมเงินเพื่อดำเนินการ และการอุดหนุนเงินหรือการรับภาระนั้น เมื่อคืนเงินกู้ยืม จะต้องจ่ายเงินเทียบเท่าเงินคืนเงินกู้ยืม
๙	การกู้ยืมแบบไม่มีดอกเบี้ยของจังหวัดหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในกรณีที่มีการเลื่อนกำหนดการคืนเงินและคืนเงินกู้ยืม ให้ถือว่า การคืนเงินกู้ยืมนั้นเป็นการดำเนินการเมื่อครบกำหนดคืนเงิน
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๒๕๑ วันเดือนปี
๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๒๑๓ วันเดือนปี
๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
๒	การอนุญาต อนุมัติ และอื่น ๆ หรือการยื่นคำร้อง แจ้ง หรือกระบวนการอื่น ๆ ที่ดำเนินการก่อนการบังคับใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้ถือว่าเป็นกระบวนการหรือการจัดการที่ดำเนินการตามกฎหมายหลังแก้ไข
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๕๑ วันเดือนปี
๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๑๔๘ วันเดือนปี
๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
๒	มาตรการเฉพาะกาลที่จำเป็นเกี่ยวกับการส่งมอบให้กับหน่วยงานอื่น คณะกรรมการ หรือนายกเทศมนตรีของเมืองจัดตั้งพิเศษ (นคร) หรือเมืองจัดตั้งพิเศษ (นคร) ซึ่งคณะกรรมการหรือองค์กรของจังหวัดหรือผู้ว่าราชการจังหวัดหรือจังหวัดตามการบังคับใช้ของกฎหมายนี้มีหน้าที่ในการจัดการ กำกับดูแล หรือดำเนินการกิจการต่าง ๆ และห้ามบุคคลในคณะกรรมการเกษตรหรือคณะกรรมการประสานงานการประมงในพื้นที่ทะเลปฏิบัติงานควบกันตามการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ จะเป็นไปตามข้อกำหนดในบทบัญญัติเพิ่มเติม ตั้งแต่ข้อ ๔ และ ๙ จนถึง ข้อ ๑๕
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๗๙ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๑๐๖ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๑๗๗ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๓๖ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๗๙ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๘๔ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๖๖ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๑๔๘ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
๗	มาตรการเฉพาะกาลเกี่ยวกับการแก้ไขลำดับสิทธิในการชำระหนี้ผูกพันสำหรับเงินค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๑๐๕ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๑๖๑ วันเดือนปี
๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
๒	ผลการบังคับใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้กับกรณีการจัดการของหน่วยงานรัฐที่เพิกเฉยละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ก่อนแก้ไข แต่จะต้องไม่ขัดกับผลทางกฎหมายบทบัญญัติก่อนการแก้ไข
๓	ผลการบังคับใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้กับกรณีการยื่นคำร้อง การร้องขอให้พิจารณาตรวจสอบการยื่นคำร้องหรือยื่นอุทธรณ์ รวมทั้งผลการวินิจฉัยตัดสินก่อนหน้าและมติ ก่อนการแก้ไขพระราชบัญญัติ
๔	การยื่นคำร้องที่เป็นการดำเนินการที่สามารถอุทธรณ์ได้ตามกฎหมายว่าด้วยการไต่สวนอุทธรณ์การปฏิบัติหน้าที่ของภาครัฐหลังการแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ถือว่าเป็นการอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการไต่สวนอุทธรณ์การปฏิบัติหน้าที่ของภาครัฐ
๕	การยื่นอุทธรณ์ผลการพิจารณาตามกฎหมายว่าด้วยการไต่สวนอุทธรณ์การปฏิบัติหน้าที่ของภาครัฐ จะไม่สามารถกระทำได้

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
๖	ระยะเวลาที่สามารถยื่นอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการไต่สวนอุทธรณ์การปฏิบัติหน้าที่ของภาครัฐที่นับจากการแก้ไขและประกาศใช้
๘	การลงโทษยังคงเป็นไปตามกฎหมายก่อนการเปลี่ยนแปลง
๙	การกำหนดมาตรการเฉพาะกาลตามคำสั่งทางปกครอง
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๙๙ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้ และบังคับใช้	
มาตราที่ ๑	มาตรากฎหมายที่บังคับใช้ตามวันเดือนปีต่าง ๆ
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๓ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๑๖๓ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
๒	บทบัญญัติเฉพาะกาล
๓	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวสามารถกำหนดให้การสร้างทางหลวงแผ่นดินใหม่หรือสมควรที่จะปรับปรุงเป็นการดำเนินการของจังหวัดหรือเมืองจัดตั้งพิเศษ (นคร) นั้น ตามกฎหมายที่กำหนด
๔	ภารกิจที่กำหนดว่าจังหวัดหรือเมืองจัดตั้งพิเศษ (นคร) ดำเนินการ เป็นงานที่ต้องรับมอบหมายดำเนินการตามกฎหมาย
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๑๖๘ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๑๗๐ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๑๐๗ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๑๓ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
มาตราที่ ๓	มาตรการเฉพาะกาลอันเนื่องมาจากการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยพื้นที่การเกษตร
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๘๑ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๑๑๑ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๒๗ วันเดือนปี (ปีโชวะ ๔๖)
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๔๖ วันเดือนปี (ปีโชวะ ๔๖)
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเฉพาะกาล	
๓	การดำเนินการตามพระราชบัญญัติถนอมก่อนการแก้ไขให้ถือเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติฉบับใหม่
๔	สิ่งที่เป็นดำเนินการดำเนินการตามมาตราในพระราชบัญญัติฉบับใหม่ให้ถือเป็นการดำเนินการอย่างเดียวกันในมาตราเดิมในพระราชบัญญัติถนอมฉบับเก่า
๕	การดำเนินการจัดการต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติฉบับเก่าให้ถือเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติฉบับใหม่
๖	การลงโทษที่เป็นตามเดิม
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๒๗ วันเดือนปี (ปีโชวะ ๕๓)
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๕๕ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๓๔ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๗๘ วันเดือนปี
๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
๒	มาตรการเฉพาะกาลที่จำเป็นในการจัดทำหรือยกเลิกคำสั่งทางปกครองที่เกี่ยวข้องที่สามารถดำเนินการได้ตามกฎหมาย
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๒๓ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๗๑ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
บทบัญญัติเฉพาะกาล	
มาตราที่ ๒๔	การใช้งานถนนตามมติที่ประชุมของรัฐวิสาหกิจในฐานะเป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนก่อนการแก้ไข ให้ถือว่าเป็นการใช้งานถนนตามที่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานผู้รับผิดชอบตามเดิมหลังแก้ไขพระราชบัญญัติ
บทบัญญัติเฉพาะกาล	
มาตราที่ ๒๖	บทลงโทษให้ยังคงตามเดิม
มาตราที่ ๒๗	การกำหนดเป็นคำสั่งปกครอง มาตรการเฉพาะกาลที่จำเป็นจะกำหนดในคำสั่งทางปกครอง
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๘๗ วันเดือนปี (ปีชวะ ๕๙)
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
มาตราที่ ๒๔	มาตรการเฉพาะกาลอันเนื่องมาจากการแก้ไขพระราชบัญญัติถนนเกี่ยวกับการใช้งานถนนที่ได้รับการอนุญาตก่อนหน้านี้ให้ยังมีผลตามเดิม
มาตราที่ ๒๘	การกำหนดเป็นคำสั่งปกครอง มาตรการเฉพาะกาลที่จำเป็นจะกำหนดในคำสั่งทางปกครอง
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๓๗ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๙๐ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๔๖ วันเดือนปี (ปีชวะ ๘๑)
๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
๒	มาตรากฎหมายที่ใช้ตามเดิม
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๙๓ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
มาตราที่ ๒๙	มาตรการเฉพาะกาลอันเนื่องมาจากการแก้ไขพระราชบัญญัติถนน การใช้ถนนตามการประชุมร่วมกับการรถไฟแห่งประเทศไทยในในฐานะหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนก่อนหน้าการแก้ไขพระราชบัญญัติให้ถือว่าเป็นการใช้ถนนตามเดิมหลังการแก้ไข
มาตราที่ ๔๑	มาตรการเฉพาะกาลเกี่ยวกับการใช้บทลงโทษ โดยยังคงใช้แบบเดิม
มาตราที่ ๔๒	การกำหนดเป็นคำสั่งปกครอง มาตรการเฉพาะกาลที่จำเป็นจะกำหนดในคำสั่งทางปกครอง
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๑๑ วันเดือนปี
๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
๒	มาตรการเฉพาะกาลที่กำหนดการใช้มาตรากฎหมายตามเดิม
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๘๗ วันเดือนปี (ปีโชวะ ๘๒)
	การวันเดือนปีที่บังคับใช้และการใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ หลังการแก้ไข
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๒๒ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
๒	มาตรากฎหมายที่ใช้ตามเดิม
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๕๖ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๘๒ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๙๓ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๑๕ วันเดือนปี
๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
๒	มาตรการเฉพาะกาลที่กำหนดการใช้มาตรากฎหมายตามเดิม
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๘๐ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๘ วันเดือนปี
๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
๒	มาตรการเฉพาะกาลที่กำหนดการใช้มาตรากฎหมายตามเดิม
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๘๙ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
มาตราที่ ๒	มาตรการเฉพาะกาลเกี่ยวกับการจัดการที่จำกัดสิทธิประโยชน์ต่อบุคคล โดยการยกเลิกการอนุญาต สั่งห้ามกระทำ ฯลฯ โดยไม่เปิดโอกาสในการพิทักษ์สิทธิประโยชน์ของตนซึ่งมีการขอคำปรึกษา เช่น การขอความเห็น ขั้นตอนให้โอกาสในการชี้แจงอธิบายหรือรับฟังต่อหน่วยงานที่มีใช้ระบบการประชุม ในกรณีมีการร้องขอคำปรึกษา โดยมาตราที่เกี่ยวข้องยังคงตามเดิม หลังจากแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้
มาตราที่ ๑๓	มาตรการเฉพาะกาลเกี่ยวกับบทลงโทษ

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
มาตราที่ ๑๔	มาตรการเฉพาะกาลอันเนื่องมาจากการจัดระเบียบบทบัญญัติเกี่ยวกับการรับฟังความเห็น โดยการรับฟังความเห็นที่ดำเนินการก่อนหน้าการแก้ไขพระราชบัญญัติให้ถือว่าเป็นการดำเนินการตามมาตราในกฎหมายที่เกี่ยวข้องหลังการแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้
มาตราที่ ๔๒	(การกำหนดเป็นคำสั่งปกครอง) มาตรการเฉพาะกาลที่จำเป็นจะกำหนดในคำสั่งทางปกครอง
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๒๒ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
๒	มาตรการเฉพาะกาลที่กำหนดการใช้มาตรากฎหมายตามเดิม
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๘๗ วันเดือนปี (ปีชวะ ๖๒) มาตรากฎหมายที่บังคับใช้ตามเดิม
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๒๒ วันเดือนปี (ปีเฮเซ ๑)
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
๒	มาตรการเฉพาะกาลที่กำหนดการใช้มาตรากฎหมายตามเดิม
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๕๖ วันเดือนปี (ปีเฮเซ ๑)
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๘๒ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๘๓ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๑๕ วันเดือนปี (ปี เฮเซ ๓)
๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
๒	มาตรการเฉพาะกาลที่กำหนดการใช้มาตรากฎหมายตามเดิม
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๘๐ วันเดือนปี (ปีเฮเซ ๓)
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๘ วันเดือนปี (ปีเฮเซ ๕)
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
๒	มาตรการเฉพาะกาลที่กำหนดการใช้มาตรากฎหมายตามเดิม
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๘๘ วันเดือนปี

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
มาตราที่ ๒	มาตรการเฉพาะกาลเกี่ยวกับการจัดการที่จำกัดสิทธิประโยชน์ต่อบุคคล โดยการยกเลิกการอนุญาต สั่งห้ามกระทำ ฯลฯ โดยไม่เปิดโอกาสในการพิทักษ์สิทธิประโยชน์ของตนซึ่งมีการขอคำปรึกษา เช่น การขอความเห็น ขั้นตอนให้โอกาสในการชี้แจงอธิบายหรือรับฟังต่อหน่วยงานที่มีใช้ระบบการประชุม ในกรณีมีการร้องขอคำปรึกษา โดยมาตราที่เกี่ยวข้องยังคงไว้ตามเดิม หลังจากแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้
มาตราที่ ๑๓	มาตรการเฉพาะกาลเกี่ยวกับบทลงโทษ คงไว้ตามเดิม
มาตราที่ ๑๔	มาตรการเฉพาะกาลอันเนื่องมาจากการจัดระเบียบบทบัญญัติเกี่ยวกับการรับฟังความเห็น โดยการรับฟังความเห็นที่ดำเนินการก่อนหน้าการแก้ไขพระราชบัญญัติให้ถือว่าเป็นการดำเนินการตามมาตราในกฎหมายที่เกี่ยวข้องหลังการแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้
มาตราที่ ๑๕	การกำหนดเป็นคำสั่งปกครอง มาตรการเฉพาะกาลที่จำเป็นจะกำหนดในคำสั่งทางปกครอง
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๔๒ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๓๙ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๗๕ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๔๘ วันเดือนปี (ปีเศษ ๓)
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๘๙ วันเดือนปี (ปีเศษ ๑๐)
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
๔	การใช้บทลงโทษต่อการกระทำก่อนหน้าการแก้ไขพระราชบัญญัติยังคงไว้ตามเดิม
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๕๐ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๘๗ วันเดือนปี (ปีเศษ ๑๑)
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้ของมาตราแต่ละมาตราที่เกี่ยวข้อง

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
มาตราที่ ๑๒๙	มาตรการเฉพาะกาลอันเนื่องมาจากการแก้ไขพระราชบัญญัติถนนเกี่ยวกับการเส้นทางถนนที่มีการอนุญาตเปลี่ยนแปลงก่อนการแก้ไขพระราชบัญญัติให้ถือว่าเป็นเส้นทางที่อนุญาตเปลี่ยนแปลงตามพระราชบัญญัติหลังที่มีการแก้ไข รวมทั้งคำร้องขอเปลี่ยนแปลง การแจ้งเตือนของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการท่องเที่ยวหรือผู้ว่าราชการจังหวัด และการแสดงหรือประกาศของผู้ว่าราชการจังหวัดตามมาตราในพระราชบัญญัติก่อนการแก้ไขก็ให้เป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติฉบับใหม่
มาตราที่ ๑๕๙	ภารกิจของรัฐ ภารกิจของรัฐหรือองค์กรส่วนปกครองส่วนท้องถิ่นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นจะต้องดำเนินการหรือกำกับดูแลตามพระราชบัญญัติก่อนการแก้ไขก็ให้ถือเป็นการดำเนินการตามภารกิจขององค์กรส่วนปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นตามเดิม
มาตราที่ ๑๖๐	มาตรการเฉพาะกาลเกี่ยวกับการดำเนินการจัดการ การร้องขอ ฯลฯ การดำเนินการจัดการ การร้องขอเพื่อขออนุญาตตามมาตราในพระราชบัญญัติก่อนการแก้ไขก็ให้ถือว่าเป็นการกระทำเพื่อการจัดการหรือร้องขอตามเดิมหลังการแก้ไข โดยการดำเนินการต่าง ๆ เช่น การรายงาน การแจ้ง การยื่นต่อหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องดำเนินการ แต่ยังไม่ได้นำดำเนินการก่อนวันที่มีการแก้ไขพระราชบัญญัติ ก็ให้ถือว่ายังไม่ได้ดำเนินการหลังการแก้ไขและบังคับใช้มาตราในฉบับใหม่ต่อไป
มาตราที่ ๑๖๑	มาตรการเฉพาะกาลเกี่ยวกับการยื่นอุทธรณ์ การยื่นอุทธรณ์ก่อนการแก้ไขพระราชบัญญัตินี้ โดยหน่วยงานของรัฐที่มีหน่วยงานระดับสูงก็ให้ถือว่ายังเป็นหน่วยงานแบบนั้นและบังคับใช้กฎหมายเช่นเดิม โดยที่หน่วยงานรัฐที่ถือว่าเป็นหน่วยงานระดับสูงของหน่วยงานที่จะต้องดำเนินการก็ให้ถือเป็นหน่วยงานรัฐที่มีหน่วยงานระดับสูงก่อนการแก้ไขพระราชบัญญัติ โดยในกรณีนี้ที่หน่วยงานของรัฐที่เป็นหน่วยงานระดับสูงเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภารกิจที่กำหนดว่าหน่วยงานนั้นจะต้องดำเนินการตามกฎหมาย ก็จะถือว่าเป็นภารกิจที่รับมอบหมายตามมาตราในพระราชบัญญัติฉบับใหม่
มาตราที่ ๑๖๒	มาตรการเฉพาะกาลเกี่ยวกับค่าธรรมเนียม ค่าธรรมเนียมที่จะต้องชำระตามกฎหมายยังคงไว้ตามเดิม
มาตราที่ ๑๖๓	มาตรการเฉพาะกาลเกี่ยวกับบทลงโทษ มาตรการเฉพาะกาลเกี่ยวกับบทลงโทษยังคงไว้ตามเดิม
มาตราที่ ๑๖๔	การกำหนดเป็นคำสั่งทางปกครองสำหรับมาตรการเฉพาะกาลอื่น ๆ มาตรการเฉพาะทางอื่น ๆ ที่จำเป็นจะกำหนดในคำสั่งทางปกครอง
มาตราที่ ๒๕๐	การพิจารณา ภารกิจที่ได้รับมอบหมาย ต้องพยายามไม่ให้เกิดการเพิ่มกฎหมายใหม่ พร้อมกับพิจารณา ทบทวนอย่างเหมาะสม ด้วยเหตุผลด้านการผลักดันการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นในส่วนที่จะต้องแสดงในคำสั่งทางปกครองตามกฎหมายการปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับใหม่หรือที่บรรจุอยู่ในตารางแนบท้ายของกฎหมายการปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับใหม่
มาตราที่ ๒๕๑	รัฐต้องออกมาตรการจำเป็นตามผลการพิจารณาตามสภาพเศรษฐกิจ เกี่ยวกับวิธีการรักษา ความมั่นคงของแหล่งรายได้จากภาษีระดับท้องถิ่นซึ่งตอบสนองต่อการรับหน้าที่ระหว่างรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นสามารถดำเนินงานหรือภารกิจได้อย่างเป็นเอกเทศและเป็นอิสระ

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๑๐๒ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
มาตราที่ ๒๘	มาตรการเฉพาะกาลเกี่ยวกับวาระของคณะกรรมการ วาระของผู้ที่เป็นเจ้าหน้าที่หรือกรรมการ ประธานของคณะกรรมการหรืออื่น ๆ ก่อนหน้าวัน ประกาศบังคับใช้พระราชบัญญัติ ให้ถือว่าสิ้นสุดวาระในวันนั้น
มาตราที่ ๓๐	มาตรการเฉพาะกาลที่กำหนดพิเศษ มาตรการเฉพาะกาลที่จำเป็นในการประกาศบังคับใช้กฎหมายให้กำหนดเป็นกฎหมายแยก ต่างหาก
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๑๖๐ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้มาตราต่าง ๆ
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๓๓ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๗๘ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๑๐๖ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๙๒ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๑ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๘๘ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้มาตราต่าง ๆ
มาตราที่ ๓๘	มาตรการเฉพาะกาลเกี่ยวกับบทลงโทษ มาตรการเฉพาะกาลเกี่ยวกับบทลงโทษ ยังคงไว้ตามเดิม
มาตราที่ ๓๙	การกำหนดเป็นคำสั่งทางปกครองสำหรับมาตรการเฉพาะกาลอื่น ๆ มาตรการเฉพาะทางอื่น ๆ ที่จำเป็นจะกำหนดในคำสั่งทางปกครอง
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๑๐๐ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
มาตราที่ ๒	มาตรการเฉพาะกาลเกี่ยวกับบtlองโทษ มาตรการเฉพาะกาลเกี่ยวกับบtlองโทษ ยังคงไว้ตามเดิม
มาตราที่ ๓	การกำหนดเป็นคำสั่งทางปกครองสำหรับมาตรการเฉพาะกาลอื่น ๆ มาตรการเฉพาะทางอื่น ๆ ที่จำเป็นจะกำหนดในคำสั่งทางปกครอง
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๑๔๐ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๙๒ วันเดือนปี (ปีเฮเซ ๑๕)
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้มาตราต่าง ๆ
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๑๒๕ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้มาตราต่าง ๆ
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๑๐๑ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้มาตราต่าง ๆ
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๑๔๗ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้มาตราต่าง ๆ
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๑๕ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้มาตราต่าง ๆ
มาตราที่ ๔	มาตรการเฉพาะกาลเกี่ยวกับบtlองโทษ มาตรการเฉพาะกาลเกี่ยวกับบtlองโทษ ยังคงไว้ตามเดิม
มาตราที่ ๕	การกำหนดเป็นคำสั่งทางปกครองสำหรับมาตรการเฉพาะกาลอื่น ๆ มาตรการเฉพาะทางอื่น ๆ ที่จำเป็นจะกำหนดในคำสั่งทางปกครอง
มาตราที่ ๖	การพิจารณา รัฐต้องออกมาตรการจำเป็นตามผลการพิจารณาเมื่อเห็นว่ามีวามจำเป็นเกี่ยวกับสภาพการบังคับใช้กฎหมาย ระยะเวลาผ่านไปแล้ว ๕ ปี หลังการแก้ไข
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๒๐ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้มาตราต่าง ๆ
มาตราที่ ๒	มาตรการเฉพาะกาล การใช้บทบัญญัติและมาตราในกฎหมายสำหรับการรับภาระของรัฐหลังการแก้ไขกฎหมาย ซึ่งยังเป็นตามเดิม

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
มาตราที่ ๓	การกำหนดเป็นคำสั่งปกครอง มาตรการเฉพาะกาลที่จำเป็นจะกำหนดในคำสั่งทางปกครอง
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๙ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้มาตราต่าง ๆ
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๓๗ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้มาตราต่าง ๆ
มาตราที่ ๑๕	มาตรการเฉพาะกาลอันเนื่องมาจากการแก้ไขพระราชบัญญัติถนอม มาตรฐานทางเทคนิคถนนตามพระราชบัญญัติถนอมฉบับใหม่ให้เป็นมาตรฐานเดิมตามบัญญัติ ก่อนการแก้ไขพระราชบัญญัติถนอมจนกว่าจะมีการบัญญัติใหม่ ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๑ ปี
มาตราที่ ๒๓	มาตรการเฉพาะกาลเกี่ยวกับบtlงโทษ มาตรการเฉพาะกาลเกี่ยวกับบtlงโทษ ย้คงเดิม
มาตราที่ ๒๔	การกำหนดเป็นคำสั่งปกครอง มาตรการเฉพาะกาลที่จำเป็นจะกำหนดในคำสั่งทางปกครอง
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๕๓ วันเดือนปี (ปีเฮเซ ๒๓)
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้กฎหมายฉบับแก้ไข หลังการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการพิจารณาคดีที่ ไม่มีข้อพิพาทฉบับใหม่
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๗๐ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๑๐๕ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้มาตราต่าง ๆ
มาตราที่ ๕	มาตรการเฉพาะกาลอันเนื่องมาจากการแก้ไขพระราชบัญญัติถนอม การใช้คำในกฎหมาย กรณีที่วันบังคับใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นวันก่อนการบังคับใช้ พระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดระเบียบพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องเพื่อการส่งเสริมการปฏิรูป การยกระดับความเป็นอิสระหรือเอกเทศ
มาตราที่ ๒๖	มาตรการเฉพาะกาลอันเนื่องมาจากการแก้ไขพระราชบัญญัติถนอม การแสดงรายการค่าจอดรถในที่จอดรถหรือรถจักรยาน ให้ใช้ตามเดิม จนกว่าจะมีการ กำหนดขึ้นตามพระราชบัญญัติฉบับใหม่ ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๑ ปี ทั้งนี้ ในส่วนของท่าเรือ ข้ามฟากหรือสะพานที่มีหน่วยงานผู้รับผิดชอบถนนนั้นได้รับอนุญาตเก็บค่าธรรมเนียมการใช้ บริการตามกฎหมายก่อนการแก้ไข ก็ให้ถือว่าเป็นการที่หน่วยงานนั้นได้แจ้งตาม พระราชบัญญัติฉบับใหม่ รวมทั้งคำร้องขออนุญาตหรือการขอให้มีการประชุมร่วมกัน และ รูปแบบวิธีการตัดจุดทางแยกร่วมบนถนน (จนกว่าจะมีการกำหนดใหม่ ภายในระยะเวลาไม่ เกิน ๑ ปี) ย้คงไว้ตามเดิม

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
มาตราที่ ๘๑	มาตรการเฉพาะกาลเกี่ยวกับบtlงโทษ มาตรการเฉพาะกาลเกี่ยวกับบtlงโทษ ยังคงไว้ตามเดิม
มาตราที่ ๘๓	การกำหนดเป็นคำสั่งปกครอง มาตรการเฉพาะกาลที่จำเป็นจะกำหนดในคำสั่งทางปกครอง
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๓๐ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้มาตราต่าง ๆ
มาตราที่ ๓	การกำหนดเป็นคำสั่งปกครอง มาตรการเฉพาะกาลที่จำเป็นจะกำหนดในคำสั่งทางปกครอง
มาตราที่ ๔	การพิจารณา รัฐต้องออกมาตรการจำเป็นตามผลการพิจารณาเมื่อเห็นว่ามี ความจำเป็นเกี่ยวกับสภาพการบังคับใช้กฎหมาย ระยะเวลาผ่านไป แล้ว ๕ ปี หลังการแก้ไข
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๕๓ วันเดือนปี (ปีเฮเซ ๒๖)
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้มาตราต่าง ๆ
มาตราที่ ๒	มาตรการเฉพาะกาลเกี่ยวกับบtlงโทษ มาตรการเฉพาะกาลเกี่ยวกับบtlงโทษ ยังคงไว้ตามเดิม
มาตราที่ ๓	การกำหนดเป็นคำสั่งปกครอง มาตรการเฉพาะกาลที่จำเป็นจะกำหนดในคำสั่งทางปกครอง
มาตราที่ ๔	การพิจารณา รัฐบาลต้องออกมาตรการจำเป็นตามผลการพิจารณาเมื่อเห็นว่ามี ความจำเป็นเกี่ยวกับสภาพการบังคับใช้กฎหมาย ระยะเวลาผ่านไป แล้ว ๕ ปี หลังการแก้ไข
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๘๘ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้มาตราต่าง ๆ
มาตราที่ ๕	หลักการของมาตรการเฉพาะกาล สิ่งที่เกี่ยวข้องกับการละเว้นไม่ปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐในการร้องขอที่มีการดำเนินการก่อนการแก้ไขพระราชบัญญัติหรือการกระทำใดที่เป็นเหตุให้ต้องมีการยื่นอุทธรณ์ให้คงไว้ตามเดิม
มาตราที่ ๘	มาตรการเฉพาะกาลเกี่ยวกับการฟ้องร้อง การยื่นฟ้องเรื่องที่เกิดขึ้นกำหนดเวลาที่ควรยื่นฟ้อง โดยเป็นเรื่องที่กำหนดว่าถ้าไม่ผ่านการวินิจฉัยหรือมติเกี่ยวกับการอุทธรณ์ของหน่วยงานภาครัฐแล้วก็จะไม่สามารถยื่นฟ้องได้ตามมาตราในพระราชบัญญัติก่อนแก้ไข ก็ยังคงให้เป็นแบบเดิม และกรณีที่เป็น การดำเนินการจัดการของภาครัฐที่มีการตั้งเรื่องอุทธรณ์คัดค้านก่อนแก้ไขพระราชบัญญัติและการยื่นฟ้องเพื่อยกเลิกเรื่องนั้นหลังแก้ไขก็ให้ยังคงเดิม
มาตราที่ ๙	มาตรการเฉพาะกาลเกี่ยวกับบtlงโทษ มาตรการเฉพาะกาลเกี่ยวกับบtlงโทษ ยังคงไว้ตามเดิม

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
มาตราที่ ๑๐	การกำหนดเป็นคำสั่งทางปกครองสำหรับมาตรการเฉพาะกาลอื่น ๆ มาตรการเฉพาะทางอื่น ๆ (รวมทั้งมาตรการเฉพาะกาลเกี่ยวกับบทลงโทษ) ที่จำเป็นจะกำหนดในคำสั่งทางปกครอง
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๗๒ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้มาตราต่าง ๆ
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๔๗ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้มาตราต่าง ๆ
มาตราที่ ๘๐	มาตรการเฉพาะกาลอันเนื่องมาจากการแก้ไขพระราชบัญญัติถนอม กรณีและผู้ประกอบการแก้ไขยื่นขออนุญาตตามมาตราก่อนการแก้ไขพระราชบัญญัติถนอมและมี การดำเนินการเกี่ยวกับการอนุญาตหรือไม่อนุญาต ก็ให้เป็นไปตามแบบเดิมก่อนหน้า และ การใช้มาตรากฎหมายต่าง ๆ หลังการแก้ไข
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๑๙ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้มาตราต่าง ๆ
มาตราที่ ๓	การกำหนดเป็นคำสั่งปกครอง มาตรการเฉพาะกาลที่จำเป็นจะกำหนดในคำสั่งทางปกครอง
มาตราที่ ๔	การพิจารณา รัฐต้องออกมาตรการจำเป็นตามผลการพิจารณาเมื่อเห็นว่ามี ความจำเป็นเกี่ยวกับสภาพการ บังคับใช้กฎหมาย ระยะเวลาผ่านไปแล้ว ๕ ปี หลังการแก้ไข
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๔๕ วันเดือนปี วันเดือนปีที่บังคับใช้มาตราต่าง ๆ
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๘ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้มาตราต่าง ๆ
มาตราที่ ๒	การกำหนดเป็นคำสั่งปกครอง มาตรการเฉพาะกาลที่จำเป็นจะกำหนดในคำสั่งทางปกครอง
มาตราที่ ๓	การพิจารณา รัฐต้องออกมาตรการจำเป็นตามผลการพิจารณาเมื่อเห็นว่ามี ความจำเป็นเกี่ยวกับสภาพการ บังคับใช้กฎหมาย ระยะเวลาผ่านไปแล้ว ๕ ปี หลังการแก้ไข
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๓๑ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้มาตราต่าง ๆ
มาตราที่ ๒	การเตรียมการ ขั้นตอนที่จำเป็นหรือการกำหนดหรืออื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติหลังการแก้ไข สามารถ ดำเนินการแนวปฏิบัติตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัติฉบับใหม่ได้ก่อนวันบังคับใช้

หมวด/ส่วน/มาตรา	สาระสำคัญ
มาตราที่ ๔	การพิจารณา รัฐต้องออกมาตรการจำเป็นตามผลการพิจารณาเมื่อเห็นว่ามี ความจำเป็นเกี่ยวกับสภาพการ บังคับใช้กฎหมาย ระยะเวลาผ่านไป แล้ว ๕ ปี หลังการแก้ไข
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๔๙ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้มาตราต่าง ๆ
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๕ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้มาตราต่าง ๆ
มาตราที่ ๓	มาตรการเฉพาะกาลอันเนื่องมาจากการแก้ไขพระราชบัญญัติถนน หน้าที่ในการป้องกันความเสียหายของผู้ดูแลที่ดินในเขตถนนที่กำหนดตามมาตรการใน พระราชบัญญัติก่อนการแก้ไขให้ยังคงไว้ตามเดิม
มาตราที่ ๕	การกำหนดเป็นคำสั่งปกครอง มาตรการเฉพาะกาลที่จำเป็นจะกำหนดในคำสั่งทางปกครอง
มาตราที่ ๖	การพิจารณา รัฐต้องออกมาตรการจำเป็นตามผลการพิจารณาเมื่อเห็นว่ามี ความจำเป็นเกี่ยวกับสภาพการ บังคับใช้กฎหมาย ระยะเวลาผ่านไป แล้ว ๕ ปี หลังการแก้ไข
บทบัญญัติเพิ่มเติม	กฎหมายลำดับที่ ๖๘ วันเดือนปี
วันเดือนปีที่บังคับใช้	
มาตราที่ ๑	วันเดือนปีที่บังคับใช้มาตราต่าง ๆ

ผู้แปล

นายตรรกวิทย์ มิ่งขวัญ

นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการพิเศษ

กลุ่มงานภาษาญี่ปุ่นและเกาหลี

สำนักภาษาต่างประเทศ

หมายเลขติดต่อ ๐๒ ๒๔๒ ๕๙๐๐ ต่อ ๗๓๒๑ (มือถือ ๐๘๙ ๒๕๖ ๒๖๐๙)